

Đế Vương Khuynh Tâm

Contents

Đế Vương Khuynh Tâm	1
1. Chương 1: Yêu Ma Thiên Tử	1
2. Chương 2: Huyết Quang Tai Ương	12
3. Chương 3: Ngự Tứ Hồng Thường	20
4. Chương 4: Mối Vào Hậu Cung	27
5. Chương 5: Lòng Vua Khó Dò	35
6. Chương 6: Củi Mực Hoàng Đế	41
7. Chương 7: Âm Mưu Nặng Nề	49
8. Chương 8: Huyết Nhiễm Hậu Cung	60
9. Chương 9: Phò Mã Xui Xẻo	68

Đế Vương Khuynh Tâm

Giới thiệu

“Lý Tam Trọng!” “Nô tài ở đây!” “Bên ngoài khóc cái gì? Đây là đưa tang sao?” “Này, này. . .”

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/de-vuong-khuynh-tam>

1. Chương 1: Yêu Ma Thiên Tử

Mở đầu : Rơi vào vô gian*

Edit: Nô

Đại Đường năm Khai Nguyên thứ mười tám

Khi tiết trời mùa đông đến, Trường Bạch cực lạnh trùng điệp lên, tinh xảo dạy trực bức phòng ngủ bên trong nhà.

Trên giường nằm một nam tử, nam nữ quỳ hai bên, bên giường ngồi một cô gái duyên dáng, bên cạnh nàng là một vị công tử tuấn kiệt, hai mắt nàng rưng rưng, kích động nắm chặt tay của người trên giường, không khí nặng nề mà đau thương.

“Phụ thân, đừng chết!” Nàng khóc không ra tiếng.

Nam tử trên giường hai mắt như đước, hoàn toàn không giống người sắp chết.”Khóc cái gì? Ta đã chờ ngày này thật lâu!”

Hắn chính là hô mưa gọi gió, lật tay là chi phối tình hình thế giới, nhân vật truyền kì Đại Đường — Công Tôn Mưu

Năm đó, hắn giận dữ đem nữ hoàng để kéo xuống vương tọa, đem thiên hạ trả lại cho Lý gia, Lý Hiễn kế vị, bị thê tử sát hại chết thảm, hắn lại ra mặt chém giết hai nàng, lần nữa đem thiên hạ dâng tặng cho Lý Long Cơ, cũng chính là đương kim hoàng đế Đường Huyền Tông, từ đó, hắn quy ẩn rừng núi, không hỏi thế sự.

Cả đời hắn nhiều lần có thể lên ngôi vị hoàng đế trở thành Chí Tôn, nhưng hắn cũng bỏ qua, mà tất cả này chỉ vì một nữ nhân, thê tử đã chết nhiều năm của hắn — Uyên Thu Thủy.

“Nhưng là phụ thân nhấn tâm bỏ lại nữ nhi không quan tâm sao?” Công Tôn Cẩn lôi kéo tay của hắn, khổ sở hỏi.

“Có cái gì không thôi? Năm đó khi mẹ ngươi sinh hạ ngươi thì ta liền muốn theo nàng đi, nếu không phải là ngươi vướng chân, tiêu hao mấy năm của ta, ta đã sớm cùng mẹ ngươi gặp gỡ rồi!” Hắn cả đời đối với thê tử yêu tận xương, tình cảm khác trên thế gian đối với hắn mà nói cũng không có ý nghĩa, nhưng nữ nhi này là thê tử cho hắn sinh hạ, hắn không bỏ được, cũng sợ thê tử đã mất oán hận, cho nên xem như trân bảo, thủy chung tận tâm nuôi.

Hắn nhắm đôi mắt phượng, nghĩ lại đoạn đối thoại cuối cùng với thê tử :

“Gia, thật xin lỗi, ta nuốt lời rồi.”

“Người nào cho ngươi nuốt lời, nếu ngươi dám chết, trước hết ta giết một nhà già trẻ nhà mẹ ngươi ở Tịnh châu !”

“Gia.”

“Ta cũng sẽ xuống núi, chặt đầu Lý Long Cơ, làm lại mặt báo mỗ đồng, từ nay về sau phạt nặng, hơn nữa hạ lệnh thu thuế nặng ba năm, đàn ông mười lăm tuổi trở lên phải nhập ngũ —”

“Gia!”

“.”

“Gia. Ta không phải cố ý, ta chỉ muốn tìm một người khác bồi ngài lâu một chút.”

“Ta không cần người khác, ta chỉ muốn ngươi!”

“Ta biết rõ. Nhưng nàng không phải là người khác, nàng là kết tinh của chúng ta, nhìn thấy nàng, ngài sẽ giống như nhìn thấy ta .”

“Nói vậy, không có ai thay thế được ngươi!”

“. Gia, trên thực tế, ta không muốn nuốt lời, càng không muốn rời khỏi ngài, ta muốn vĩnh viễn ở trong lòng ngài.”

“Vậy thì cũng là đừng đi, canh giữ ở bên cạnh ta.”

“Nếu như có thể, ta thật là nhớ a, nhưng ta thiên mệnh đã hết. Gia, ta sợ.”

“Sợ cái gì?”

“Sợ ngài quên ta?”

“.”

“Gia.”

“Ừ?”

“Ngài sẽ quên ta sao?”

“Sẽ không!”

“Vậy ngài mới vừa vì sao trầm mặc?”

“Bởi vì. Ta cũng sợ như vậy.”

“Sợ cái gì?”

“Sợ người thành tiên, sợ ta không giữ được người rồi.”

Cả đời hần chịu nữ nhân này ràng buộc sâu vô cùng, hơn nữa hận nàng có lòng suy tính còn gạt hần mang thai con gái, cuối cùng vì khó sinh mà chết. Sau khi nàng mất, hần bị phần khó nhin, vài lần muốn làm chuyện hủy thiên diệt địa, mới tiêu mối hận trong lòng, cố tình nữ nhân kia liều chết sinh hạ nữ nhi cho hần. Vì chuyên tâm nuôi dưỡng nữ nhi, hần chỉ phải.. “nhẫn”, trong lòng đầy ngập tức giận, cuối cùng cái gì cũng không còn làm, thiên hạ này còn là thật tốt, cũng không có vì vậy mà nghiêng trời lệch đất.

Hôm nay, nữ nhi chọn lương tể, cũng sinh hạ con cái, chuyện hần cam kết với thê tử cũng làm được, sao lại có thể không vội đi tìm nữ nhân làm hần tư chi dục cuồng.

“Nhưng ngài đi lần này, Cẩn nhi tổn thương tâm muốn chết, nhạc phụ sao nhẫn tâm để nàng cô độc hậu thế?” Đứng ở bên người thê tử – Dã Đông Dương, không khỏi cũng hồng vành mắt.

“Đừng nói ahhhh... Ta là đi tìm mẹ nàng, nàng nên vui mừng mới đúng, lại nói bên người nàng không phải còn có người sao?” Công Tôn Mưa mở mắt, ánh mắt sắc bén nhìn chăm chú về phía con rể.”Nói đi thì nói lại, ương ngạnh nha đầu này, trừ người ra, ai khi dễ được nàng? May nhờ tiểu tử người ta còn tin được, Cẩn nhi liền giao cho người rồi, người chỉ cần tuân thủ cam kết với ta, che chở nàng một đời, ta liền hài lòng.”

Dã Đông Dương cười khổ. Người nhạc phụ này của hần uy thế cường đại, là nhân vật kinh khủng nhất Đại Đường, nữ nhi của hần, thê tử của mình, tất nhiên kể tục thông minh xảo trá của hần, thậm chí còn đương thời không người nào có thể trị, trong thiên hạ cũng quả thật chỉ có mình có thể khiến Cẩn nhi thu lại.

Nhạc phụ sớm hiểu điểm này, rõ ràng hơn thê tử của hần tình cảm chân thành, hần nhất định là cương chiều bảo hộ nàng cả đời, lần dặn dò này, cũng chỉ là cảnh cáo tượng trưng thôi.

“Chủ tử, hãy để cho vợ chồng chúng ta theo ngài đi đi, đến lòng đất, ít nhất còn có chúng ta hầu hạ.” Quý trên mặt đất, Thượng Dũng không nhin được nói.

“Không sai, chúng ta cũng đi, đến lòng đất, nếu như tìm được tiểu thư, ta còn có thể lần nữa hầu hạ nàng.” Thượng Dũng thê tử Viên Nữ lệ rơi đầy mặt cũng quý trước một bước, cầu xin nói.

Bọn họ phục vụ Công Tôn Mưa cùng Uyên Thu Thủy hơn nửa đời người, thấy chủ tử sắp rời đi, tất nhiên thương tâm muốn cùng theo.

“Câm mồm, chính các người hôm nay có con trai có con gái, theo ta đi làm cái gì? Lại nói, ta muốn các người thay ta nhìn chăm chăm Dã Đông Dương tiểu tử này, đừng để cho hần bạc đãi Cẩn nhi, nha đầu này nếu có cái gì sai lầm, sau này gặp mặt, Thủy nhi nhất định không để yên cho ta!”

Tiểu thư là con gái duy nhất chủ tử cùng phu nhân còn để lại nhân thế, hôm nay chủ tử đem người giao cho vợ chồng bọn họ, đây là ý cực kỳ tin tưởng, vợ chồng bọn họ chỉ có rơi lệ lĩnh mệnh, những thứ khác đều mơ tưởng nói.

“Phụ thân, ngài đi như vậy, thật có thể nhìn thấy mẫu thân sao?” Thấy phụ thân đã kiên trì, Công Tôn Cẩn rưng rưng hỏi.

Công Tôn Mưa ánh mắt rạng rỡ từ từ đứng dậy, đây là ánh mắt đối với người nào đó chờ đợi đến cực điểm mới có thể lộ ra.

“Nên thôi. Nàng có nói qua. Sẽ chờ ta” Hấn chậm rãi nhắm lại hai mắt một đời sáng suốt, khóe miệng khẽ mỉm cười. Quá khứ, hấn cười một tiếng phải có kẻ phơi thây, lần này, hấn là vì mình mà cười.

“Phụ thân —” một lát sau, bên trong nhà truyền đến tiếng la khóc không thôi của Công Tôn Cẩn.

Lúc này bên ngoài, chuông tang gõ lên, hàng loạt người tùy tùng quỳ xuống đất, mà quỳ gối đầu trước nhất rõ ràng là Đường Kim Thiên Tử Đường Huyền Tông!

Hấn hoàn toàn không có tôn nghiêm hoàng đế , đầu rạp xuống đất hướng bên trong nhà, tự mình cung tiễn nhân vật làm cho người trong thiên hạ vừa kính vừa hận lại kiêng kỵ qua đời.

Hấn nổi giận không thôi, nữ nhân kia lại không có ở không gian này!

Chờ đợi gặp nhau, không một cuộc vui .

Hấn oán hận nghĩ.

“Nữ nhân kia đi đâu?” Xung quanh hấn tản mát ra hơi thở kinh khủng, âm chí hướng tiểu quỷ phụ trách trông chừng hấn hỏi.

“Ta. Ta không biết.” Cái gì gọi là Quỷ Kiến Sầu, tiểu quỷ lần này mới rõ.

Nhớ hấn tuy là tiểu quỷ, nhưng là phụ trách quản lý cô hồn không gian, quỷ nào thấy hấn mà không e sợ liên tục, nhưng quỷ hồn trước mắt này, ngược lại thấy can đảm biến đâu mất, đầu lưỡi vụng về .

“Cái gì gọi là không biết?” Công Tôn Mưu hai mắt khiếp người nhú lại, hai vai tiểu quỷ lập tức run như lá rụng, muốn chạy trốn chết.

“Đây là Thiên Cơ, ta chỉ là nhỏ quỷ không thể nào biết được.” Tiểu quỷ nói thật.

“Vậy thì đi tìm biết được tới, còn không mau đi!” Hấn trầm giọng ra lệnh.

Tiểu quỷ không dám cãi lại, lập tức đi tìm người ngay.

Không lâu, một lão nhân áo lam xuất hiện, hấn là thiên thần, phụ trách trông coi luân hồi.

Áo lam lão nhân đến gần, ngạc nhiên phát hiện, có một Quỷ Hồn đang ngồi ở trên ghế đá, hấn thân nặng quý khí , cư nhiên xung quanh mấy dặm bên trong, những Quỷ Hồn khác tất cả đều tự động lui ra xa hấn trăm bước, cũng vây quanh hấn thành vòng tròn cúi đầu đứng thẳng, bộ dáng kia tựa như đối với hấn cúi đầu xưng thần, chờ đợi hấn hạ chỉ thị.

Thấy cảnh tượng kỳ dị này, lão nhân áo lam rất là kinh ngạc. Tới vô gian không phải Cô Hồn Dã Quỷ bình thường, bọn họ trên thế gian đều là Đại Gian Đại Ác, nhất là phụ trách quản lý cô hồn tiểu quỷ, mọi người lai lịch tinh quái, là do bọn họ nhất ác cô hồn chọn lựa tìm ra , coi như không thể nói là Địa Long, nhưng là tuyệt đối là xà một đuôi, không nghĩ tới, những tiểu quỷ này sau khi gặp phải cái quỷ hồn này, lại cũng ngoan giống như chó .

Có thể thấy được, cái quỷ hồn này ở nhân gian là kịch độc, đến vô gian một dạng kinh người.

Áo lam lão nhân không tự chủ tăng nhanh bước chân, tâm ý này hấn là không dám làm cho đối phương chờ lâu.

“Người tìm ta?” Hấn tận lực để ý có vẻ trấn định.

Công Tôn Mưu chỉ là lạnh lùng nghiêng mắt nhìn hấn, nhìn thấy ra đối phương thân phận bất đồng.”Nữ nhân kia đi đâu rồi?” Hấn gợn gàng dứt khoát hỏi.

“Đầu thai rồi.” Áo lam lão nhân dĩ nhiên sẽ không đại đột làm bộ không biết người hấn hỏi là ai.

“Lúc nào thì trở lại?” Hấn hỏi nữa. Nàng nói qua phải đợi hấn, không ngờ nuốt lời! Hấn giận không kềm được.

“Năm năm trước đi, phải đợi bốn mươi năm mới có thể nữa chuyển thế.”

“Bốn mươi năm” Công Tôn Mưu hai hàng lông mày nguy hiểm lập tức nhấc ngang.

Áo lam lão nhân đột nhiên kinh hãi. Cái quỷ hồn này có loại khí thế, ngay cả hắn cũng không dám giao phong, thoải mái lui về phía sau một bước.

Trong lòng không khỏi oán giận nâng Ngọc đế, vì sao đem nhân vật khó giải quyết như thế đưa đến vô gian, chỉ sợ ngay cả hắn cũng đừng mơ tưởng lấy tư thế thiên thần áp chế đối phương chút nào.

“Lập tức dẫn người trở về!” Công Tôn Mưu ra lệnh.

Áo lam lão nhân mãnh liệt nuốt nước miếng.”Thiên mệnh đã định, một khi rơi vào luân hồi, tuổi thọ không người nào có thể bừa bãi thu hồi.” Hắn báo cho.

“Nếu ta nhất định phải đòi nữ nhân kia trở lại đây?”

“Nếu đơn giản chỉ cần cho đòi nàng trở lại, nàng hồn không phải hồn, phách không phải phách, ở vô gian cũng chỉ có thể là một luồng khói tiêu tán ở vô hình.”

“Cái gì” sắc mặt hắn đại biến.

“Luân hồi có một con đường riêng, nếu phá hư, nhất định phải trả giá thật lớn.” Áo lam lão nhân giải thích.

Công Tôn Mưu sửng sốt. Mình ở nhân gian ôm hận nhiều năm, đến nơi đây, còn phải đợi thêm đợi bốn mươi năm, sao dám để cho hắn đợi thêm!

Bốn phía Quỷ Hồn cảm nhận được hắn bộc phát tức giận, rồi rít lộ ra vẻ mặt hoảng sợ, lại không hèn mà cùng quỳ xuống, hướng hắn tốc tốc phát run.

Áo lam lão nhân thấy thế, cũng không nhịn bất an. Hắn còn là lần đầu tiên nhìn thấy có quỷ sát khí như thế quá lớn, có thể làm cho ác quỷ sợ hãi đến vậy.

“Ta cũng vậy luân hồi, đi lên tìm nữ nhân kia!” Công Tôn Mưu làm ra quyết định.

“Này.”

“Không được sao?”

“Ách. Số mạng của ngươi có chút phức tạp. Cũng không phải dễ dàng như vậy có thể rời đi lúc này thôi. Lại nói, coi như luân hồi, thời không quỹ tích cũng đã không giống nhau, ngươi chưa hẳn có thể lần nữa gặp nàng kia, còn có thể, hai người tương kiến không tương thức —”

“Tương kiến không tương thức?”

“Phàm là trở về phàm trần, đều phải uống xong canh Mạnh Bà, vậy sẽ làm cho người ta quên kiếp trước đủ loại, lần nữa bắt đầu kiếp sau.”

“Ngươi nói là, nàng đã không nhớ rõ ta” hắn giận tím mặt.

Nàng có thể nào quên hắn, nàng lại dám!

“Cái này không thể trách nàng, mỗi người đều là như thế.” Áo lam lão nhân càng nói càng sợ hãi, chỉ sợ hắn giận lên sẽ đem chính hắn một thiên thần xé thành hai nửa.

Công Tôn Mưu sắc mặt âm trầm dọa người.”Như vậy phương pháp duy nhất chính là chờ đợi nàng bốn mươi năm trở về, mới có thể gặp nhau?” Vì gặp lại nàng, hắn miễn cưỡng dè xuống tức giận hồi.

“Ừ.” Áo lam lão nhân chợt dạ gật đầu.

Thật ra thì coi như trải qua bốn mươi năm, bọn họ cũng không thể gặp nhau, bởi vì nàng kia mấy đời Mệnh Bàn đã định, bước vào vô gian trước sẽ lần nữa chuyển thế, sau lần đó không ngừng luân hồi lại luân hồi.

Nhưng hắn không dám nói cho cái quỷ hồn này thật tình, nếu hắn khởi xướng đến điên cuồng, vô gian này còn có thể Thái Bình sao?

Không lập tức đưa tới một mảnh gió tanh mưa máu mới là lạ!

Công Tôn Mưu ở không gian chờ đợi, nhưng theo thời gian khá dài trôi qua, hắc thủy chung đợi không được người, trong lòng sớm đã có tính toán, hắc cùng với nữ nhân kia duyên phận đã hết, coi như phá hủy tòa không gian, cũng không cách nào gặp nhau.

Việc kia ép hắc nổi điên, tưởng niệm cùng với hận ý không thể nhận thấy, trải qua mấy trăm năm U Minh năm tháng rèn luyện trôi qua, linh hồn bị giam cầm lâu dài, cuối cùng có biến hóa.

Mất thấy, hắc cách ma đạo không xa.

(*) Nó để là vô gian vì nghĩ nó có nghĩa là không gian vô tận, chứ đổi thành không gian thì nó hơi tối nghĩa trong chương này á

Chương 1: Yêu ma thiên tử

Kim Đường vương triều, mùa thu năm Đông Sâm thứ mười một, Thiên Vĩ hoàng đế Nam Cung Sách đột nhiên hạ chiếu nhường ngôi vua cho huynh trưởng Nam Cung Thịnh, Thiên Vĩ hoàng đế tự xưng Thái Thượng Hoàng, từ đó tị cư ở Trường Sa. Thiếu niên Thái Thượng Hoàng Nam Cung Sách này rời kinh thành đến Trường Sa “Đường lão”, nơi loan giá đi qua, dân chúng khóc rống hai bên đường, tiếng khóc vang dội, thật là khiến quỷ thần khiếp sợ, kinh thiên động địa.

Chẳng lẽ hắc lại được kính yêu như vậy, khiến dân chúng khóc lóc nước mắt không thôi?

Đáp án, không phải vậy!

Hay là, vị Thái Thượng Hoàng này không được dân tâm, rốt cuộc phải cút đi, dân chúng cực vui mà khóc rồi hả ?

Đáp án, vẫn là không phải.

Tâm tình dân chúng giờ khắc này, vô cùng mâu thuẫn, Nam Cung Sách này bạo ngược vô đạo, hỉ nộ vô thường, nhưng trong lúc hắc tại vị, cố tình cuộc sống dân chúng cuộc sống cũng là dị thường giàu có.

Vương triều mùa ngũ cốc thu hoạch, đường phố không khát nôi, đêm không trộm cướp, từ lúc lập triều tới nay, là niên đại dân chúng cơm no áo ấm nhất, sử xưng “Thiên Vĩ Thịnh Thế” .

Vậy mà, đây cũng là thời kỳ khiến dân chúng hoảng loạn nhất, vị này mười một tuổi liền lên ngôi hoàng đế, tính tình thay đổi thất thường, cũng không phải là một thiên tử yêu dân như con, thường thường thay đổi ý nghĩ, có thể dạy người từ thiên đình rơi xuống địa phủ, khiến người trong thiên hạ đều lâm vào tình cảnh khổ không thể tả.

Nói tóm lại, dân chúng Kim Đường vương triều, giàu có, nhưng là, bất an!

Vì vậy, dân chúng đối với vị Thái Thượng Hoàng này có thể nói là vừa yêu vừa hận, đối với việc hắc rời đi, thật sự không biết nên vui mừng hay nên buồn?

Hơn nữa hoàng đế kế nhiệm là huynh trưởng của hắc, mặc dù lớn hơn hắc ba tuổi, nhưng có năng lực bình thường, cả ngày chỉ biết ăn chơi đàn đúm, người như vậy, có thể duy trì sự quang vinh của thời kỳ Thiên Vĩ sao?

Mọi người đối với tiền cảnh tâm thần thấp thỏm, ở thời điểm đưa tiễn Thái Thượng Hoàng hỉ nộ vô thường thì mới có thể có tiếng khóc nổi lên bốn phía, buồn vui khó có thể phán đoán.

“Lý Tam Trọng!” Trong loan giá truyền đến thanh âm trẻ tuổi lại uy nghi.

“Nô tãi ở đây!” Thái giám thân cận Thái Thượng Hoàng lập tức căng thẳng da thịt tiến lên ứng tiếng.

“Bên ngoài khóc cái gì, đây là đưa tang sao?” Người trong loan giá cả giận nói.

Hắc cứng mặt.” Dân. Dân chúng là không bỏ được ngài a.”

“Hừ, không bỏ được cái gì? Bọn họ là lo lắng số mạng vương triều, sợ mình lại bị đánh trở về trạng thái đói bụng nghèo khổ hơn mười năm trước, một đám phế nhân cũng chỉ biết kêu khóc, khóc đến trầm cũng phiền, đi, muốn bọn họ cười, cười to cho trầm!”

“Cười? Còn muốn cười lớn hơn?” Lúc này, người nào cười được a. Nghe mệnh lệnh như thế, Lý Tam Trọng cũng không nhịn được sàu khỗ.

“Nói nhảm, trẫm phải rời kinh rồi, bọn họ nhưng mà lại như đang khóc tang, đây không phải là muốn trẫm rủi ro sao? Truyền ý chỉ của trẫm, cười, nhất định phải cười, phàm người không cười, chém!”

Một khắc đồng hồ sau, từng đạo một ngự lệnh truyền xuống.”Thái Thượng Hoàng có chỉ, người không cười chém — Thái Thượng Hoàng có chỉ, người không cười chém — Thái Thượng Hoàng có chỉ, người không cười chém —”

Lập tức, dân chúng toàn bộ cười, nhưng là, cười đến so với khóc còn khó coi hơn!

Loan giá cuối cùng ở giữa một mảnh “Tiếng cười” đi tới ngoài cửa thành, tân đế Nam Cung Thịnh dẫn theo văn võ bá quan sớm chờ tại đó, trên mặt hân cũng là cười đến sợ hãi sợ hãi, chỉ sợ đệ đệ hỉ nộ vô thường này đổi ý không đi.

Loan giá đi đến trước mặt hân, Nam Cung Sách hoàn toàn không có ý tứ xuốn kiệu, vung tay lên muốn hân biến, loan giá trực tiếp lướt qua hân biến mất ở cửa thành, hân lúc này mới chân chính mang thái độ vui mừng.

”Dừng kiệu!” Một đạo âm thanh kêu căng thanh trong loan giá truyền ra.

Lý Tam Trọng theo hầu giật mình, lập tức cho người dừng loan giá lại.

“Thái Thượng Hoàng, loan giá đã ngừng, xin hỏi. Ngài, ngài có gì dặn dò?” Hân khom người tiến lên, hết sức lo sợ hỏi.

“Nơi này cách Trường Sa có còn xa lắm không?” Nam Cung Sách không nhịn được hỏi.

“Hồi bẩm Thái Thượng Hoàng, theo tốc độ của chúng ta đại khái còn cần mười ngày.”

“Mười ngày? Người bắt trẫm phải chịu đựng mười ngày?”

“Cái này.” Lý Tam Trọng bị giọng nghiêm nghị của hân giọng hù đến cắn đầu lưỡi, đau đến cau mày mà không dám tức.

Này bên trong loan giá phủ lông thượng hạng, hết sức xa hoa thoải mái, bánh xe vòng ngoài cũng bọc một tầng da mềm động vật, bảo đảm đang lúc di chuyển tuyệt đối không lay động lắc lư, đều như vậy rồi, chủ tử được cưng chiều từ bé vẫn ngại chịu tội, vậy cuối cùng không thể đem Trường Sa lệch vị trí đến trước mặt chủ tử trình diện chứ?

“Đồ khốn kiếp, thật tính toán khiến trẫm tiếp tục chen chúc bên trong kiệu nhỏ này sao” Thái Thượng Hoàng nổi giận.

Lý Tam Trọng cả kinh quỳ xuống đất.”Xin Thái Thượng Hoàng bớt giận a!” Chỉ sợ chủ tử tức giận, liền chém đầu của hân.

Phải biết, vị bệ hạ này làm người ta sợ như vậy, tự có nơi hung ác tàn nhẫn , trên thực tế, “May mắn” ở bên cạnh hân phục vụ, mạng nhỏ bình thường sẽ không dài, không tới ba năm nhất định phạm sai lầm bỏ mạng, mà tính toán thời gian, mình đã gần kề gần ba năm ma chủ, đang đứng ở thời kỳ run như cây sậy, tùy thời sẽ bỏ mạng bởi vì không hiểu!

“Lý Tam Trọng, người nếu dám nếu để cho trẫm đi nhiều một dặm đường, trẫm muốn mạng của người!” Chủ tử trong loan giá không nói đạo lý mà nói.

Lý Tam Trọng quỳ trên mặt đất, mồ hôi lạnh cũng nhỏ giọt trong đất .

Xong rồi, ba năm ma chủ mình quả thật là không qua được rồi. Lặng lẽ vuốt di thư nằm trong ngực , nước mắt đều muốn rơi xuống.

Hân đang lau nước mắt, chợt nhìn thấy tấm bia đá địa giới ở ven đường. Nơi sẽ đi qua chính là Mã Dương huyện, nếu như nhớ không sai — được cứu rồi!”Khởi bẩm Thái Thượng Hoàng, phía trước không tới một

dậm có tòa hành quán, không bằng xin Thái Thượng Hoàng di giá tới đó nghỉ ngơi, chờ nghỉ ngơi đủ rồi, chúng ta rồi lên đường.” Hấn lập tức đề nghị.

“Chung quanh đây có hành quán?”

“Đúng vậy, là một tòa hành quán của hoàng gia, hơn nữa còn là nơi thuộc quản lý của biểu thúc Khải Thánh Hầu gia của ngài.”

“Địa phương của biểu thúc?”

Nghe giọng của chủ tử tựa hồ suy tính.”Ngài. Ngài muốn đi nơi đó nghỉ ngơi một chút hay không?” Lý Tam Trọng vội vàng hỏi . Nếu hấn không chịu, mình không phải chết chắc?

“Trẫm cùng biểu thúc đã mười một năm không gặp thì phải?”

Chủ tử giống như lâm vào trầm tư.”Nghe nói sau khi ngài tự lên ngôi, Hầu gia liền không bước vào kinh thành nửa bước, vừa vặn lúc này đi qua, Thái Thượng Hoàng không bằng nhân cơ hội dò xét nơi này một chút.” Lý Tam Trọng cổ vũ. Hấn có thể lưu lại mạng nhỏ hay không đều quyết định bởi chủ tử có đi Mã Dương huyện khay không.

Chờ thật lâu, trong loan giá cũng không có thanh âm truyền ra.

Mồ hôi của hấn càng rơi nhiều hơn, cho đến khi trên đất ướt một vòng, người trong loan giá chậm rãi nói: “Được rồi, đi qua đi!”

Quả thực là đại xá! Lý Tam Trọng cơ hồ muốn hô to ông trời phù hộ rồi.”Nô tài phải đi an bài ngay!” Ôm đầu được nhặt về, hấn hùng hống hổ hổ cho người đem loan giá dời hướng Mã Dương huyện.

Hoàng gia hành quán tại Mã Dương huyện kích thước thực nhỏ, ước chừng chỉ chừng gia đình phú hộ tầm thường, sở dĩ bị nạp làm hoàng gia hành quán, đó là bởi vì tòa nhà đã từng có một vị hoàng hậu, bởi vì nàng lúc ấy rất được đế vương yêu thích, sau khi nàng qua đời, đế vương kia thường đến chỗ này nhớ lại nàng, nơi này vì vậy bị liệt là một trong hành quán của đế vương, chỉ là, sau vị đế vương chung tình đó, liền không còn bất kỳ hoàng đế viếng thăm qua này .

Tòa hành quán này do Mã Dương huyện Tà gia thay mặt quản lý lâu dài, đương gia của Tà gia trước mắt chính là Khải Thánh Hầu gia, thân phận là biểu ca tiên đế, đương kim Thái Thượng Hoàng biểu thúc, tính toán, là thân thích có chút xa.

Người Tà gia sau khi lấy được thông báo , trong lúc bối rối phái ra một đại biểu nghênh đón thánh giá.

“Khởi bẩm Thái Thượng Hoàng, người Tà gia tới đón giá rồi.” Lý Tam Trọng cúi đầu bẩm báo.

“Là biểu thúc đích thân đến sao?” Trong loan giá truyền ra tiếng hỏi miễn cưỡng.

Lý Tam trọng lập tức bắt mắt hướng người trước mặt quỳ xuống đất nghênh tiếp. Tà gia cư nhiên chỉ phái một tiểu nha đầu ra ngoài tiếp giá, ngộ nhờ lão đại trong loan giá khó chịu, hấn lần này thật vất vả mới bảo vệ đầu, chẳng phải lại nguy hiểm rồi hả ?

Hấn mồ hôi lạnh chảy ròng.”Hồi bẩm Thái Thượng Hoàng, người tới không phải Hầu gia, là là” Lòng hấn nhanh chóng nhìn về nữ tử áo đỏ phía kia. Tới vội vàng, còn không kịp hỏi thân phận nàng không biết nàng rốt cuộc là ai?

Cô gái vừa lúc nhếch lông mày, nhìn thấy bộ dáng lo lắng của hấn, thần nhiên cười, nụ cười này làm cho hấn sững sốt một hồi.

“Thần nữ Tà Hoa Hồng, là biểu cô cô của Thái Thượng Hoàng, chào mừng ngài tới Mã Dương huyện!”

Cô gái này nhìn qua không có mấy tuổi, lại tự mình là trưởng bối Thái Thượng Hoàng hưởng chi, coi như là, cũng không có người nào dám ở trước mặt thượng hoàng trước tự mình đề cập đến.

Lý Tam Trọng kinh ngạc. Nữ nhân này rốt cuộc có hiểu quy củ hay không?

Trong loan giá trầm tĩnh không tiếng động, Lý Tam Trọng mồ hôi chảy ròng ròng, lại thấy cô gái quỳ xuống đất nghênh tiếp vẫn còn không biết sống chết, xê dịch thân thể, nói: “Thái Thượng Hoàng, cô cô mấy ngày trước đá quả cầu thương tổn chân, không thể quỳ lâu, có thể đứng dậy chưa?”

Nàng nói vừa xong, Lý Tam Trọng còn không kịp hút không khí, màn kiệu bị người ở trong kéo ra, lộ ra khuôn mặt tuấn mỹ tuyệt luân lại mang theo tà khí.

Người này ngũ quan không một chút thừa, cả người tản ra một cỗ khí khó tả bức nhân uy nghi.

Giờ phút này, mắt hắn xót xa chỉ lo nhìn thẳng cô gái phía trước.

Tạ Hoa Hồng hoàn toàn không biết phiền toái trên người, một hồi lâu mới phát hiện người trong loan giá đã hiện thân, sau khi thấy người, lập tức há miệng, gương mặt kinh ngạc.”Ngài. Thật là đẹp!” Những lời này nói ra, lại khiến bốn phía hiện ra trạng thái kinh khủng không tiếng động.

Lý Tam Trọng thực sự muốn cầm kim trực tiếp may miệng của nàng. Không có vị đế vương nào thích nghe người ta khen diện mạo của mình xinh đẹp, nhất là vị trước mắt này, trước có một phi tử “Không kín miệng” khen hắn là mỹ nam tử, khiến Thái Thượng Hoàng tại chỗ lấy tội danh khinh nhờn đế vương, sai người vạch lên khuôn mặt của nàng, từ đó phi tử kia thành nữ Vô Diêm, không lâu sau liền ở trong lãnh cung tự tử.

Kết quả nữ tử trước mặt này từ mới vừa rồi đến bây giờ, mở miệng mỗi một câu cũng làm ình chạy thẳng tới Diêm la điện, nàng là thể nào, cứ như vậy muốn đi tìm cái chết?

Nam Cung Sách ánh mắt sắc bén dừng ở trên người nàng. Nữ nhân này khuôn mặt tròn trịa, mắt tròn trịa, chớp mũi tròn trịa, thậm chí ngay cả miệng xem ra cũng lộ vẻ tròn, nhưng vẫn thân thể không tròn, còn hơi gầy!

Nàng một bộ váy hồng, giày hồng, trên đầu còn buộc vải hồng, hừ, may nhờ trên mặt trắng trong thuần khiết, nếu không thật làm cho người cho là nàng là vừa làm trò đùa giỡn hoặc đào hôn ra ngoài!

“Người là có quan hệ thế nào với biểu thúc?” Quan sát nàng xong, Nam Cung Sách chất vấn, giọng nói lạnh lùng, làm người ta không rét mà run.

Cổ tình cô gái trước mặt tựa hồ không có nghe được nguy hiểm, vẫn là bày ra tươi cười nói: “Ta là muội muội của Hầu gia, biểu cô cô của ngài!” Nàng lần nữa nói ra năm chữ kia.

Đến đây, Lý Tam Trọng đã không có dũng khí nhìn sắc mặt của chủ tử rồi.

Nam Cung Sách lạnh lùng cười.”Người mới mấy tuổi, lại xưng là cô cô của trẫm?” Hắn liếc nhìn nàng hỏi.

Nàng vẫn như cũ cười mị mị.”Thần nữ năm nay đã hai mươi lăm tuổi —”

“Hai mươi lăm” Lý Tam Trọng lắng tai không nhận được trùng lời mắt. Không thể nào, nàng xem giống như tiểu nha đầu, thì ra đã là một lão bà hai mươi lăm tuổi.

Nam Cung Sách chỉ là hơi hạ mắt, vẻ mặt cũng không biến hóa nhiều.”Biểu thúc vì sao không tự mình tiếp giá?” Hắn hỏi nữa.

“Đại ca bệnh hai năm rồi, không xuống giường được.” Nàng thu lại khuôn mặt tươi cười, gương mặt tròn trịa lộ ra vẻ đau thương.

“Cho nên, Tạ gia liền phái người tới nghênh đón trẫm?” Hắn cũng không quan tâm biểu thức chết hay sống, để ý trong lòng, vì sao phái nữ nhân ngu xuẩn này tới tiếp giá!

Tạ Hoa Hồng xin lỗi gãi gãi đầu, bộ dáng kia tuyệt không giống như vị danh viện hoàng tộc, giống như là nha đầu bình thường.”Đại ca bệnh nặng, mấy chị dâu cũng đều lớn tuổi, hành động bất tiện, vì vậy do thần nữ ra mặt thỏa đáng nhất.” Ánh mắt của nàng cười thành hình trăng lưỡi liềm giải thích.

“Tạ gia không có nam tử khác sao?” Tạ gia thoát khỏi triều đình quá lâu, hắn cơ hồ quên lãng sự tồn tại của gia tộc này.

“Đại ca dưới gối không con, Tạ gia cũng chỉ còn dư lại ta cùng với đại ca hai người, chỉ là, ta cùng với đại ca tuổi cách nhau hơn ba mươi tuổi, cũng coi như trẻ tuổi, tương lai sau thành thân, là có cơ hội lại vì Tạ gia tăng thêm hậu tự.” Nàng tự nhiên nói.

Thành thân? Lời của nàng để cho hần nhớ tới năm mười một tuổi lên ngôi ấy, Tà gia có nữ mười bốn, xin chỉ xuất giá, nhưng Lễ bộ ban lệnh cả nước cấm cưới ba năm, lấy lợi tha hậu cung tuyền tú, nhưng là sau đó hần cũng không nhìn thấy nữ nhi Tà gia vào cung hậu tuyền, bây giờ nghĩ lại, người trước mắt này tự xưng là cô cô của hần, phải chăng vốn là nữ nhi đợi gả.

“Nói như vậy, Tà gia đã suy yếu đến chỉ còn dư lại nữ tử giữ thể diện rồi, như vậy trầm ở trong hành cung, tất cả cũng do người phụ trách phải không?” Hần quang mang chợt lóe, cười hỏi.

Nàng không nhịn được ngửa đầu nhìn hần, thấy hần mặc dù mặt tràn đầy nụ cười, nhưng lại làm người ta một chút cũng không cảm thấy có ý thân thiết.”Ách. Đúng vậy, có gì cần xin Thái Thượng Hoàng cứ mặc chỉ thị, dù sao chúng ta là thân thích mà!”

Lý Tam Trọng lần nữa mắt trợn trắng. Nữ nhân này thật là dũng cảm, hoàn toàn mang hết sức lực làm thân !

Thái Thượng Hoàng hừ nhẹ, người khác nhìn không ra hỉ nộ của hần, nhưng phục vụ hần ba năm mình chính là người rõ ràng nhất, chỉ là, chủ tử khéo mắt giương nhẹ, nhìn như mặt không chút thay đổi, kì thực sát khí đã hiện, ai, nữ nhân này, cách cái chết không xa vậy.

“Người dẫn trầm vào đi thôi.” Nam Cung Sách “Khuôn mặt tươi cười” mà chống đỡ.

Hần không nhịn được tê dại da đầu. Chủ tử càng cười, hậu quả càng sợ người a!

“Tốt.” Rốt cuộc không cần nữa quỳ, nàng cất lực muốn đứng lên.

Lý Tam Trọng nhìn. Xem ra nàng nói chân bị thương không phải giả, chỉ là, không ai dám đụng vào loan giá, nàng lại ôm cây cột chống kiệu đứng lên, nàng rốt cuộc có hiểu hay không người trước mắt là ai? Có thể để nàng như vậy cần rõ sao?

Nữ nhân này nếu không phải sống ở trong huyết động, không biết việc đời, chính là đầu không quá thông minh .

Nam Cung Sách hai mắt nhắm lại, nhìn nàng rõ ràng cau mày nhưng vẫn là tươi cười khéo miệng, để cho hần càng xem càng tâm nhột. Rất lâu không có loại cảm giác này, kể từ. Hần giống như nhớ lại cái gì.

“Các người muốn làm cái gì” Tà Hoa Hồng hai chân cách mặt đất, bị người mang đi, không ngừng kinh hoảng hỏi.

“Thái Thượng Hoàng có lệnh, chém hai chân của người!” Người mang lấy nàng”tốt bụng” báo cho.

“Chém, chém chân ta? Tại sao?” Lần này nàng thật kinh ngạc. Đang êm đẹp, chân của nàng phạm vào người nào?

“Thái Thượng Hoàng trong đêm qua bị con muỗi cắn.”

“Này.Việc này cùng chém chân ta có quan hệ gì?”

“Chân rồng bị cắn, tỏ rõ người chăm không chu toàn, Thái Thượng Hoàng nổi giận, bắt chân người tới đền tội!” Lại nói, cũng lạ làm người ta đồng tình , Thái Thượng Hoàng bị con muỗi cắn một cái, nữ nhân này thì phải dùng hai chân tới bồi, này còn không oan sao?

“Này quá không nói đạo lý, ta phải tìm Thái Thượng Hoàng nói rõ lí lẽ đi!” Nàng nóng lòng mà nói.

“Người muốn tìm Thái Thượng Hoàng lý luận?” Người đang mang nàng kinh ngạc. Nữ nhân này là người thứ nhất dám tìm Thái Thượng Hoàng kháng nghị , lá gan không khỏi cũng quá lớn.

“Chuyện này không công bằng, ta không phục, phải tìm hần nói rõ ràng!”

“Chuyện này nơi nào không công bằng rồi hả ?” Một đạo thanh âm thần nhiên mang theo ngạo khí bay vào trong tai nàng.

Thật tốt quá, đang lo bọn họ sẽ không để cho nàng đi gặp hần, không nghĩ tới chánh chủ tự mình xuất hiện!

Nhưng, hần làm sao trùng hợp như thế hiện thân?

Dối mắt nhìn, đây là hậu viện hành quán, ở giữa thả một bộ hình cụ. Đây chẳng lẽ là pháp trường tạm thời chứ? Mà người kia đã sớm thích ý ngồi tựa vào bên cây trên ghế dài uống trà hóng gió, chẳng lẽ, hần là đặc biệt tới xem hình hay sao?

Sau khi bị để xuống, nàng lập tức bước nhanh đi về phía Nam Cung Sách, tất cả mọi người cho là, nàng sẽ nhào qua ôm lấy chân ghế, hướng tới hần cầu xin tha thứ, nhưng nàng lại chỉ là đứng ở trước mặt của hần, mặt tròn hồng hồng, liên tiếp hạ quỳ cũng không có, mắt tròn còn dám nhìn thẳng hần, vẻ mặt có chút thờ phì phò.

“Thái Thượng Hoàng, ngài chỉ là bị con muỗi cắn một cái, lại muốn chém chân ta, không thể nào nói được!” Nàng kháng nghị.

“Để cho chân người cùng trẫm đánh đồng, người không phải cho là đã là đề cao người?” Tiếng hần chậm biếm hỏi.

Tạ Hoa Hồng phòng má.”Chân thần nữ sao cùng Thái Thượng Hoàng so sánh được, chẳng qua là cảm thấy phạt này không khỏi không giải thích được.”

“Không giải thích được? Chân trẫm chẳng lẽ đáng đời bị cắn?” Sắc mặt hần khế biến.

“Nhưng con muỗi không phải việc thần nữ trông nom a!”

“Hành quán do Tạ gia phụ trách, muỗi trong hành quán dĩ nhiên cũng nghe mệnh người.”

“Theo ngài nói như vậy, thiên hạ là Thái Thượng Hoàng trông nom, cái con muỗi trong này cũng nên nghe lệnh của ngài, ngài không đi ngăn lại con muỗi chớ mạo phạm Long chân, lại đến trách phạt ta để mặc cho con muỗi cắn người, cho nên ta mới nói, chuyện này bất công nói.”

Không ngờ tới có người cãi lại hần, hần không khỏi sững sốt.”Người bảo trẫm cũng trị tội của mình?”

Nàng lại dám gạt đầu, hơn nữa trên mặt nụ cười kia giống như hần rút cuộc nghe hiểu lời của nàng.”Nhưng nếu thần nữ có tội, Thái Thượng Hoàng cùng tội.”

Bên cạnh người nghe không khỏi thất đầu lười, con người trừng lớn.

Lời nói đại nghịch bất đạo này mà nàng cũng dám nói

Cô gái này điên rồi phải không!

Nam Cung Sách hô hấp rõ ràng thêm nặng, sao đoán được đối phương còn không biết chết sống nói tiếp: “Thái Thượng Hoàng, thôi đi, phạt bọn ta với ngài cũng muốn tự phạt, tội gì làm khổ mình. Lại nói, chuyện con muỗi thần nữ sau cùng người toàn đập chết, tuyệt không nếu để cho long thể của ngài bị ăn hiếp.”

Gương mặt tuấn tú của hần từ từ lạnh như băng.

Lý Tam Trọng lắc đầu. Nhớ lại trước kia người duy nhất dám cùng Thái Thượng Hoàng cãi chày cãi cối đã bị cắt đầu lười, mà vậy đã là Thái Thượng Hoàng căn cứ vào đối phương nói chính là quốc sự, “Thông cảm” đối phương vì nước nói thẳng, lúc này mới xuống tay lưu tình, chỉ là cắt lười mà không phải cắt đầu, nhưng hôm nay nữ nhân này nói chính là một cái côn trùng ruồi muỗi nho nhỏ, nghĩ đến kết quả, chắc chắn, chỉ có thể dựa vào nàng tự cầu nhiều phúc.

“Được, trẫm nguyện ý tự phạt.” Hần lại nói.

Nàng giật mình.”Ngài thật nguyện ý tự phạt?”

“Người nói không sai, trẫm ngay cả con muỗi cũng không quản được, khiến nó tạo phản khinh quân, người nếu chém chân, trẫm cùng tội.”

Nàng thở hốc vì kinh ngạc.”Nhưng là, ngài Long chân ai dám chém a!” Đây không phải là nói chuyện cười sao?

“Đây không phải vấn đề của Trẫm chứ?” Nam Cung Sách cười lạnh.

“Vây. Vây.” Quả nhiên là lời hay!

“Người tới, trước chém chân của nàng, chân trẫm sau đó ai dám chém, trẫm trọng thưởng!” Hấn ra lệnh một tiếng, lập tức có người lần nữa nhắc nàng lên, đưa hình cụ chuẩn bị xong lên, kéo dài hai chân của nàng, một đao sẽ phải rơi xuống ——

2. Chương 2: Huyết Quang Tai Ương

“Thần nữ nuôi con sủng vật, hiện tại con mèo này. Tặng cho ngài.”

“Tặng cho cho trẫm?”

“Ừ, mèo này theo ta hai năm rồi, tính tình của nó cùng ngài. . . . Rất giống.”

Sắc mặt hấn biến đổi.”Người nói trẫm giống như mèo?

Trong phòng ngủ, Nam Cung Sách sắc mặt đen lại.

Thái y, thái giám, cung nữ đi theo tất cả chờ đợi ở ngoài phòng.

Mà một nữ tử váy hồng bị xách vào nhà.

Nàng bị áp quỳ trên mặt đất, người mang nàng vào thấy tình hình nghiêm Trọng, một khắc không dám ở lâu, bỏ lại người nhắc chân liền hướng bên ngoài lui, lưu lại hai người đơn độc đối mặt.

Trong phòng không khí âm trầm dọa người, Tạ Hoa Hồng lúc này giống như đã có kinh nghiệm, càng giống như là rốt cuộc hiểu rõ nam nhân này có nhiều kinh khủng, nàng cảm như hén, cười không được được, chỉ chờ chính hấn mở kim khâu.

Nam Cung Sách hung hăng trừng mắt nhìn nàng, như thế nào cũng nghĩ không thông, mới vừa rồi kia trong nháy mắt là chuyện gì xảy ra?

Khi đao kia muốn chặt xuống hai chân nàng thì trong lòng hấn không hiểu nổi lên một hồi dời sông lấp biển, chuy tâm đau xót, hơn nữa lại đau đến nổi do tự chủ hô ngừng, khi đao bị đặt xuống phút chốc kia, đau lòng tự nhiên biến mất, hấn giận không thể đè nén bắt người động thủ lần nữa, tê tâm liệt phế đau nhức lại lên, thử ba lượt, đều không ngoại lệ.

Tại sao phải như vậy?

Nữ nhân này đối với hấn làm cái gì? !

“Người lặp lại lần nữa tên của mình.” Hấn cau kinh.

“Thần nữ Tạ Hoa Hồng.” Tất cả mọi người nói người này sự không lớn nhỏ, một ít tiền vu tâm, hơn nữa trí nhớ siêu cường, giỏi về mang thù, làm sao có thể đảo mắt liền quên tên của nàng, đây là quý nhân hay quên sao?

“Hoa Hồng đủ tục, may nhờ họ Tạ, tạ thật tốt!” Hấn cười châm biếm.

Thì ra là không phải quên, mà là muốn lấy nàng tiêu khiển. Nàng chu miệng lên, nếu là bình thường nàng chắc chắn cãi lại đôi câu, nhưng mới vừa rồi hữu kinh vô hiểm bảo vệ hai chân trở về, lại không dám tùy tiện mạnh miệng, chỉ có thể âm thầm bất mãn.

“Bởi vì tên là Hoa Hồng, cho nên mặc váy hồng?” Hấn quan sát nàng sau lại hỏi.

“Này. Mặc váy hồng là ý tứ đại ca.” Trên thực tế, nàng cũng không thích màu đỏ chói, nàng yêu là màu tím nhạt, đáng tiếc đời này từ khi sinh ra, mình còn chưa có cơ hội gì mặc màu sắc khác.

“Tại sao biểu thúc muốn người mặc như vậy?”

“Đó là bởi vì màu đỏ tránh họa.” Nàng gương mặt không thể làm gì.

“Tránh họa?”

“Hồng chúc huyết quang, lúc ta còn ở từ trong bụng mẹ thì có thuật sĩ nói ta có ác duyên quần thân, xiêm áo nếu là huyết sắc, có thể để cho ta xu cát tị hung*, tránh được huyết quang tai ương.” Nàng đơn giản giải thích.

“Lời lẽ sai trái vô căn cứ!” Hần phát tay áo lãnh cơ.

Giống như là tìm được tri âm người, ánh mắt của nàng sáng choang, đầu nhỏ đổi mạng.”Nói đúng nha, ta cũng cho là như thế!”

Ánh mắt của hần sắc bén hướng trên người nàng đảo qua lần nữa.”Nếu hiểu mình bộ dáng buồn cười, giống như diễn trò, vì sao còn ngu xuẩn làm theo?”

Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng lúng túng rũ xuống, xem xem bản thân đồ thẩm quần áo. Thì ra là thân xiêm áo nhìn giống như diễn trò à?

“Thần nữ không thể làm trái với huynh mệnh.” Nàng khổ não nói. Đại ca tin chắc thuật sĩ nói như vậy, nàng cũng không có biện pháp a!

Nam Cung Sách khoe miệng đột nhiên nổi lên ý cười.”Trầm hạ chỉ, từ nay về sau, trên người người không cho có một cái hồng, hơn nữa, đổi mặc đồ trắng, tang bạch Bạch.”

Nàng nghe vậy, sắc mặt cũng biến trắng. Người này giống nhau lời đồn đãi ác độc a!

“Thái Thượng Hoàng, thẳng thắn nói, mặc màu sắc gì đó xiêm áo thần nữ cũng không có để ý như vậy, chỉ là, đại ca làm phiền ngài tự mình hạ đạo thánh chỉ để cho hần hiểu.”

“Biểu thức dám kháng chỉ?” Hần không vui hỏi.

“Không phải vậy, ta là sợ đại ca không tin lời của ta, cho là ta lại.” Nàng càng nói âm thanh càng nhỏ.

Hần dậm mắt nhớ lại quá khứ, gương mặt tuần tà của hần đã có mấy phần vẻ hiểu rõ.”Người lên hần mặc qua xiêm áo khác màu?”

“Ha ha, ta yêu màu tím, nhưng lên mặc vào váy tím, ngày đó liền té từ trên cây xuống, trên trán đổ máu đầm đìa, phá rách một mảng.” Nàng lập tức tức giận tiếp lời.

“Do té từ trên cây xuống?”

“Ta bình thường leo cây từ trên xuống dưới giống như dơi, rất gọn gàng, chưa từng té qua, ai nào biết hôm đó chân vừa trượt, người liền ——” nàng chợt im miệng rồi, cuối cùng ý thức được mình đối diện ai, nói lời nói không thể nói.

Hồngбет, đường đường đại cô nương leo cây, còn tự khoe là con dơi! Mắt tròn trịa nháy mấy cái, làm bộ như mình mới vừa không có mở miệng, nói chuyện nhiều.

Hần nhìn chằm chằm nàng một lát sau, từ từ nằm nghiêng dọc theo giường, ngược lại phát hiện cô gái này có một ít thú vị rồi.

Rõ ràng đã là hai mươi lăm tuổi, một nữ tử thành thực, lại biểu hiện được ngây thơ lại ngu dần, quan Trọng nhất, nàng tự nhận cùng hần rất thân, cần rõ coi thường hần thực sự mất hết tính người.

“Trầm hiểu, sẽ đưa đạo chỉ ý để cho đại ca người tuân theo, người có thể đi xuống!” Hần phát tay nói.

Trước muốn chém chân của nàng là muốn trừng phạt nàng lỗ mãng, hôm nay, để cho nàng mặc đồ trắng dùng càng thêm không có ý tốt, chính là chờ coi nàng là có phải có chuyện xảy ra. Loại này chờ đợi, tựa hồ là loại trò chơi thật tốt.

Hần mỉm cười, nhếch lông mày lên lại thấy nàng vẫn quỳ gối chỗ cũ không động.”Còn chưa cúi? !” Đã không kiên nhẫn nhíu mày.

Nàng lúc này mới lấp bắp nhìn hướng tới hần.”Thái Thượng Hoàng, ngài không chém chân thần nữ chứ? Ta sợ đi ra ngoài, này đôi chân lại bị bắt đi chém.” Nàng lộ ra bộ dáng lo lắng.

Nhắc tới chuyện này, hấn mặt vừa trề xuống.”Đi, trề đối với chân người không có hứng thú, nhưng nếu người sẽ không biến, trề nghĩ chêm thì không phải là chân của người, mà là đầu người!” Hấn đe dọa mà nói.

Nàng cả kinh, lập tức từ trên đất nhảy dựng lên chạy ra ngoài, hoảng hốt , bị vấp phải quần dài một phát, ngã ngồi trên đất.

Nàng gãi gãi đầu, vén cao váy đứng lên, đầu lại đụng vào cột cửa, thật làm trò hề, chờ chân rồi cuộc bước ra ngưỡng cửa, cho là an toàn, gót chân sau vừa trượt, người té ngã, lại ngã về trong phòng, nghiêng đầu vô ý nhìn thấy nam nhân kia thần sắc ngạc nhiên, nàng hai gò má phồng hồng, nhếch nhếch bờ môi.

Lần này, nàng trước đứng vững chân sau, hít sâu một hơi, đôi tay lôi kéo hai bên váy, mong có thể đoạn trang bước ra, thật vất vả, nàng cuối cùng thuận lợi biến mất trước mặt hấn rồi.

Một hồi lâu sau, một nụ cười từ khóe miệng hấn tràn ra. Nữ nhân ngu xuẩn như vậy, thế gian hiếm thấy, không nghĩ tới cư nhiên để cho hấn gặp, rất tốt, thật rất tốt. Hấn mở rộng tầm mắt, đang muốn lên tiếng cười to, lúc chợt, nhớ lại trước đây không lâu ngực đau nhức, trong nháy mắt không cười được.

Sẽ, hấn sẽ tìm ra này nữ nhân đối với hấn làm cái gì, đương nhiên sau khi biết được nguyên nhân, đừng nói là chêm chân của nàng, hấn sẽ đem nàng cắt thành tám khúc, làm thành bánh thịt, lấy đền bù đau xót hôm nay của hấn!

“Thái Thượng Hoàng, đã xảy ra chuyện, đã xảy ra chuyện!” Lý Tam Trọng hí tưng tưng tiến vào cửa “Báo tin mừng” .

“Như thế nào?” Nam Cung Sách vốn là đang chau mày đọc tấu chương ra mắt của các quan viênMã Dương huyện, nghe vậy vết nhăn biến mất, cũng xuất hiện cao hứng.

“Nữ nhân kia mới vừa đến hành lang, không khéo có thái giám bưng nước mà qua, nước đổ mặt đất, nàng trượt chân, cả người ngã ra hành lang bên ngoài, cánh tay trầy da thấy máu!” Biết được chủ tử chờ chính là tin tức tốt này, hấn sau khi nghe tin, lập tức báo lại.

“Vậy sao?” Hấn khó được tốt bụng hỏi.

“Không chỉ thấy máu, nàng còn gãy xương, cánh tay không thể động một lúc rồi.” Lý Tam Trọng mở rộng tin vui.”Cũng chỉ là bộ quần áo, càng như thế linh nghiệm!” Cười lúm đồng tiền đi qua, không khỏi có chút suy nghĩ sâu xa .”Chủ tử, ngài nói chuyện này cũng quá huyền bí rồi, không phải là trùng hợp sao?” Hấn lén lút cũng vì chuyện này sợ hãi.

Cô gái này chỉ là không có mặc và hồng, liền xảy ra tai nạn, nếu như xuống lần nữa đi, không biết sẽ làm sao?

“Có phải trùng hợp hay không, chúng ta không phải còn có thời gian quan sát sao?” Nụ cười càng thêm tàn khốc.

Này khiến Lý Tam Trọng rung động . Nhìn bộ dáng chủ tử như vậy không phải là nhìn thấy người ta bị thảm rồi cuộc là không được.

Chủ tử là người lãnh khốc bạc tình, bình thường một ngày kiếm tỷ bạc ngoài, chính là lấy hành hạ người khác làm thú vui, trước kia có đại thần để cho hấn giày vò, hôm nay đem thần tử chơi chán nhét vào trong kinh thành, ở nơi nhảm chán , sẽ không tìm chút chuyện để cho hấn quá nhàn, hấn sao có thể vui sướng?

May nhờ xuất hiện Tạ Hoa Hồng, dời đi lực chú ý của chủ tử, nếu không người chủ tử giày vò sẽ là bọn, hấn những thứ này thái giám, cung nữ rồi.

“Thái Thượng Hoàng, chuyện vui bên ngoài này, nô tài còn có một tin vui thông báo.” Lý Tam Trọng nhớ tới một chuyện khác.

Hấn không lên tiếng, chỉ là mở lòng bàn tay ra.

Lý Tam Trọng im lặng rồi một lát sau mới nói, vội vàng từ trong hộp ngọc lấy ra một quả bích lục Hoài Ngọc, Hoài Ngọc này có lai lịch lớn, là Thái Thượng Hoàng từ lúc lên ngôi mới bắt đầu, tự mình từ vạn món ngọc thạch trân quý chọn lựa tìm ra chế thành, hần bình thường yêu thích vô cùng, thường vuốt vuốt với trên tay, mọi người gặp được vật này như gặp người, cơ hồ đem nó làm thành phân thân của Thái Thượng Hoàng đối đãi.

Nào có thể đoán được hôm qua phát hiện trên Hoài Ngọc xanh biếc xuất hiện điểm đỏ, cho là dơ bẩn, kết quả nhìn kỹ cũng là tự nhiên tạo, Thái Thượng Hoàng xem kỹ qua, liền không nói lời nào thu vào trong hộp ngọc.

Vốn tưởng rằng theo tính tình hoàn mỹ của hần, cần phải nhận định đây là tỳ vết vật nào, từ đó không hề vuốt vuốt nữa, nhưng lúc này nhìn , chủ tử hiển nhiên còn không tính toán bỏ qua vật này, đây thật là rất khó gặp.

Vuốt xúc cảm lạnh như băng của Hoài Ngọc, Nam Cung Sách lạnh lùng nhìn hướng cận thân thái giám hỏi: “Người nếu nói việc tốt, là chỉ chuyện nhị ca đã hạ lệnh ở Trường Sa vì trẫm tạo mối cung an dưỡng?”

Lý Tam Trọng mở to hai mắt.”Chủ tử thật là liệu sự như thần!”

“Hừ, cái này gọi là cái việc tốt cái gì? Được đặt tên là an dưỡng, kì thực là muốn đắp tòa cung điện nhốt chặt trẫm, hần làm thế nào còn là trí tuệ không phát triển, một tòa cung điện ngăn được lòng trẫm sao? Trẫm nếu hối hận, bất kể người ở chỗ nào, cũng có thể làm cho hần long tọa suy sụp!”

Những ngày sau này quá nhàm chán, thái thái bình, hần mới cố ý truyền ngôi cho nhị ca không ra gì, hần rất mong đợi, Kim Đường vương triều khi nhị ca thống trị hạ sẽ là một phen quang cảnh như thế nào a!

Lý Tam Trọng ngạc nhiên. Hoàng thượng cho là xây dựng cung điện sang Trọng có thể cầu niềm vui của Thái Thượng Hoàng, nào biết biến khéo thành vụng, ngược lại lộ ra tâm cơ của mình. Hần cười khổ. Giống như côi đời này bất cứ chuyện gì cũng chạy không khỏi tính toán của chủ tử!

Lúc này ngoài cửa một cái đầu sợ hãi tiến vào .

Lý Tam Trọng thấy rồi, trong lòng biết tiểu thái giám có lời muốn truyền.”Thái Thượng Hoàng, nô tài đi ra ngoài trước một lúc, lập tức ——”

“Không cần, muốn nô tài kia có chuyện trực tiếp đi vào bẩm báo.” Tâm tình của hần không kém, không cần phiền toái như vậy rồi.

Tiểu thái giám kia nghe vậy, lập tức bước nhỏ vào bên trong, đầu rủ được cũng mau áp vào ngực, một đôi mắt kính sợ đến nỗi ngay cả chống lại Nam Cung Sách cũng không dám.

“Chuyện gì? Nói mau đi!” Thấy tiểu thái giám khẩn trương đến không có lên tiếng, Lý Tam Trọng thúc giục mà dùng cùi chỏ đụng hông của hần.

Thật ra thì không thể trách những tiểu nô mới vô dụng, trong thiên hạ không có ai đối mặt Thái Thượng Hoàng không hề e sợ , chính hần cũng không phải là như vậy, lá gan luyện gần một năm mới lớn một chút, cùng chủ tử đối thoại thì bất trí nói không ra lời.

Bị va chạm, tiểu thái giám nuốt nước miếng một cái mới bắt đầu nói: “Cái này. Mới vừa. Mới vừa rồi được biết, Tà. Tà tiểu thư trên cánh tay sau khi hết thuốc, ngồi, ngồi ở trong viện nghỉ ngơi, gặp phải không biết từ đâu nhô ra, chói hoang công kích. Cổ bị. Cấn bị thương.” Hần khẩn trương đến nghiêm Trọng cả lăm.

“Cái gì, nhanh như vậy liền lại đã xảy ra chuyện? !” Nam Cung Sách chưa phản ứng cái gì, Lý Tam Trọng đã kêu lên. Có hay không linh như vậy à? Như vậy, đây không phải trùng hợp!

Nam Cung Sách ánh mắt lấp lánh.”Nàng bị thương thế như thế nào?”

“Đại phu nói. Suy giảm tới huyết mạch, máu chảy không ngừng, trước mắt đại phu đang suy nghĩ biện pháp cầm máu, chỉ là tình huống không lạc quan.” Tiểu thái giám thấy hần sắc mặt hiền hòa, nói chuyện cũng không nghiêm Trọng cả lăm nữa rồi.

“Vậy sao? Trẫm muốn thăm nàng, thăm hỏi thương thế, để cho nàng đến đây đi!” Nam Cung Sách chợt nói.

“Để cho nàng tới đây?” Tiểu thái giám ngạc nhiên. Nếu muốn thăm thương thế, cũng nên xin Thái Thượng Hoàng đi giá, như thế nào lại bắt người sắp bị chết tới đây để cho hắn thăm hỏi?

Thái Thượng Hoàng đây không phải là làm người khác khó chịu sao? Hắn ngồi ở đó, không biết làm như thế nào.

“Thái Thượng Hoàng quan tâm thương thế Tạ tiểu thư, có lòng thăm hỏi, người vẫn còn ở đó phát ngốc cái gì? Nhanh đi gọi Tạ tiểu thư đến đây tạ ơn!” Lúc chủ tử đem ánh mắt nghiêm khắc bắn về phía tiểu thái giám thì Lý Tam Trọng vội vàng hướng người phía sau thúc giục.

Tiểu tử này lại phát ngốc nữa, cần “Tạ ơn” đúng là hắn!

Tiểu thái giám lúc này mới sợ hãi hồi hồn, nhắc chân làm việc đi. Chỉ là, hắn lại phiền não phải làm thế nào khiến một nữ nhân vừa vận mất máu quá nhiều, ở trên đường tới sẽ không nửa đường bất tỉnh, thậm chí, vì vậy đi đời nhà ma?

Lý Tam Trọng trong lòng hít thở dài một trăm hơi, đồng tình nước mắt cũng đại khái chảy không dưới ba chậu lớn.

Thái Thượng Hoàng cố ý chinh người, còn có tính chinh chết bỏ, mà quả thật là cách làm độc ác nhất rồi.

Tạ Hoa Hồng bị đặt trên ghế thái sư cho đưa đến, nàng trên cổ quần vải trắng hoàn toàn bị máu tươi ngấm hồng, thậm chí một lượng lớn nhỏ xuống tới áo trắng, giống như tuyết nhuộm đỏ, dị thường nhìn thấy mà ghê.

Còn chưa kịp, bị đánh tới phía sau, vì để Thái Thượng Hoàng dễ dàng nhìn xem, nàng phải bày vết thương ra, ra lệnh một tiếng, băng đeo bị dỡ tháo, trên cổ không còn trói buộc, máu tươi càng chảy ra nhiều.

Hắn thấy dạ dày cũng rối rắm. Thái Thượng Hoàng đây là thấy máu mà vui a!

“Thái. Thái Thượng Hoàng quan tâm thương thế thần nữ. Thật lòng thăm người thân, thần nữ cảm ơn Thái Thượng Hoàng ân điển.” Máu cũng chảy nhanh rồi, nữ nhân này lại vẫn cười được.

Nam Cung Sách mang theo khuôn mặt mỉm cười, khát máu thưởng thức máu đỏ nhiễm áo trắng của nàng. Chớp mắt, nữ nhân này lại có thể là một thân đỏ.

Hắn càng cười càng âm hiểm, hơn nữa ở phát hiện ngực cũng không có dị trạng, không khỏi càng thêm thoải mái. Như vậy nhìn, đau nhức kia là ngoài ý muốn.

Cái người này thương thế không nhẹ, cần phải nghỉ ngơi nhiều, nằm yên tĩnh nhiều mới phải a!” Hắn lại nói.

Rốt cuộc là ai đem người cưỡng bách tới, nói này lời nói không phải muốn chọc giận người chết sao? ! Nàng miễn cưỡng mỉm cười.”Thái. Thái Thượng Hoàng nói đúng lắm, kia thần. nữ cái này. trở về tĩnh. tĩnh dưỡng.” Nàng theo lời của hắn muốn rời đi. Nếu để cho hắn giày vò nữa, thật muốn chết ở bên cạnh hắn rồi.

“Ừ, trở về đi thôi, chỉ là đoàn người cũng không nên cản đường của nàng, đừng vết thương của nàng nói, để cho thương thế tương thế của nàng nặng hơn rồi, trầm tuyệt không tha!” Lời này nói rõ muốn chính nàng đi trở về, người khác không phải giúp một tay.

Nàng đứng lên đều có vấn đề, như thế nào tự mình đi trở về? Mọi người nhìn chủ tử cười đến “Thương hại”, lòng dạ biết rõ, cô gái này là không có cách sống đi về.

“Thái Thượng Hoàng. Ta nghĩ, khó được có cơ hội cùng ngài trò chuyện, còn là. Không vội đi, thần nữ. Ở chỗ này ở lâu một chút được không?” Nàng tức giận hỏi. Đối với tính toán của đối phương, nàng cũng có tính toán trong lòng, định không đi.

Hắn cười đến khoan dung.”Tốt!” Hắn đang muốn thấy tận mắt bộ dáng nàng máu chảy hết mà chết.

“Thái. Thái Thượng Hoàng, đại ca ta thân thể không tốt. Chuyện này trước hết đừng cho hắn biết để tránh lo lắng.”

“Ừ.” Hắn nhận lời.

“Còn có cái đó. Hành quán xin ngài thu hồi đi hoặc phái người khác quản lý đi, Tạ gia. Sau ta. Đại khái là không kham nổi trọng trách rồi.”

Đây là đang giao phó di ngôn. Hẩn thần nhiên gật đầu nghe.”Tốt, hành quán trăm sẽ an bài.” Tạ gia điều linh, lại không có người thừa kế, chi này mạch nhất định phải diệt.

“Đa. Đa tạ Thái Thượng Hoàng. Thành toàn.”

“Còn có lời muốn nói sao?” Nhưng hẩn là khó có lúc hào phóng a, để cho nàng tận tình an bài hậu sự.

Nàng suy nghĩ một chút.”Có, thần nữ nuôi con sủng vật. Muốn con mèo này. Tặng cho ngài.”

“Tặng mèo cho trăm?” Cái này làm hẩn kinh ngạc.

“Ừ. Con mèo này làm bạn hai ta năm, tính tình của nó cùng ngài. Rất giống.”

Sắc mặt hẩn biến đổi.”Người nói trăm giống như mèo? !”

Thấy hẩn trở mặt, nàng suy yếu cười một tiếng.”Không phải vậy, ta là nói. Ngài tính tình này cùng với con mèo này giống nhau, không phải đều hay thay đổi khó có thể đoán được sao?”

Hẩn tức cười.

“Các người tính tình giống nhau. Ta mới có thể muốn nó giao do ngài chăm sóc. Ta trông nom nó gọi là Tiểu Hoa, các người có thể chung đụng được. Rất hòa hợp mới đúng.”

Nam Cung Sách mặt trầm xuống. Hẩn có đáp ứng muốn thu rồi sao? Nữ nhân tự cho là đúng này!

“Trăm không ——”

“Lạnh quá đó, Thái Thượng Hoàng. Tại sao ngài biến thành hai rồi hả ? Mắt ta đã mờ sao.” Nàng phát ra thanh âm cơ hồ là hơi, người phía sau không thwr nghe được.

Nam nhân vẫn ngồi như vậy không động, lúc này sáng khoái tinh thần đứng lên, trên cao cúi xuống nhìn nàng, tâm tư thật tốt, nhưng một hồi lâu sau, thần sắc hẩn bỗng rét lạnh, hơi thở trở nên rối loạn, tay dùng sức chụp vào váy.

Lý Tam Trọng thấy sợ hết hồn.”Thái Thượng Hoàng, ngài là không phải ngực vừa đau rồi hả ?” Cho là chủ tử không có chịu được ảnh hưởng của nữ nhân này , đang cao hứng , vậy mà tiếp theo một cái chớp mắt liền phát hiện cao hứng quá sớm, hẩn vội hỏi.

Nam Cung Sách con mắt cũng mở ra, lắc tay.

“Không phải đau lòng, kia, đó là thế nào?” Lòng như lửa đốt hỏi nữa.

“Truyền thái y, mau, lập tức truyền thái y!” Hẩn cắn răng nghiêng lợi nói.

“Đúng, đúng!” Không dám chần chờ, Lý Tam Trọng lập tức muốn thái y hết sức khẩn cấp chạy tới.

Thái y vừa đến, nào dám trì hoãn, tiến lên vì Thái Thượng Hoàng chẩn mạch.

Nam Cung Sách tức giận ngăn tay lại.”Không phải trăm, trăm muốn nàng sống, nếu nàng chết, người cùng chết!” Hẩn chỉ vào Tạ Hoa Hồng, ánh mắt sắc bén nhìn người.

Thái y kinh hãi, mọi người đi theo vờ ngó ngẩn. Chủ tử này suy nghĩ làm thật như giống như mèo hay thay đổi, trước một khắc muốn chết, sau một khắc ban thưởng sống, này, này ai có thể hiểu hẩn à? !

Hẩn lặng lẽ ngồi trên ghế, mắt đen khiếp người ngẩn nhìn nữ nhân trên giường hô hấp đều đặn .

Mạng nhỏ này của nàng là kịp thời cứu về rồi, thái y nói chậm một khắc nữa, nàng là thành thầy khô rồi. Hẩn hốt mất đồ thẩm. Nữ nhân này nếu không phải đời đời kiếp kiếp bị nguyên rửa, nếu không như thế nào lại mấy đời trước chịu bệnh tim khổ sở, kiếp này nữa chịu huyết quang ác tai hành hạ? ! Mấy trăm năm qua, nội tâm hẩn chưa từng giống như hôm nay chấn động như vậy, hầu như đã quên chính mình đã từng vì một người nữ nhân như thế rung động qua.

Hắn đã có thói quen cô tịch, mặc dù ở trong bóng tối vô gian, hắn cũng có thể làm được tâm như chỉ thủy, quên lãng trước kia, chỉ vì phần nhớ thương đã qua đời trong lòng kia, không còn có thể kéo dài.

Có thể sống lại làm người, cơ hội này hắn cũng không thiếu, chỉ là, ở vô gian nhằm chán, hắn nghĩ ra ngoài đi một chuyến, nghĩ nữa lật tới lật lui thế gian làm vui, vì vậy hắn đáp ứng chuyển thế, chỉ tiếc, kia một chén canh Mạnh Bà nhỏ nhỏ, làm sao có thể xóa đi ý chí cương nghị khó khăn của hắn, sau khi tỉnh lại, thân là Nam Cung Sách, hắn vẫn có khắc sâu nhất trí nhớ, mà hắn cất dấu, không có tiết lộ chút nào, ở kiếp này, không có Uyên Thu Thủy, Công Tôn Mưu, không còn là Công Tôn Mưu, hắn là Nam Cung Sách, chính là Nam Cung Sách.

Hắn có thể tùy tâm sở dục thao láy người đời, tuyệt tình phụ nghĩa, vô câu vô thúc**, niềm vui tràn trề!

Chỉ vì lòng hắn đã tuyệt, tình đã diệt, nếu đời đời kiếp kiếp nhất định cô độc, kia tội gì làm khó mình, hắn là muốn như vậy.

Nhưng là ——

Ánh mắt hắn lần nữa toả ánh sáng ngậy ngô. Rất tốt, diệt tình, tuyệt ý, trong nháy mắt lại sống đến giờ!

Đúng vậy a, hắn sống lại, hắn cảm thụ được máu đang lưu động, tại trái tim đang đập, hắn thấy rõ mình “Còn sống” thực sự!

Tiểu Thủy nhi a, tiểu Thủy nhi, tâm được của hắn đã trở lại.

Nếu không phải thấy nàng đau, ngực lại xuất hiện đau đớn thấu xương, hoàn toàn khiến hắn không chịu nổi nhớ lại —— đêm đó tiểu Thủy nhi khó sanh, hắn ôm nàng sắp chết, đau lòng xuyên qua toàn thân, đó là tư vị không thể hình dung, hắn cho là mình thật đã quên kia phần khắc cốt铭心 tâm đau đớn kia, thì ra là chưa, một khi xúc động, hắn lập tức có điều chợt hiểu, trước mắt nữ nhân sắp bỏ mạng chính là do hắn chấp nhất!

Vì nàng, hắn chịu đựng cảm mình; vì nàng, hắn cam nguyện yên lặng, cam nguyện mấy trăm năm lưu lạc vô gian!

Vì nàng, vì nàng. Hắn làm tận tất cả chỉ vì nàng!

Mà nàng, rốt cuộc xuất hiện!

Để cho hắn có cơ hội gặp lại, động tâm lần nữa, yêu một lần nữa!

Điều này có thể khiến hắn mừng như điên hay không, có thể nào không!

Tim của hắn đang sôi trào, bàn tay lạnh như băng cũng nóng lên.

“Tiểu Thủy nhi.” Hắn thấp giọng gọi.

“Thái Thượng Hoàng gọi ai? Thần nữ là Hoa Hồng nha!” Nàng tỉnh, mở mắt liền gặp được người không nên xuất hiện ở bên giường của mình, không khỏi lấy làm kinh hãi, lại nghe đến hắn xa lạ kêu gọi, càng thêm không hiểu. Đây là chuyện gì xảy ra?

Nam Cung Sách ngẩn ra, chuyển động suy nghĩ. Hắn nhớ kiếp trước, nhưng nữ nhân này cũng không nhớ Công Tôn Mưu là ai, điều này làm cho hắn tương đối không thoải mái, thế nào mà nữ nhân này cũng không nhận ra hắn?

Một chén canh Mạnh Bà lại để cho nàng quên hắn hầu như không còn, nữ nhân này đối với hắn tình cũng chẳng qua cũng như vậy, hừ, uống công hân vì nàng mà dự tính trong lòng trăm năm!

“Trăm lần muốn gọi người tiểu Thủy nhi, tên này chỉ thuộc về trăm, chỉ có trăm mới có thể kêu!” Hắn tức giận nói.

Nhũ danh dành riêng? Nàng thế nào lại niều hơn một nhũ danh, điều này đại biểu ý gì?

Nàng không nhận được cau mày.”Tất cả nghe theo Thái Thượng Hoàng phân phó.” Nàng rõ ràng đối với hắn bá đạo không quan tâm đến, nhưng miệng vẫn là nói như vậy.

Hắn nhìn thần sắc nàng giận mà không dám nói gì, cực kỳ giống quá khứ của nàng, nhìn kỹ nữa, liền mặt tròn cũng càng ngày càng có cái bóng Uyên Thu Thủy .

Tim của hắn càng thêm trống trải, đem lúm đồng tiền khó có được bày ra.”Người đã không sao, vết thương trên cổ chỉ cần nghỉ ngơi mấy ngày là có thể khép lại, thái y nói qua sẽ lưu lại một chút ít sẹo, trầm để ý, sẽ cho người nghĩ biện pháp toàn bộ xóa đi!”

Hắn để ý swoj của nàng làm cái gì?”Thái Thượng Hoàng,sẹo trên người nữ rất nhiều, ngài thật không cần thiết để ý, bởi vì ta không sao cả.”

“Không sao cả cái gì? Người về sau trên người mỗi một chỗ đều cùng trầm có liên quan, ai cũng không được tổn thương , bao gồm sự sống của người!”

“Ách. Đó.” Nàng nuốt lời nói, thật sự bị lời nói lần này của hắn làm cho không nói gì rồi.

“Lại nói cho người biết, con súc sinh kia dám cắn thương người, trầm đã xử trí, về phần nô tài tưới nước kia làm xuống đất hại người ngã nhào, trầm cũng cho nghiêm trị, người dưỡng thương cho trầm, chờ thương lành ——”

“Chậm, Thái Thượng Hoàng, thần nữ nghe không hiểu chỗ này cùng với nghiêm trị là có ý gì?” Nàng không nhìn được cắt đứt hắn lên tiếng hỏi .

Hắn mím môi. Bất kể đời nào, cũng không có người dám cắt đứt lời của hắn, nhưng nữ nhân này vĩnh viễn là người trong ngoại lệ kia, ngoại lệ! Trời sanh chính là khắc hắn!

“Một chó một nô tài, trầm làm thịt, báo thù cho người!”

“Làm thịt!” Nàng không nghe lầm chứ?”Ngài tại sao có thể tùy tiện sát sinh?” Sau khi lấy lại tinh thần, nàng kinh ngạc hỏi, người quá mức kích động,vết thương trên cổ bị khê động lại rướm máu rồi.

Hắn thấy vậy thần sắc biến đổi.”Người nào cho người lộn xộn , không được nhúc nhích!” Hắn quát trách móc.

Nàng cả kinh cứng thân thể. Người này lên mặt tới thật rất dọa người, khó trách tất cả mọi người sợ hắn.

Mặc dù không động rồi, sắc mặt hắn vẫn như cũ khó coi.”Cái người nữ nhân này, bất kể dáng ngoài thế nào, tính tình này chính là ngàn năm không thay đổi, trầm nhìn chưa tới vạn năm cũng giống như vậy!” Hắn tức giận.”Người nghe kỹ cho trầm , trầm muốn giết người nào liền giết người nào, ở nơi này , người tạm thời đừng can thiệp, cũng đừng tìm phiền toái cho trầm!”

Cảnh cáo trước tiên là nói về, nữ nhân này đừng mơ tưởng giống kiếp trước bình thường thao túng hắn, để cho hắn “Hữu chí nan thân”**** , cũng trải qua hơn trăm năm rồi, cũng không tin mình còn có thể bị nàng nắm mũi dẫn đi.

Nàng nghe được hồ đồ.”Xin hỏi ngài nói này lời nói là có ý gì?”

Mặt của hắn , mắt nói có bao nhiêu âm trầm tựu có bấy nhiêu âm trầm.”Ý tứ đúng là, trầm làm cái gì người cũng chớ can thiệp, ít cho trầm rầy rà, nghe chưa?” Không cần giải thích quá nhiều, dù sao nàng bây giờ là Tạ Hoa Hồng, nói nàng cũng không hiểu.

Con người nàng bất an đảo lòng vòng. Chỉ cần một câu nói của hắn, mạng nhỏ của nàng cũng không bảo vệ rồi, nào có quyền can thiệp hắn cái gì?

Tựa như lúc này, nàng dĩ nhiên biết hắn là cố ý chinh nàng, không hi vọng nàng chết, nhưng để tránh hắn giận chó đánh mèo Tạ gia, nàng mới có thể theo hắn đùa bỡn . Vậy mà lần này, hắn thế nào đột nhiên vòng vo tính, không chỉ có không hề muốn trừ khử nàng, nói càng thêm không giải thích được, làm cho không người nào có thể hiểu.

“Nhưng là không phải là ta muốn quản việc ngài sát sinh, mà là người giết bọn họ cũng vô dụng, thần nữ sau còn là khó thoát vận rủi, chỉ cần ta cố vấy hồng, chuyện gì đều có thể xảy ra.” Nàng nhắc nhở hắn, hắn đây là giết oan, là chính nàng vận rủi cho phép, cùng người khác cần bản không quan hệ, huống chi, nếu thật nên vì nàng báo thù, người khởi xướng là ai, không cần nàng nói rõ nói đi!

Nam Cung Sách mắt lạnh thoáng nhìn, căn bản không tính toán nhận lầm.”Váy trắng về sau không cần mặc nữa rồi, mặc lại váy hồng đi!”

Hắn mặc dù không nhận lỗi, nhưng là thấy rõ việc này không phải giỡn, tiểu Thủy nhi của hắn không thể lại không may.

“Ngày mai ta sẽ đi gặp biểu thúc, lên tiếng hỏi người cái này là chuyện gì xảy ra, sau, sẽ nghĩ biện pháp vì người giải trừ tai ách.” Hắn tính toán nói.

“Không cần hỏi, ta liền có thể nói cho người biết, thần nữ đây là bị mấy đời nguyên rửa, mấy đời trước, ta phụ một người đàn ông, nam nhân kia chú ngôn để cho ta chết không an tĩnh, mang theo phần ấy nấy, bất kể ta đầu thai mấy đời, cũng sẽ có vận rủi triền thân, kiếp này, thuật sĩ nói kia, là huyết quang sát, chỉ có màu đỏ là của ta cát sắc, có thể vì ta tránh hung.”

Hắn kinh ngạc ở. Năm đó hận nàng buông tay cách mình đi ác ngôn, lại thành linh nghiệm nguyên rửa, vì nàng mang đến tai nạn vĩnh viễn.

Đây tất cả, thì ra là cũng nguyên nhân gây ra cho hắn!

Hắn cảm thật chặt quả đấm. Kiếp trước, hắn sanh ra ở Đường triều, chịu lời tiên đoán đời sau địa đồ biết Thôi Bối Đồ có hạn, thiên mệnh để cho hắn nhất định mất đi nàng, lúc ấy hắn không đối kháng được số mạng, nhưng kiếp này, hắn là Nam Cung Sách, nắm giữ vương triều, vương triều này, tuyệt không xuất hiện Thôi Bối Đồ, hai người ở chỗ này gặp nhau, bất kể là ông trời an bài cũng tốt, là cơ duyên xảo hợp cũng được, lần này, ai cũng không thể trong tay hắn cướp đi nàng, coi như nghịch thiên mà đi, hắn cũng sắp không tiếc giá cao hướng trời xanh tuyên chiến!

Tiểu Thủy nhi, người chịu khổ, trầm sẽ trả, cũng sẽ thay người đòi, phía trên thiếu chúng ta, chúng ta muốn mang cả tiền lời đòi lại!”

*Tìm điều tốt, tránh điều xấu

3. Chương 3: Ngự Tứ Hồng Thường

“Thái Thượng Hoàng, cô gái này có tội.”

“Nàng tội gì?”

“Ngày trước ngài mới ban chỉ, không cho có người mặc hồng thường, nàng không đếm xỉa đến Hoàng Lệnh, theo chỉ nên chém!”

“Trẫm tự mình hạ chỉ, nhưng kia cũng không bao gồm nàng, lui về phía sau, Hồng Thường này chuyên thuộc về nàng.”

Nàng không hiểu, tại sao hắn đi đâu, nàng phải theo ? Lại càng không hiểu, người này mang nàng đến Trường Sa làm cái gì?

Trong loan giá, Tạ Hoa Hồng cầm co lại, bất an trộm dò xét nam nhân thân nhiên trước mặt.

Người này vì sao?

Nàng tại sao lại cùng hắn ngồi chung loan giá, đây không phải là thân phận của nàng có thể ngồi, nhưng hắn ra lệnh một tiếng, nàng bị ép buộc ngồi cùng hắn.

Người này không phải rất cô độc sao? Nghe nói hắn thích một chỗ, bên cạnh không thích có người nói chuyện, lúc ăn cơm một người, lúc ngủ một người, trong không gian nhỏ của loan giá này, lại càng không cho phép có người quấy rầy, nhưng, tại sao hắn lại nguyện ý để cho nàng đi vào cùng hắn ?

“Đang suy nghĩ gì?” Hắn quan sát nàng một hồi lâu rồi, nữ nhân này tương đối bất an, chẳng lẽ cùng hắn ở chung một chỗ, cứ như vậy làm nàng không được tự nhiên? Một đạo lạng lẽ bùng lên .

“Ta. Cái này. Ngài đối với thần nữ giống như tốt vô cùng.” Nàng rút cuộc nói.

“Tốt vô cùng?”

“Không phải sao? Ngài rất thích cùng ta thân cận .”

“Ừ.” Đây là dĩ nhiên, nàng là nữ nhân yêu thích của hần a!

“Thân thích đang lúc như vậy thân thiết, nguyên là tốt, nhưng là, có thể hay không làm cho người nói xấu à?” Nàng không nhịn được hỏi.

“Nói gì nói xấu?”

“Cái này. Ngài ta dù sao cũng là cô chất, bồi phận thượng. Ách. Ta là nói, chúng ta nam nữ hữu biệt, như thế cùng ăn cùng ngủ lại ở cùng một chỗ , khó tránh khỏi có người cảm thấy khác lẽ thường, quái dị.” Nhắc tới bồi phận cô chất hần lại biến sắc mặt, nàng chỉ biết im tiếng, quẹo một cái sau lại nói chánh sự.

“Quái dị?” Hần càng nghe càng không hài lòng.”Nhưng mà chuyện bình thường, tại sao lại quái dị?”

“Ngài làm thật không cho là như vậy không đúng?”

Nam Cung Sách nhìn chăm chú trừng nàng.

Nàng thở dài.”Thái Thượng Hoàng, ngài có thể làm hoàng đế đã lâu, coi thường lời người đáng sợ, thần nữ vân anh chưa gả, danh tiếng không chịu nổi ngài như vậy kháo nghiem .”

Hần chỉ là cười lạnh không nói.

“Ngài —— ai, ngài rốt cuộc có hiểu hay không ta đang nói cái gì?”

“Người không phải nói là chúng ta là thân thích, này còn sợ gì?” Hần quay cười.

“Thân thích cũng có thể lấy nhau , huống chi ngài là chủ tử quốc gia này, thích ai hãy cùng người đó!”

“Nói thật hay, những lời này, trầm thích nghe.”

“Nhưng không thể là thần nữ a!” Nàng bổ khuyết thêm một câu.

Hần cái liếc mắt đưa tình.”Tại sao không thể là người?”

“Thần nữ là trưởng bối của ngài a, còn lớn hơn ngài ba tuổi, này truyền đi, ta rất xấu hổ.”

Nam Cung Sách trầm mặc xuống rồi. Kiếp trước, nàng nhỏ hơn hần rất nhiều, không nghĩ tới, đến kiếp này, nàng lại vẫn lớn hơn hần ba tuổi, buồn cười nhất chính là, tâm trí của nàng đại khái chỉ có 15, kết quả cư nhiên hơn hần một bồi phận, thân phận bên trên còn là cô của hần, trời xanh hoàn hần người vợ lại nghĩ chọc ghẹo hần, điều này có thể không làm hần cảm giận cắn răng !

Thấy hần trầm tư không nói lời nào, nàng cho là hần nghe vào lời của mình rồi, đang cao hứng .”Đúng không, ngài cũng phát giác không ổn đi, ta xem, ngài còn là phái người đưa thần nữ hồi Mã Dương huyện, như vậy tương đối thỏa đáng.”

Hần lạnh nhạt hỏi nàng nàng.”Người muốn trở về?”

“Dĩ nhiên, đại ca hần ——”

“Đừng suy nghĩ, biểu thức chỗ trầm đã phái người thay người chăm sóc, người đừng nghĩ hồi Mã Dương huyện nữa.” Hần cắt đứt hy vọng xa vời của nàng.

Tạ Hoa Hồng cắn môi. Nam nhân này có thể hay không quá bá đạo một chút!”Không trở về cũng không thể tiếp tục cùng ngài ngồi chung loan giá rồi, thần nữ yêu cầu đổi chỗ!” Nàng nổi giận mà nói.

Hần làm vẻ mặt thật ghê tởm được ngay, hoàn toàn không có đem oán giận của nàng đặt ở trong mắt.”Yêu cầu của người trầm bác bỏ.”

“Ngài!” Nàng tức giận nói.

“Trầm định đem lời thuyết minh vừa rồi, bất kể người bao nhiêu tuổi, cũng không quản người bồi phận gì, trầm muốn người, người chính là của trầm .”

“Ngài muốn ta?” Nàng kinh ngạc không dứt.

“Là muốn người, hơn nữa sẽ phải là người!” Hấn nói xong như đinh chém sắt.

Nàng mở lớn môi anh đào.”Ngài có phải hay không nói giỡn đi?”

Hấn cười đến làm người ta lạnh xương cốt, nàng cứng lại, vội vàng cúi đầu, không dám nhìn nữa hấn.

“Chỉ mong là cười giỡn, chỉ mong là cười giỡn.” Nàng liều chết nỉ non.

Nam Cung Sách nâng cằm của nàng lên, làm nàng không dám nhìn gần hai mắt thẳng nhìn nàng.”Nghe rõ ràng, người là nữ nhân của trẫm, không cần quan tâm người khác nói bậy cái gì, nếu thật bất mãn, nói cho trẫm, trẫm cắt lưỡi của hấn!”

Hấn ác độc nói.

Nàng nói không nổi nữa, cứ như vậy cầm ở nơi cổ họng, cả người cứng ngắc không dứt, thật sự không biết được nên như đáp lại thế nào, càng nghĩ không ra, người này như thế nào coi trọng nàng?!

“Ngài. Ngài không thể muốn ta, thần nữ đã có hôn ước.” Nàng nhớ tới báo cho hấn.

“Hôn ước?”Hai mắt sắc bén nhất thời bắn ra ánh lửa.

“Thần nữ mười bốn tuổi đã đính hôn, sau bởi vì ngài lên ngôi quan hệ cấm cưới ba năm, thần nữ bỏ qua hôn kỳ, nhưng hôn ước như cũ hữu hiệu, vì vậy mới để cho thần nữ chờ đến nay.” Nàng giải thích.

Nam Cung Sách nhíu lông mi. Vừa bắt đầu đặt nàng ở trong lòng, sau lại lại bị gặp lại mừng như điên làm ê muội, hấn hoàn toàn bỏ quên nàng đã 25, đến nay chưa gả, nhất định có nguyên nhân.

“Cấm cưới ba năm chỉ kỳ sớm qua, đối phương vẫn cưới vợ, người kia là ai?” Hấn trầm giọng hỏi.

“Đối tượng hôn phối của thần nữ là Công Bộ Thượng Thư Tam công tử, Chu Chí Khánh.”

“Là hấn!” Một cổ dấm hỏa đã ở trong suy nghĩ trong lòng hấn đang lúc đốt a đốt .

Nhìn thần sắc hấn không tốt, cho là hấn trách vị hôn phu nàng phụ lòng, Tạ Hoa Hồng lập tức còn nói: “Hấn không phải là không tới cưới, mà là nghe nói thân thể suy yếu, không có cách nào xa từ kinh thành tới Mã Dương huyện cưới vợ, cho nên mới phải trì hoãn đến nay.”

Hấn càng cười càng âm trầm. Chu Chí Khánh năm trước mới cưới tư phòng tiểu thiếp, tiểu thiếp kia còn là Liêu tướng quân thứ nữ, nữ nhân của hấn một cưới qua một, mọi người đều là đối với tiền đồ của hấn có trợ giúp, gần đây hấn ở kinh thành rất được trọng dụng , trước mắt đã làm tới Hộ Bộ Thị Lang.

Tiểu tử kia căn bản là ngại tại phía xa Mã Dương huyện Tạ gia xuống dốc, không có quý tộc danh hiệu cũng không quyền không có thế , hơn nữa không tài oanh, vì vậy đã sớm hủy hôn không muốn cưới, mới tìm nết lý do từ chối, nữ nhân gốc này, quả nhiên, một đường si chờ , phí thời gian thanh xuân!

“Trẫm hiểu, chuyện hôn ước này, trẫm sẽ giúp người giải quyết.” Hấn nói.

“Giải quyết? Ngài là không phải hiểu lầm cái gì? Một nữ không cưới hai phu, coi như ngài yêu thích ta, cũng không thể sử dụng hoàng quyền ép Chu Tam công tử từ hôn, đây là không đúng.”

“Hai phu, tên kia coi như là phu của người sao? !” Hấn thâm trầm mắt đỏ nhìn, tính toán mãnh liệt đốt tận húng.

Tạ Hoa Hồng kinh hãi.”Không tính là sao? Ta cùng với hấn có hôn ước, hấn chính là thần nữ trượng ——”

“Người dám can đảm nói ra chữ sau, trẫm lập tức sẽ phải người giết tiểu tử này!” Nữ nhân này là của hấn, ai dám ngăn cản đứng trước hấn, để cho vợ hấn ngoại tình, hấn nhất luật tàn sát, tuyệt không bỏ qua cho!

Nàng nghe kinh tâm táng đảm, hai chữ trượng phu kia, chết cũng không dám nói.

“Nữ nhân, sợ rằng trẫm nói thế nào, cái chết của người đầu óc cũng xoay không kịp, kia trẫm tốt nhất dùng hành động chứng minh, người cùng trẫm không thể nào tách ra!” Hấn bá đạo hôn nàng.

Bỗng nhiên bị hôn, nàng kinh hãi, muốn đẩy hẳn ra, nhưng lập tức bị hẳn giữ chặt, thân thể bị hẳn khóa vào trong ngực. Nụ hôn của hẳn, rất tuyệt đối, rất chuyên đương nhiên, rất tự cho là đúng, rất phách lối quỵên cuồng, vô cùng. Quen thuộc?

Làm sao lại rất quen thuộc?

Giống như mình trời sanh nên bị hẳn hôn. Giống như đã hôn qua mấy ngàn lần, mấy vạn trở về.

Nhưng, thật không giải thích được, đây là nụ hôn đầu của nàng, 25 năm qua, chưa bao giờ có người hôn qua nàng, làm sao có cảm giác quái dị này, làm sao mà.

Nụ hôn của hẳn sâu hơn, không thể tự kiềm chế hăm sâu trong đó, giống như là khát vọng trăm năm, tưởng niệm hồi lâu, trong đó, lại còn nhận hết dần vật cùng bọc trực quỵên luyến.

Nàng bị chấn động, nội tâm cũng càng ngày càng nóng bỏng, cuối cùng tới nóng bỏng, nàng luyến tiếc đẩy hẳn ra rồi, thậm chí, nàng không biết thẹn đáp lại hẳn, nàng quen thuộc hôn trả lại.

Khuôn mặt của nàng hai ngày rồi cũng không có dấu hiệu lui hồng. Nàng lại không hề căng thẳng cùng nam nhân ôm hôn, chuyện như vậy, trừ phi dâm phụ, nếu không làm sao làm được !

Uổng cho nàng là một cô gái có giáo dưỡng tốt , như vậy dính vào, quả thật không mặt mũi nào gặp người! Khuôn mặt nhỏ nhắn khí nóng lui lại đốt, đốt lại lui.

Nhìn lại tên còn lại trong loan giá, hẳn đã có thể Lãng Lãng Vân Thiên, một sáng khoái tinh thần, ở trong lòng, trên mặt có biểu tình được đền bù nguyện vọng lâu nay.

Nàng buồn bực . Rốt cuộc là người này da mặt quá dày, hay là mình quá xấu hổ?

“Thái Thượng Hoàng, giám giá đã tới Trường Sa ly cung, tất cả mọi người bên ngoài cửa cung nghênh đón thánh giá rồi.” Bên ngoài truyền đến Lý Tam Trọng cung thỉnh hạ loan giá thanh âm.

“Đã tới chưa?” Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng kích động mà lộ ra lên. Tuy nói không muốn tới Trường Sa, nhưng là đã đến rồi, cũng rất hiếu kỳ cảnh sắc nơi đây, huống chi, nghe nói ly cung là hành cung tráng lệ nhất trong cả nước, gần với kinh thành hoàng cung, đây chính là nguyên nhân nam nhân này lựa chọn Trường Sa để “Dưỡng lão”.

Chỉ là, tân đế rất “Hiếu thuận” , lại sai người liền đêm làm không nghỉ, muốn ở Trường Sa đắp một tòa cung điện hùng vĩ, kỳ vọng Thái Thượng Hoàng có thể an hưởng “Tuổi già”, phần này hiếu tâm, thật khiến cho người ta cảm động.

“Chúng ta đi ra ngoài đi!” Nam Cung Sách thần nhiên nói.

Nàng nhìn bộ dáng thoải mái của hẳn, vui mừng trong lòng giảm mấy phần.

Đối với trưởng bối làm ra chuyện như vậy, hẳn có thể nào không có một tia xấu hổ áy náy? Hiện tại bên ngoài nhất định chật ních cung nghênh người của hẳn, nàng mới không cần cùng hẳn cùng nhau hiện thân, sẽ làm nàng khó khăn.

“Không phải rất tò mò đợi hạ loan giá nhìn một chút, thế nào lại bất động?”

“Thái Thượng Hoàng đi trước đi, thần nữ. Sau đó xuống lần nữa.” Hôm nay phương pháp thông minh nhất, nên là kính quý thần nhi viễn chi thôi.

Hắn ý vị sâu xa nhìn về nàng.”Không cùng đi?”

Nàng gật đầu mỉm cười.”Không!”

“Rất tốt.” Hẳn dẫn đầu.”Lý Tam Trọng.”

“Nô tài cẩn tuân thánh dụ.” Lý Tam Trọng lập tức ứng tiếng.

“Muốn mọi người chờ một chút, trẫm đang chờ người.” Hấn đối với cận thân thái giám nói chuyện, ánh mắt lại lạc ở trên người nàng, để cho nàng cả người thiêu cháy.

Dạy đám người vì nàng mà chờ đợi, đây là muốn hại nàng trở thành đối tượng bị khiển trách sao?

Bên ngoài quả nhiên truyền đến xôn xao. Đám người Thái Thượng Hoàng? Chờ ai? Là ai dám to gan như vậy để cho hấn chờ?!

Không lâu, bên ngoài tiếng huyên náo càng ngày càng vang, làm hại nàng không thể không bi tráng mở miệng nói: “Đi. Đi thôi, chúng ta cùng nhau đi!” Nếu như không có biện pháp đối với quỷ thần xa chi, cũng chỉ phải thỏa hiệp. Nàng bị ai nghĩ.

“Ừ.” Hấn vẫn là sáng khoái tinh thần, xuân phong đắc ý.

Màn cửa vén lên, hấn trước, ngay sau đó nàng cũng bị mời ra, mới đứng lại, liền lấy làm kinh hãi, thế mới biết bên ngoài tối om om một mảnh, quỳ lại có hơn trăm người!

Mà sau khi Thái Thượng Hoàng hiện thân, chỉ hướng những người này liếc mắt nhìn, ánh mắt liền lại phiêu trở lại trên người nàng, hiện đã là này tháng mười, gió thu rất lạnh, cho đến khu cung nữ vì nàng khoác lên áo mỏng mới đưa tầm mắt dời đi.

Hấn rất kỳ quái, đối với sức khỏe của nàng đặc biệt để ý, phạm là ăn uống, giấc ngủ, ẩm quần áo, không một chút lưu ý, thật giống như nàng là sứ men xanh mỏng ngói làm, sợ không để ý liền ném phá rồi.

Nhưng trên thực tế, thương thế của nàng đã hoàn toàn khỏi hẳn, thân thể rất khang kiện, nam nhân này lại với thân thể của nàng quá độ cẩn thận che chở, giống như quá khứ từng làm chuyện gì kinh sợ qua, càng giống như là sợ nàng lại đột nhiên tật bệnh quần thân, cần phải cẩn thận chăm sóc, điều này làm cho nàng bội cảm kỳ quái.

Cho là sau khi cung nữ vì nàng thêm quần áo, hấn nên lập tức cho những người này đứng dậy, nhưng lão đại hấn không biết tại sao, nhìn cung điện phía trước cau mày, kiên cường nhìn trăm người quỳ không gọi lên, thật là quá không thông cảm người!

“Thái Thượng Hoàng!” Nàng nhịn không được đi xuống, đến gần hấn, cắn răng nhắc nhở.

Hấn không để ý tới.

Nàng giận, đưa tay kéo nhẹ ống tay áo hấn, có mấy người tinh mắt đã nhìn thấy. Nàng lại dám đụng vào thân thể Thái Thượng Hoàng?!

Hấn liếc nàng, bộ dáng kia như cũ không quá thụ giáo.

Nàng định gia tăng động tác, tay áo của hấn bị nàng kéo tới tung bay rồi, lần này, tất cả mọi người nhìn thấy, mắt là luôn luôn nhìn thẳng, miệng không khép lại.

Nữ nhân này là người nào? Dám can rở đối với Thái Thượng Hoàng như thế?!

Thái Thượng Hoàng lại cũng thờ ơ, bình thường hấn, sớm đem cô gái lớn mật làm bấy này xử cực hình rồi!

Nhưng hấn vẫn không chút động đậy, chỉ là vẻ mặt hơi có vẻ không kiên nhẫn, một hồi lâu sau rốt cuộc quét nhìn mọi người, ân điển nói: “Đều đứng lên đi!”

Trăm người lúc này mới dám đứng dậy, mà cùng lúc, ánh mắt mọi người lại toàn bộ hướng tới nữ nhân bên cạnh Thái Thượng Hoàng, đối với nàng tò mò không dứt.

“Thái Thượng Hoàng, nô tì rốt cuộc đợi được ngài.” Trước tiên mở miệng chính là một nữ tử.

Tạ Hoa Hồng chú ý tới người đứng ở hai hàng trước mắt, ước chừng hai ba mươi người, đều là nữ nhân ăn mặc hoa lệ, mà người mới vừa nói, đứng ở vị trí đầu hàng, dáng dấp xinh đẹp động lòng người, khóe mắt có chứa mấy phần cao ngạo, quần áo cũng là đặc biệt tươi hoa lệ, lập tức, nàng đột nhiên lĩnh ngộ, người nọ là Hoàng Thái Hậu, phía sau nàng hai hàng người đều là Thái Thượng Hoàng Tán phi, thì ra là hậu cung của hấn sớm một bước trước tiên ở Trường Sa chờ.

Đôi mắt hậu phi của mình, Nam Cung Sách thần sắc lãnh đạm, nhiều ngày không thấy, cũng không thấy nhiệt tình.

Hoàng Thái Hậu tựa hồ đã quen, không có để ý, nhưng nhìn chăm chú về phía Tạ Hoa Hồng, ánh mắt lập tức trở nên sắc nhọn .

Tạ Hoa Hồng kinh hãi, lập tức khom người vạn phúc.”Thần nữ Tạ Hoa Hồng gặp qua Hoàng Thái Hậu cùng với các vị nương nương.”

“Người lớn mật!”

Vốn nàng chỉ là khom người, lại sợ tới mức hai chân quỳ xuống đất rồi, nàng quỳ này, Nam Cung Sách lập tức biến sắc mặt.”Ai cho người quỳ , lập tức đứng dậy cho trẫm!”

Này vừa hô, nàng thay đổi không được, ngây ngốc quỳ, không biết như thế nào cho phải.

Lý Tam Trọng lập tức khiến cung nữ dìu đỡ nàng ,sắc mặt của Nam Cung Sách lúc này mới không tức giận.

Hoàng Thái Hậu Cao Ngọc Hiền không khỏi kinh hãi. Cô gái này chỉ là hướng nàng quỳ xuống, hần làm sao trước mặt mọi người phát lớn như vậy ?

Điều này làm cho nàng hết sức không có mặt mũi.

“Thái Thượng Hoàng, cô gái này. Có tội.” Ở phía bên phải hoàng thái hậu, một cô gái nhin không được nói.

Nhìn nàng bài vị cùng mặc, cô gái này nên kể dưới Hoàng Thái Hậu, Thái Phi.

Nam Cung Sách lạnh lùng nhìn thẳng.”Nàng tội gì?”

Thái phi Dương Nghi khiếp sợ, nhưng là vẫn cắn răng, nhìn chằm chằm Tạ Hoa Hồng một bộ quần áo hồng sắc nói: “Nàng lại dám mặc Hồng thường, nàng không tuân theo hoàng lệnh, theo chỉ nên chém!”

Tạ Hoa Hồng kinh hãi. “Mặc Hồng thường có tội sao? !” Nàng lập tức giật mình hỏi.

“Chẳng lẽ ngươi không biết, ngày trước Thái Thượng Hoàng mới ban xuống thánh chỉ, cả nước trên dưới, không cho có người mặc Hồng thường, ngay cả giá nương cũng không thể mặc màu đỏ, đổi lấy màu râm nắng thay thế, mà ngươi lại dám công khai kháng chỉ, khiêu khích Hoàng Lệnh, ngươi có mà có tội, phải nhận lấy cái chết!”

Nàng ngạc nhiên, không biết Thái Thượng Hoàng lại xuống loại thánh chỉ này.

Chỉ là, hần vì sao phải hạ thánh chỉ không đúng lẽ thường này ? Cái này chẳng lẽ hần nghĩ cả nàng một người thủ đoạn?

“Thần nữ không biết, cho nên, cho nên.” Lần này nên làm thế nào cho phải? Không giải thích được, mình chẳng lẽ muốn bị chặt đầu?

“ Người đâu, đem cô gái này áp xuống đợi chém!” Hoàng Thái Hậu thấy tình thế, hạ lệnh cho người động thủ, nhưng lại là không có người dám động Tạ Hoa Hồng một phần, bởi vì thị vệ tại chỗ đều là một đường theo Thái Thượng Hoàng đi tới Trường Sa , biết rõ thái độ chủ tử , người nào sẽ dám không có mắt nghe lệnh của Hoàng Thái Hậu ra lệnh đi động Tạ tiểu thư.

Mà những quan viên khác, thấy nàng theo Thái Thượng Hoàng từ trong loan giá ra ngoài, hai người hành động lại không tầm thường, tự biết nàng cùng Thái Thượng Hoàng quan hệ không cạn, người nào sẽ ngóc đến ra mặt đi giúp Hoàng Thái Hậu tranh chuyện này, lại nói, mọi người đều biết, Thái Thượng Hoàng đối với hậu cung của mình từ trước đến giờ không để bụng, hần không lên tiếng, mọi người cần gì phải nhiều chuyện, mất công gây chuyện.

Cao Ngọc Hiền thấy không người nào dám động Tạ Hoa Hồng, hoàn toàn không nghe chỉ thị của Hoàng Thái Hậu, nhất thời tức giận đỏ bừng cả khuôn mặt.

Nam Cung Sách lạnh lùng hướng nàng, nhưng cái nhìn này làm nàng tâm phát sợ , lập tức lại không dám lộ ra vẻ giận dữ, ngay cả môi vừa rồi giúp lên tiếng Dương Nghi cũng co lại hai vai, âm thầm phát run rồi.

Họ sợ hãi nam nhân này đã lâu, không ai dám đối với hắn chút nào ngỗ nghịch, hôm nay thấy có nữ tử có thể như vậy thân mật đến gần hắn, nhất thời sức ghen đại phát, mới dám ở trước mặt hắn nhiều lời, nhưng lúc này nhìn sắc mặt hắn, đã là hối hận không thôi.

“Hừ, trăm là hạ ý chỉ, cấm mặc Hồng thường, nhưng là đó cũng không bao gồm tiểu Thủy nhi của trăm, Hồng Thường này chuyên thuộc về nàng, người ngoài mặc, làm sao có thể? Chỉ chết mà thôi.”

Lời này vừa nói ra, mọi nơi xôn xao.

Này không phải bày tỏ, này thánh chỉ là vì cô gái này xuống, hắn cố ý để cho nàng Hồng Thường trở thành độc nhất vô nhị, lại càng không cho phép người khác dính kỳ phong thái chút nào, ngay cả tân nương cũng phải vì nàng tránh sắc.

Tạ Hoa Hồng nghe vậy cũng sửng sốt. Nam nhân này thế nhưng ương ngạnh đến này trình độ?

Hoàng Thái Hậu cùng một đám phi tử không khỏi thay đổi thần sắc, còn tức giận cắn chặt môi dưới, giống như là ghen ghét vô cùng khó coi.

Đang lúc mọi người khiếp sợ, chỉ có Trương Anh Phát sắc mặt chưa thay đổi, bởi vì ở Mã Dương huyện thì nhìn thấy nàng mặc Hồng Thường, hắn đã hiểu rõ Thái Thượng Hoàng chỉ ý là vì người nào mà phát.

Mà Tạ Hoa Hồng lần đầu lộ diện, liền chấn đắc tai mắt của mọi người, về chuyện bên cạnh Thái Thượng Hoàng xuất hiện Hồng Thường nữ tử đoạt cưng chiều, giống như hỏa hoạn lửa cháy lan ra đồng cỏ, hỏa tốc ở trên dưới cả nước truyền lưu.

Nam Cung Sách đem tấu chương Trương Anh Phát trình lên khê ném.

“Trăm đã lui vị, chẳng thèm trông nom chánh sự rồi!” Hắn mệt mỏi lười nói.

Trương Anh Phát có chút nóng nảy nhấc lên tấu chương rơi trên mặt đất.”Thái Thượng Hoàng, hoàng thượng mới vừa lên ngôi, thiên hạ chưa đẹp yên, ngài nếu chợt buông tay bất kể, sợ, sợ.”

“Sợ vô dụng nhị ca kia của trăm trấn không được thiên hạ, không lâu lại muốn thời tiết thay đổi?” Hắn mỉa mai đem lời khó nghe Trương Sa quận trưởng không nói ra được khó lại nói ra.

Trương Anh Phát cười khổ. Đúng là như thế, hoàng thượng hoang dâm vô đạo, hảo đại hỷ công (Nó: thích làm lớn, thích công to), mọi người thấy hắn như thế, cũng khinh thị hắn vô năng quản lý triều cương, hiện nay đã có chư hầu cùng với các tướng quân nắm giữ binh quyền rục rịch ngóc đầu dậy, muốn mượn cơ hội cướp lấy giang sơn, đến nỗi trong triều đình vương công đại thần, mọi người lòng người bàng hoàng, vì cầu tự vệ, cũng bắt đầu rời rít cùng ngoại bang cấu kết, thậm chí mượn cơ hội này đối với quốc khố hoặc dân chúng xuống tay, trung bảo tư nang (kiếm lợi), quốc gia ẩn họa đã thành, đại nạn tùy thời có thể bộc phát.

“Thái Thượng Hoàng, ngài không niệm giang sơn, cũng nể tình lê dân bách tính phải chịu tội mà phân thượng, xin thương xót, ra mặt trấn áp hạ xuống, chỉ cần một câu nói của ngài, thiên hạ sẽ Thái Bình một chút.” Lời này không giả, Thái Thượng Hoàng lập uy đã lâu, mọi người đối với hắn không dám lơ đãng, nếu khiến mọi người biết được, “Ma chướng” của hắn vẫn còn, những người khác coi như nghĩ tác quái, cũng không dám kiên quyết làm.

“Trăm mới rời kinh bao lâu, liền lại ra mặt tham dự chánh sự, ngươi không phải sợ nhị ca ta sợ vô mặt, cho là trăm bất mãn hắn, muốn phế hắn?” Hắn âm hiểm cười hỏi.

Trương Anh Phát khổ hạ mặt. Nếu không phải là tân đế vô năng, tại sao trường hợp này, cần gì phải cầu trợ tiền hoàng đế vô tình này?!

“Ngài chỉ là trấn an lòng người, vừa không có bàn về chính sự, hoàng thượng mới có thể hiểu.”

“Vậy sao? Lấy ánh mắt nông cạn như đậu kia, trăm cũng không cho là hắn có thể hiểu cái gì.”

“Thái Thượng Hoàng.” Trương Anh Phát bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là luôn luôn cầu xin.

“Ngươi được đẩy Trương Anh Phát, trăm cũng không vội rồi, ngươi làm tốt chính mình Trương Sa quận trưởng là tốt rồi, như vậy ưu quốc ưu dân làm cái gì?” Hắn cười lạnh nói.

Nói không động đến hấn giúp một tay, còn phản bị châm chọc, Trương Anh Phát chỉ có thể âm thầm gio chân, nhưng cũng không còn kế sách.

lẽ, Thái Thượng Hoàng có lòng để mặc cho thiên hạ đại loạn?

Nhưng thiên hạ này cũng là của hấn, hấn nhần gì?

Khắc chế không được nhìn hướng tới khuôn mặt tà khí của hấn —— lập tức, tắt thở.

Nhẫn, hấn như thế nào không nhẫn? Người này thích xem nhất đùa giỡn, cũng thích khiêu khích, nghĩ đến hấn chủ động nhường ngôi, cũng là vì hôm nay. Hấn muốn biết, thiên hạ nếu không có hấn trấn giữ, sẽ diễn biến như thế nào, sẽ loạn tới trình độ nào? Chỉ có càng loạn, hấn càng vui vẻ, càng tự đắc, càng xem trò vui khoái cảm.

Người này, ác liệt đến cực điểm a!

4. Chương 4: Mới Vào Hậu Cung

Trẫm được báo, người không đi Phụng điện?” “Ta cũng không phải là quốc mẫu, nếu ở vậy sẽ tổn thọ!”

“Người nếu không đi, trẫm tình nguyện ở nơi này nuôi súc sinh, về sau coi như nơi Tiểu Hoa ngụ!”

“Ngài!” Đây rõ ràng là bá lăng, ác chất bá lăng, nàng tức giận!

Ly cung Phụng điện, Cao Ngọc Hiền cố ý mặc vào Kim Tuyến Thành Phụng dành riêng cho hoàng hậu, búi tóc cũng là giống nhau hoa lệ phức tạp, trên đầu mang bích tỷ Phụng Hoàng bảo trâm, ăn mặc như vậy, không phải là muốn tiếp kiến người nào đó, chương hiển địa vị của mình.

Mà bên người nàng còn ngồi đầy người, những nữ nhân này cũng đều trang phục lộng lẫy trùng mắt nhìn người trước điện, giống như cùng một ý chí, tất cả coi người nọ là kẻ địch đối đãi.

Tạ Hoa Hồng thật bất an nhìn chúng nữ, nhất là Hoàng Thái Hậu, đối phương so nàng còn nhỏ hơn năm tuổi, là văn bối, nhưng là người ta quý vì Hoàng Thái Hậu, thấy nàng, mình cũng phải theo cung lễ tham bái.

“Thần nữ Tạ Hoa Hồng gặp qua Hoàng Thái Hậu cùng với các vị nương nương.” Nàng chậm rãi muốn hướng Cao Ngọc Hiền cùng với khác Tần phi quỳ xuống.

Nhưng chân còn chưa hạ xuống, liền bị cung nữ đi cùng nàng ngăn lại.”Tiểu thư, chớ quỳ!” Cung nữ này là Thái Thượng Hoàng lúc nàng tới ly cung, an bài phục vụ người của nàng, tuổi khoảng bốn mươi, nghe những cung nữ trẻ tuổi khác cũng tôn xưng nàng một tiếng cô cô, là một cung nữ rất có địa vị tư thâm.

“Lớn mật, Xuân Phong cô cô, người lại dám ngăn cản nàng hướng Hoàng Thái Hậu quỳ xuống, người còn có quy củ chưa?” Dương Nghi sau lưng Cao Ngọc Hiền lập tức trách mắng.

Đứng ở trước mặt nhiều hậu phi như vậy, Xuân Phong cô cô cũng không sợ.”Thái Thượng Hoàng có chỉ, tiểu thư vào hậu cung, không cần quỳ bất luận kẻ nào.” Nàng nghiêm mặt nói.

“Cái gì, Bốn cung thế nào không có nhận chỉ ý này?” Gương mặt Cao Ngọc Hiền kinh ngạc.

“Xuân Phong cô cô, coi như người là bà vú của Thái Thượng Hoàng, nhưng giả truyền thánh chỉ cũng mất đầu, người tốt nhất chớ nói nhảm!” Dương Nghi đứng lên cả giận nói.

Tạ Hoa Hồng lúc này mới kinh ngạc hiểu, người bị phái tới hầu hạ mình hấn bà vú của nam nhân kia. Bà vú của Thái Thượng Hoàng trong cung địa vị không giống bình thường, khó trách đối mặt hậu phi cũng có thể mặt không đổi sắc mà nói.

“Nô tài phục vụ Thái Thượng Hoàng nhiều năm, khi nào từng nói bừa qua, huống chi, giả truyền thánh chỉ chuyện này coi như nô tài lá gan lớn hơn nữa, cũng vạ không dám làm.” Xuân Phong cô cô vang vang mà nói.

Chúng nữ hút không khí. Nói như vậy, chuyện này có thật, nữ nhân này nếu ngay cả Hoàng Thái Hậu đều không cần quỳ, chẳng phải càng thêm cổ vũ nàng có thể đem mọi người đặt ở đáy mắt rồi hả ?

Trong lúc nhất thời mọi người đều cảm giận.

“Nghe nói ngươi là muội muội Khải Thánh Hầu gia, đúng không?” Cao Ngọc Hiền trước nhin tức, giận tái mặt hỏi.

Nữ nhân này xuất hiện đã ảnh hưởng nghiêm trọng đến địa vị của nàng, làm nàng không thể không cả đêm cho người đi thăm dò lai lịch của nàng.

“Đúng vậy, thần nữ là Mã Dương huyện Tạ gia nữ nhi.” Nàng ngập ngừng trả lời.

Sáng sớm liền bị triệu hoán đến này, lại nhìn trận chiến này, tất có công việc quan trọng muốn hỏi nàng, để tránh nói nhiều sai nhiều, nàng giản nói đáp lại.

“Như vậy tính ra, ngươi là bà con của Thái Thượng Hoàng cùng Bồn cung rồi, vừa là trưởng bối, Bồn cung cũng không tiện làm khó, nhưng ngươi làm việc cũng nên cẩn thận, chớ khinh thường bối phận của mình!” Cao Ngọc Hiền lời nói này phải nặng, chính là chỉ trích nàng thân là trưởng bối, lại hành vi không ngay thẳng, câu dẫn quân vương.

Nàng có khổ khó nói, cũng không biết như thế nào biện giải ình, này căn bản không phải là vấn đề của nàng , đều là nam nhân kia cậy mạnh làm hại!

“Hoàng Thái Hậu nương nương, có lẽ là chúng ta hiểu lầm Tạ tiểu thư rồi, nói không chừng Thái Thượng Hoàng vãn vẹn xem nàng như họ hàng xa cùng trưởng bối, liền đặc biệt lễ ngộ rồi, cũng không phải chuyện chúng ta nghĩ kia.”

Rốt cuộc có người giúp nàng nói chuyện, nàng cảm kích ngẩng đầu lên nhìn lại, nói chuyện là một phi tử tuổi chừng 15, 16 tuổi, tướng mạo thanh tú, nàng không giống những người khác một dạng nùng trang điểm mặt, chỗ ngồi cũng xa, nhìn tới ở hậu cung địa vị không cao lắm.

“Thái Lệ muội muội, ngươi hôm qua bị bệnh, không có đi cửa cung tiếp giá, tất nhiên không có thấy trưởng hợp khi đó, nhưng trải qua một đêm, cũng nên nghe chúng ta nói qua tình huống rồi, vẫn còn nói ra lời nói chưa suy tính này, khó trách thường bị cười hồ đồ!”

“Nói đúng là, hậu cung nữ nhân không thể tùy ý đụng vào thân thể Thái Thượng Hoàng, đây chính là quy củ mọi người đều biết, ngươi vi phạm, nhẹ thì trưởng trách, nặng thì đuổi khỏi ly cung. Kết quả chúng ta lại chính mắt thấy được nàng đụng vào thân thể Thái Thượng Hoàng mà không có việc, ngươi nói, cái này cũng không phải chuyện chúng ta nghĩ kia sao? ! Ngươi nói lời này thì thế nào cũng không cần dùng đầu óc!”

Phi tử kia gọi Thái Lệ, vừa mở miệng thì bị người khác tiểu trừ rồi.

Ngồi ở chỗ tối Thái Lệ, lập tức khuôn mặt trắng không còn giọt máu, lại không dám nhiều lời.

Lúc này Dương Nghi đứng dậy đi về phía Tạ Hoa Hồng, đối với nàng trên dưới cẩn thận quan sát.”Hoàng Thái Hậu tỷ tỷ, ta coi nữ nhân này ‘ lớn tuổi ’ rồi, dáng ngoài cũng so ra kém một trong bất kỳ tỷ muội nào của chúng ta , ngài nói, Thái Thượng Hoàng có thể nhìn trúng nàng sao? Có lẽ Thái Lệ muội muội nói không sai, chúng ta nhỏ nói thành to.” Nàng từ trước đến giờ rất tự cao, sau khi xem qua dung mạo Tạ Hoa Hồng, đối với mình còn có lòng tin.

Nàng xuân xanh mười bảy, ở hậu cung coi như là nữ nhân Thái Thượng Hoàng ưu ái , nam nhân ít nói phụ lòng phụ bạc kia đến hậu cung, mười lần có ba, bốn lần là triệu kiến nàng.

Nhưng xem nữ nhân này, tuổi đã một xấp đầy, vóc người cũng không đặc biệt vượt trội, làm sao có thể cùng với nàng tranh?

Nàng cũng không nguyện ý thừa nhận mình sẽ thua bởi một vị lão nữ nhân!

“Thật ra thì. Thần nữ cũng mới hai mươi lăm, không tính là lớn tuổi.” Bị người như thế bình luận, nghe vào tai trong cũng thực không dễ chịu, Tạ Hoa Hồng không nhịn được lên tiếng vì mình sửa lại án xử sai xuống.

“Hừ, người không phải qua là ý vào mặt tròn lẩn đời, trên mặt kia nếp nhăn cũng có thể gấp chết ruồi muỗi rồi !” Có người chê cười.

“Nếp nhăn của ta sâu sao?” Nàng kinh ngạc sờ lên gương mặt vẫn trơn bóng của mình.

“Sâu, thế nào không sâu? Coi như là Triệu Dung tỷ tỷ vào cung sớm nhất trong số chúng ta, cũng mới hai mươi hai tuổi, chỉ cùng Thái Thượng Hoàng cùng năm, mà người cũng hai mươi lăm tuổi rồi, tuổi này cũng có thể bằng được lão ma ma trong cung rồi !”

Thảm như vậy sao? Liền lão ma ma cũng dời ra ngoài! Nàng bị châm biếm không khỏi mặt đỏ lên.”Thần nữ vốn chính là Thái Thượng Hoàng biểu cô cô, lớn tuổi chút cũng là bình thường.” Nàng miễn cưỡng nói.

“Đã như vậy, người liền làm hảo trưởng bối , bình thường đừng đi đến trước mặt Thái Thượng Hoàng hỏi han ân cần, ông ọ làm đáng rồi !” Cao Ngọc Hiền nữa nói, trong lời nói tràn đầy nhục nhã.

Nàng khó chịu cúi đầu. Quá uất ức cũng quá oan, ông ọ làm đáng nàng không có, hỏi han ân cần chính là tên kia!

“Hoàng Thái Hậu nương nương, hiện đã buổi trưa rồi, thời khắc nên dùng bữa, Thái Thượng Hoàng có lệnh, muốn cùng tiểu thư cùng thiện, tiểu thư không đi làm trễ nãi , nếu khiến Thái Thượng Hoàng chờ , chúng ta ai cũng đảm đương không nổi!” Xuân Phong cô cô đột nhiên mất lạnh lùng nói.

“Dùng bữa? Thái Thượng Hoàng cũng không cùng chúng ta cùng nhau dùng bữa , thế nào khả năng cùng với nàng ——”

“Không chỉ như thế, Thái Thượng Hoàng còn mệnh nô tỳ lúc ngọc thiện xong, hiệp trợ Hoàng Thái Hậu nương nương đem mấy thứ dời ra Phụng điện, nhất là cái giường kia của ngài dời đi, Thái Thượng Hoàng đã sai người chế tạo giường mới, không lâu sẽ chuyển vào .”

“Người nói cái gì? !” Cao Ngọc Hiền nghe vậy không còn bộ dạng cao ngạo, thất nghi luống cuống từ trên phụng ỷ nhảy lên, những người khác cũng là kinh ngạc không dứt.

“Thái Thượng Hoàng nói, về sau chủ nhân Phụng điện là tiểu thư, Hoàng Thái Hậu trước di cư biệt cung, chờ cung mới xây xong, sẽ vì ngài an bài xong nơi ở mới.” Xuân Phong cô cô tiếp tục mặt không vẻ gì nói.

Cao Ngọc Hiền chấn kinh đến cả khuôn mặt trắng bệch, đã hoàn toàn không có khí diễm lúc nhục người mới vừa rồi .

Tạ Hoa Hồng không ngừng sợ hãi hỏi: “Xuân Phong cô cô, người có phải hay không nghe lầm, ta sao không có nghe nói Thái Thượng Hoàng có an bài này?” Đây đưa Hoàng Thái Hậu ở chỗ nào, này quyết định thật là thái quá.

“Nô tỳ không có nghe lầm, Thái Thượng Hoàng giao phó rất rõ ràng , ngài chính là Phụng điện chủ tử.” Nàng nói lại một lần.

“Nhưng là ta đối với chỗ ở trước mắt đã rất hài lòng, Phụng điện là ta vạn vạn không dám tu hú chiếm tổ chim khách .” Tạ Hoa Hồng sợ hai tay đều muốn dao động đứt.

“Không sai, nàng tại sao tu hú chiếm tổ chim khách? ! Thái Thượng Hoàng chỉ ý quá hoang đường, nếu thật làm như vậy, chỉ biết làm trò cười cho thiên hạ!” Cao Ngọc Hiền tức giận nói.

“Không sai, Phụng điện là quốc mẫu chi điện, Tạ Hoa Hồng này không phải là người hậu cung, như thế nào ở Phụng điện? Thái Thượng Hoàng không thể nào hạ ý chỉ như vậy!” Dương Nghi cũng lập tức kinh sợ mà nói.

“Thái Thượng Hoàng an bài nô tỳ không cách nào xen vào, chỉ là, thánh chỉ hẳn là sau giữa trưa sẽ đến, nô tỳ chỉ là lẩm nhẩm nói trước.” Không hổ là bà vú của Thái Thượng Hoàng, thần thái nói chuyện kia cùng Thái Thượng Hoàng một dạng lãnh khốc.

Tạ Hoa Hồng có chút hiểu nam nhân kia tại sao muốn phái nhân vật như thế tới bên người nàng rồi, chỉ cần có Xuân Phong cô cô ở đây, những hậu phi này đừng mơ tưởng khi dễ được nàng.

Nhưng là, nhìn họ bị sợ tới mức hoa dung thất sắc, nàng cũng không muốn a, nếu thật để ình vào ở tòa Phượng điện, nàng dám nói, nàng hữu mệnh vào ở , không mệnh rời đi, đám nữ nhân này tuyệt đối sẽ không thả qua nàng đấy!

“Trẫm được báo, người không đi Phượng điện?”

Nam nhân thoải mái ở trước mặt nàng ngồi xuống, trong tay vuốt vuốt một khối Thanh Ngọc, Lý công công len lén nói cho nàng biết , đây là hắc “Tân hoan” .

Nàng cũng theo bản năng sờ nâng hoàn bội linh đang bên hông. Lý công công đã đem giá trị cùng ý nghĩa vật này nói với nàng rồi, thật không có ngờ tới, hắc sẽ đem đeo ở tại trên người vài chục năm gì đó chuyển giao cho nàng, làm hại nàng gần đây cảm giác bên hông nặng nề, sợ mình không cẩn thận thất lạc đồ chơi này, nam nhân này sẽ không biết sẽ không nổi giận chém đầu nàng?

Nếu yêu thích vật này như vậy, hắc vì sao phải đem nó đưa cho nàng? Nghe nói “Tân hoan” trên tay hắc mặc dù tính chất hạng sang, nhưng cao hơn vẫn là vật này trên người nàng, vả lại hắc mặc dù thỉnh thoảng vuốt vuốt, trình độ yêu thích cũng xa không bằng khối này trên người nàng.

“Đúng, không đi.” Ý định trở lại một lần nữa trên chính sự, nàng nhân cơ hội đối với hắc nghiêm chỉnh tỏ rõ lập trường của mình.

“Tại sao?” Hắc thái độ vẫn như cũ thanh thản.

Nàng làm nghịch ý tứ của hắc, hắc nên rất tức giận , nhưng này thần thái thật bình thường, ngược lại làm nàng cảm giác chuyện không đúng lắm?

“Ta cũng không phải là quốc mẫu, kia Phượng điện thần nữ nếu ở sẽ tổn thọ.” Danh không chánh ngôn không thuận, vào ở nhất định trở thành ác nữ mọi người chỉ trích bức vua thoái vị , nàng mới không cần chịu đựng loại này tiếng xấu.

“Người sợ giảm thọ à?”

“Dĩ nhiên, không phải cái loại thân phận đó vào ở trong điện kia, không giảm thọ mới là lạ!”

“Đây cũng là, người nói không sai.” Hắc lại gạt đầu rồi.

Thì ra là hắc là có thể khai thông nha! Nàng thật cao hứng cười.”Đúng không, ngài đồng ý là tốt rồi, về sau chớ cần quấy nữa, đây rõ ràng là ở làm trò cười, sẽ gặp người nhạo báng .”

Hắc tiếp tục gạt đầu.

“Ngài còn là nhanh lên phái người thông báo Hoàng Thái Hậu một tiếng, xin nàng khoan tâm, không cần dời ra Phượng điện.”

“Ừ.”

“Cái này đúng rồi! Vốn là nha, Phượng điện là thuộc về Hoàng Thái Hậu, ngài càng muốn nàng. Ai? Chậm.”

Nàng rút cuộc phát hiện, hắc hảo khai thông đến làm người ta không thể tưởng tượng nổi, mà liền có vấn đề thật lớn.

Chỉ thấy hắc chậm rãi vuốt vuốt Thanh Ngọc trong tay, hướng về phía nàng tươi cười rạng rỡ, nàng quả thật sợ choáng váng, trong đầu lập tức xuất hiện “Trong bụng có kiếm, Tiểu Lý Tàng Dao” tám cái chữ này!

“Nếu, người cho là đến Phượng trong điện không ổn, kia trẫm sẽ thành toàn cho người, chỉ là.” Hắc tà tuấn tròn mắt nhẹ liếc về phía nàng, làm nàng một hồi sợ.”Trẫm có thể thông cảm người ở Phượng điện làm khó, nhưng, có một số việc có hay không cũng nên đối cho người thông cảm một cái trẫm rồi.”

Nhìn giọng điệu của hắn cùng ánh mắt, đầu nàng trầy da mới tê dại. Chung đụng đến nay, nàng dần dần hiểu rõ cách làm người của hắn, nam nhân này nham hiểm vô cùng, mà giờ khắc này, hắn đã gian phải lộ liễu, hoàn toàn không ẩn nấp.

“Xin hỏi. Muốn thần nữ thể thông cảm cái gì đây?”

Nam Cung Sách cười.” Có thể không đi Phượng điện , vậy thì dời đi Long Điện, cùng trầm cùng ở đi!”

“Cái gì? !” Nàng cả kinh thất sắc. Hắn lại dám nói lên loại yêu cầu này? !

Hắn một bộ mặt cười bộ đánh quỷ dạ xoa.”Trẫm đã sai người đem giường mới mang tới Long Điện rồi, tối nay người liền dời đi đi!”

Nàng kinh ngạc, mắt hạnh trừng to, đột nhiên hiểu hắn đây là cố ý. Muốn nàng dọn đi Phượng điện căn bản là nguy trang, kì thực là muốn ép nàng vào ở Long Điện, hắn quả nhiên nham hiểm!

“Thế nào, không đồng ý?”

“Này còn phải hỏi, không thể nào!” Nếu thật chuyển vào Long Điện, danh tiết của mình không phải toàn bộ hủy.

“Vậy thì không có biện pháp, ngày mai người đã vào ở Phượng điện đi!” Hắn lạnh lạnh mà nói.

“Ngài ——”

“Trẫm đã cho người lựa chọn cơ hội, quyết định thế nào là dựa vào người rồi. Chỉ là, Cao Ngọc Hiền nơi đó, nàng có thể liền khó qua, nhưng trẫm sẽ cho nàng cùng Dương Nghi kia ở chung, hai nữ nhân lẫn nhau sưởi ấm, như thế mắng người cũng dễ dàng một chút, điều này cũng miễn cưỡng coi như là trẫm cho nàng một chút ân huệ thôi.”

Tạ Hoa Hồng nổi đóa. Hắn đây là đi đường vòng ép nàng đi vào khuôn khổ, thật ác!

“Như thế nào?”

“Ngài không thể khi dễ như vậy người!” Chuyện liên quan đến danh tiết, thế nhưng hắn lại như vậy bức bách nàng, nàng quỳnh lên, lỗ chã chực khóc rồi.

Hắn đưa mắt nhìn ánh mắt của nàng mịt mờ khó lường.”Trẫm ai cũng khi dễ, cũng không từng khi dễ người !” Hắn lời này thâm ý vô cùng.

Nàng không khỏi sửng sốt. Nam nhân này nói với nàng, luôn là bí hiểm đến làm nàng đoán không ra, hơn nữa nhìn ánh mắt của nàng luôn mang theo rất sâu thỏa mãn, cái loại đó không coi ai ra gì, bài trừ tất cả độc cứng chiều quyến ái, giống như đang tìm trở về cái gì, hoặc là đền bù cái gì, hắn tại sao phải có cảm xúc này? Nàng thật tò mò, thật thật tò mò.

“Ta không thể chuyển vào Phượng điện, càng không thể ở cùng ngài, thần nữ có hôn ước trong người, còn là cô cô của ngài a!” Biết rõ nghe nói như thế hắn nhất định trở mặt, nàng còn nói.

Hắn quả nhiên thu hẹp độ lượng vỗ bàn đứng dậy.”Coi như người nơi nào đều không đi, Cao Ngọc Hiền nữ nhân kia còn là phải dời cung, trẫm tình nguyện ở nơi này nuôi súc sinh, về sau Phượng điện chính là nơi Tiểu Hoa ở rồi !” Ác liệt mà nói.

“Ngài ——”

“Người cho rằng không chịu đến, trẫm cũng không có cách nào khác sao? Trẫm đem vách tường chỗ người ở toàn bộ dỡ bỏ, đem lân cận bốn điện cũng thành một cung, như vậy tạm thời miễn cưỡng có thể ở, dù sao khi cung mới hoàn thành, bất kể người có đồng ý hay không, người cũng phải ở cùng trẫm cùng !”

Đây rõ ràng là thị mạnh lấn yếu, nàng tức giận!

Ly cung là Kim Đường vương triều Đệ Nhị Đại cung điện, bản thân đã kiến tạo phải mỹ đối phiên mỹ rồi, hơn nữa Trường Sa là đồng bằng, khí hậu dễ chịu, mùa thu trồng đầy cây pong, cảnh trí đẹp như tranh vẽ văn thơ.

Nhưng tân đế Nam Cung Thịnh còn sợ hỉ nộ vô thường đệ đệ của hần ở không hài lòng, ở Trường Sa chọn đất xây dựng cung điện lớn hơn, ngày hôm nay Nam Cung Sách liền tới đến ới xây dựng tân cung quan sát.

“Ngài thật rất quá đáng, có thể nào thật làm như vậy, tùy ý phá hỏng cung điện, phải đem nưi thần nữ ở phashuyr thành lộn xộn lung tung, như vậy ngài liền cao hứng sao? Thật không hiểu được tính tình ngài làm sao tệ như vậy, rốt cuộc có ai mới trị được ngài. . . .” Bất mắt Hồng Thường xuất hiện ở sau lưng Nam Cung Sách , Tạ Hoa Hồng vừa đi vừa lẩm nhảm.

Mọi người kinh hãi. Thái Thượng Hoàng lại có thể chịu được có người nhắc đi nhắc lại, huống chi này đã không phải nhắc đi nhắc lại, căn bản là quở trách hần làm điều sai, khá lắm cô gái to gan !

Xem nữa, Thái Thượng Hoàng, hai tay hần để sau lưng, đối với lời nàng nói mắt diếc tai ngơ, hần là ản nhần.

Thật là kỳ quan a! Phàm là người nhìn thấy cảnh tượng này không khỏi cho là như thế.

“Nơi này chính là tắm điện, rồi, ngươi nghỉ bố trí thế nào, đợi một chút, trầm an bài xong.” Hần dẫn nàng đến nơi đã xây được một nửa, nhưng đã nhìn thấy là nơi có diện tích rộng rãi .

Nàng lúc này mới dừng thao thao bất tuyệt, từ vị trí đứng yên của mình phóng mắt nhìn đi.”Tắm điện? Là tắm điện của ngài hay của thần nữ?” Nàng phải hỏi rõ ràng mới được.

Nam Cung Sách liếc nàng một cái, ánh mắt lạnh rất nhiều.

Nàng phải miệng.”Hừ, đây là Long Điện của ngài, thần nữ ra cái chủ ý gì?”

Hần chọn cao lông mày . Nữ nhân này thật rất không biết phân biệt, kiếp trước hần vì nàng giải tán hậu cung, nhưng đổi không được một đời làm bạn với nàng, đời này, hần cố ý trả thù, cố ý khiến hậu cung tràn đầy, hôm nay, theo lần xuất hiện thứ hai của nàng, hậu cung là vấn đề khó giải quyết, nếu không phải là phải bỏ chút thời gian xử lý chuyện hậu cung, hần cũng không cần chịu được nàng ngổ nghịch.

Hần tính toán, chờ tân cung xây xong, mình cũng nên đón người mới đến rồi, nữ nhân này vốn chính là thê tử của hần, nếu để cho nàng tiếp tục thân phận bất minh như trước, mình trước không chịu nổi!

Hần muốn nàng, thì phải quang minh chính đại, tuyệt không để cho nàng ăn nửa điểm thiệt !

“Ngươi không ra chủ ý cũng tốt, dù sao ngươi ánh mắt kém, tất cả do trầm định đoạt.” Hần xoay người sang chỗ khác, lười phải cùng nàng so đo.

Nàng tức giận đuổi theo.”Ngài người này ——”

“Người?” Hần hứng thú quay người lại.

Có thể nào gọi Thái Thượng hoàng là người này? ! Nàng lập tức cắn đầu lưỡi. Minh nguy rồi!”Ha ha. . . .”

“Lá gan ngươi thật không nhỏ a!” Hần lắc tay chắc thanh.

Nàng mặt đỏ lên.”Không phải vậy, người ta nhất thời tình thế cấp bách, không che đậy miệng liền. . . .”

“Người ta?” Hần giương mi, mặt mũi tươi cười. Này nghe giống như là làm nũng, hần thích, thích nàng đổ thừa hần nói chút lời nói nhỏ nhẹ nũng nịu.

Đáng tiếc, hiện nay nàng, còn không phải là hoàn chỉnh Thủy nhi, sớm quên đã từng thẹn thùng với hần. nữ nhân yêu thích cố ý cùng mình giữ một khoảng cách, điều này làm cho hần lúc nào cũng cảm thấy chán nản, nhưng theo cái âm thanh “Người ta” này , thật giống như lại trở về ngày trước.

“Ngài không cần bắt lỗi trong lời nói của ta!” Tạ Hoa Hồng dậm chân.

Nàng không biết động tác cẩu kìn giống tiểu nữ nhân này, làm hần thêm thoải mái.

Nữ nhân cả hần từ từ chút từng chút một trở lại, tựa như như vậy, thủy nhi của hần tựa như như vậy, luôn là thẹn quá thành giận, luôn là bừa bãi mà đối với hần phát giận, chính là như vậy a!

Nam Cung Sách cười đến thoải mái sung sướng. Tốt vô cùng!

“Thái Thượng Hoàng, Trương đại nhân tới.” Lý Tam Trọng chợt dẫn Trương Anh Phát đến, cắt đứt tâm tình thật tốt của hắn.

Hắn nhìn hướng về mặt lo lắng của Trường Sa quận trưởng, sắc mặt không khỏi trở nên lãnh đạm rất nhiều.”Ừ.”

Trương Anh Phát bất đắc dĩ. Biết rõ mình không được hoan nghênh, nhưng không đến không được ah...!”Thái Thượng Hoàng, không xong nha!”

Hắn nhíu mày, thật giống như không quá hưởng ứng.

“Thái Thượng Hoàng, vậy.” Trương Anh Phát không buông tha.

Nam Cung Sách quét ngang hắn một cái, lập tức để cho hắn đem lời nói nuốt trở về, gương mặt kìm nén đến khó chịu, mặt nhăn vô cùng xấu xí.

Một bên Tạ Hoa Hồng thấy thế, hết sức kinh ngạc.”Trương đại nhân có lời muốn nói, ngài tại sao muốn ngăn cản hắn?” Nàng lập tức bất mãn hỏi hướng Nam Cung Sách. Người này thực sự quá kiêu căng vô lễ!

“Người đừng nhiều chuyện!” Hắn quở nhẹ.

Nàng hơi nhếch môi.”Thần nữ cũng không muốn nhiều chuyện, chỉ là ngài là chủ tử, thuộc hạ có chuyện muốn bẩm, ngài lại cấm hắn nói chuyện, ngộ nhờ là việc gấp bị ngài làm trễ nãi, làm sao có thể được?”

Trương Anh Phát nghe cảm kích gật đầu mạnh. Tạ tiểu thư bệnh vực lễ phải, thật là rất tốt.

Hắn lạnh lùng cả mặt.”Người lại quên, trẫm không cho người can thiệp chuyện của trẫm đấy!”

Nàng không nhanh nhìn chằm chằm hắn.”Thần nữ nào có tham dự cái gì? Chỉ là luận sự thôi.”

Hắn bị nàng chọc giận.”Lời nói của trẫm người cũng cho là gió bên tai đúng không, liền trẫm cũng không để ở trong mắt?”

“Lời nói không phải nói như vậy, hữu lý đi khắp thiên hạ, vô lý nửa bước khó đi, coi như ngài là Thái Thượng Hoàng cũng không thể không giảng đạo lý!”

“Phản, thật là phản!” Hắn giận quá thành cười.

Trương Anh Phát thấy, không khỏi vì nàng chảy mồ hôi lạnh. Thái Thượng Hoàng khi tức giận rất ít bỏ qua cho người nào, Tạ tiểu thư ỷ vào gần đây hắn đối nàng ân sủng liền dám can rõ, lần này cần phải xông đại họa!

“Người nào phản? Ngài không nên nói lung tung!” Nàng còn không biết chết sống mạnh miệng.

Nam Cung Sách giận đến sắc mặt tái xanh.

Mắt thấy không khí này, Thái Thượng Hoàng không chém nàng sợ là không thể bớt giận, chỉ là Tạ tiểu thư vì hắn ra mặt, nếu vì vậy mất mạng, hắn cũng bắn khoăn. Trương Anh Phát đang muốn mở miệng thay nàng cầu xin tha thứ, lại thấy như vậy cùng giận dữ trung sư tử nam nhân đã chuyển sang hắn nói: “Đều là người khốn kiếp chọn chuyện, có lời gì còn không mau nói!”

Hắn kinh ngạc. Đây quanh co khúc khuỷu biến hóa là chuyện gì xảy ra, Thái Thượng Hoàng rõ ràng giận dữ thế nào còn nghe mình nói chuyện rồi hả ?

“Ách. Kinh thành đưa tới tin tức, nói là quan huyện Huyện Kiềm (tên gọi khác của tỉnh Quý Châu, Trung Quốc) dẫn đầu cướp bóc thương gia, tàn sát dân chúng, trước mắt đất này đại loạn , hoàng thượng phái đi binh nhất thời trấn áp không nổi, hoàng thượng gấp gáp, phái người tám trăm dặm kịch liệt chạy tới xin phép Thái Thượng Hoàng, đây nên như thế nào cho phải?” Đã có cơ hội nói chuyện, hắn vội vàng nghiêm nghị bẩm báo.

Nhớ ngày đó ở Mã Dương huyện thì hắn liền chú ý tới Thái Thượng Hoàng đối với Tạ tiểu thư chỗ đặc thù rồi, sao còn có thể cho là Thái Thượng Hoàng sẽ đối với nàng bất lợi ! Thậm chí, hắn hôm nay xem ra, phi tần hậu cung cũng so ra kém Tạ tiểu thư một cây lông măng, may nhờ tự mình nghĩ giúp đỡ cầu xin tha thứ không nói ra miệng, nếu không đã có thể lấm mồm.

“Đây bắt quá chỉ là việc lông gà vỏ tỏi (chuyện nhỏ nhặt không đáng kể), hỏi trăm làm cái gì?” Nam Cung Sách không lo, trên mặt còn là gương cười, hiển nhiên vui như thế.

“Nhưng là nếu để mặc, tiếp tục như vậy, huyện phủ cũng khác sẽ đi theo làm loạn, dẫn tới mối họa lớn hơn.”

Trương Anh Phát ra gấp gấp nói.

“Đó cũng là vấn đề của nhị ca, trăm trước đã cảnh cáo người, đừng đem những chuyện vặt này tới phiền trăm.”

“Thái Thượng Hoàng ——”

“Đủ rồi, trăm đã nghe người bẩm tấu, người có thể rút!” Hấn phát tay áo đi.

Nhưng hấn chân mới hoạt động, một đạo bóng dáng thò phì phò liền ngăn ở trước mắt.

Tạ Hoa Hồng đôi tay chống nạnh, hai gò má phình, cặp mắt trừng trừng, bộ mặt hỏa khí.

Hấn không khỏi hí mắt nhìn người. Nàng lại muốn như thế nào? !

“Thái Thượng Hoàng thật không chịu trách nhiệm, quan phủ dẫn đầu làm loạn là bậc nào đại sự, ngài bắt kẻ còn nói chút nói mát, thật làm cho người khác tức giận!” Nàng tức giận phình chỉ trích.

Hấn lộ ra khinh thường.”Người tức giận thì như thế nào?” Hừ!

“Ngài ——”

Nam Cung Sách giận tái mặt.”Trăm đều đã theo người sở cầu, nghe Trương Anh Phát nói nhảm xong, người đừng được voi đòi tiên, coi chừng trăm ——”

“Coi chừng cái gì? Coi chừng ngài giết ta? Yên tâm, nếu thiên hạ đại loạn, không cần ngài động thủ, thần nữ cũng sẽ bị loạn dân giết chết!”

“Câm mồm, có trăm ở đây, ai dám động đến người!” Hấn lập tức biến sắc mặt.

“Cần gì nói mạnh miệng, đến lúc đó bạo dân cùng làm loạn, ngài tự vệ cũng không kịp, kia giữ được ta!”

“Thủy nhi!” Hấn đã dạy nữ nhân này chọc giận.

“Người ta không phải cố ý nói nói lẫy, mà là ở Kiểm huyện vậy có thím của ta, thím rất thương ta, Hồng Thường đồng dùng đều là nàng may cho ta, Kiểm huyện gặp chuyện không may, ngộ nhờ nàng cũng bị hại rồi, vậy. Vậy cũng làm thế nào mới tốt?” Nàng nói xong, nước mắt lo lắng rơi ngay xuống.

Thân thể hấn cứng đờ, sắc mặt vô cùng khó coi.”Đừng khóc!” Ngày trước thích khóc, tính tình chết tiệt này không đổi được, kiếp này như cũ như thế, mà nước mắt của nàng, trước sau như một, như cũ có thể rung chuyển hấn.

“Ngài giúp một tay, cứu cứu thím ta cùng với đáng thương dân chúng nơi đó sao!” Nàng khóc lem hết mặt, tiến lên nắm ống tay áo của hấn cầu đạo.

Hấn quả thật cảm tức, muốn hất tay của nàng ra, lại không làm được, chỉ có thể mặt băng nói: “Người có biết Kiểm huyện chuyện chỉ là thử dò xét, một khi trăm ra tay, cũng sẽ không có người tin tưởng trăm thật thoái ẩn, đây chính là bản ý khi trăm thoái vị.”

Trương Anh Phát nghe thấy chỉ bỗng nhiên kinh hãi. Thì ra là, chuyện Kiểm huyện chỉ là ngụy trang, mục đích là muốn khảo nghiệm lòng của Thái Thượng Hoàng? !

Mà người làm việc thử dò xét, trừ Đường Kim hoàng thượng còn ai vào đây?

Hoàng thượng không yên lòng đệ đệ thoái ẩn tại phía xa Trường Sa, sợ hấn nói một đằng làm một nẻo, nếu thử một lần hấn liền ra mặt, hoàng thượng là có thể kết luận hấn có lòng trở lại vị trí cũ, ngược lại, Thái Thượng Hoàng nếu không trông nom, hoàng thượng ngược lại yên tâm.

Thì ra là như vậy a! Thái Thượng Hoàng tuổi so với hấn nhỏ rất nhiều, bản lãnh nhìn thấu chuyện so với hấn cao hơn gấp trăm lần, khó trách mọi người đối với hấn e ngại như tư!

Nhưng Tạ Hoa Hồng không có ở triều đình lẫn lộn qua, làm sao thấy được những thâm ảo đạo lý mảy, nàng chỉ biết Kiềm huyện dân chúng chịu khổ, nếu như có năng lực, có thể nào thấy chết mà không cứu?

“Ngài bận khoản quá nhiều, bất kể như thế nào, lui không lùi vị là chuyện nhỏ, dân chúng an nguy mới quan trọng!” Nàng chính là muốn hấn cứu người.

“Trẫm chính là không muốn lo lắng, mới muốn cho thiên hạ chính mình tự vận động, như vậy cũng không được?”

Nàng bỗng chốc trợn mắt.”Thần nữ hiểu, nói gì người phải sợ hãi không tin ngài là thật lòng muốn thoái vị, những thứ này đều là lý do, ngài chân chính muốn gặp chính là dân chúng chịu tội, thật thỏa mãn niềm vui tàn bạo bất nhân của ngài đi!”

Nữ nhân này càng ngày càng hiểu rõ hấn, nói vậy không lâu là có thể giống như trước, Thủy nhi một dạng hoàn toàn chộp trúng tâm tư của hấn, sau đó tìm hấn gây phiền phức, này cũng không hay, hấn phải ở trước khi chuyện phát triển trở thành như vậy, hảo hảo biến chuyển tâm tính của nàng, nếu không, liền cách nguyện vọng “Phu xướng phụ tùy” của hấn càng xa hơn!

“Người cứ như vậy nghĩ trẫm? Tốt lắm, chuyện này trẫm quản, nhưng hậu quả như thế nào, người cũng không nên có câu oán hận.” Hấn nói rõ ở phía trước.

Tạ Hoa Hồng vừa nghe, chân mày vui mừng.”Ngài nếu nguyện ý cứu giúp dân chúng Kiềm huyện, thần nữ làm sao có thể còn có câu oán hận nào.” Có thể nói động đến hấn ra mặt, nàng rất vui vẻ.

Hấn cười lạnh, mắt liếc bên người Trường Sa quận trưởng. Thủy nhi không hiểu, người này liên nhất định hiểu rõ, nhị ca kia chỉ sợ là muốn chọc giận phải giữ chân rồi, vì thế không biết lại biết làm ra chuyện gì, cuối cùng này xui xẻo còn là dân chúng.

Trương Anh Phát rũ xuống khuôn mặt tang nghiêm, đã rõ ràng. Người này đùa bỡn thiên hạ với bàn tay ở bên trong, hấn không ra mặt ngược lại mới phải chuyện tốt a, mình cùng Tạ tiểu thư là biến khéo thành vụng rồi.

Than vãn ngoài, không nhận được lần nữa liếc về hướng cô gái bên người Thái Thượng Hoàng. Nàng đối với Thái Thượng Hoàng ảnh hưởng đã vượt quá tưởng tượng, có lẽ, có cơ hội mình có thể lợi dụng.

5. Chương 5: Lòng Vua Khó Đo

Ngài giống như rất hiểu rõ ta?” “Trên đời này không có ai hiểu lòng người hơn trẫm .”

“Ngài là như thế nào làm được? Chẳng lẽ thật là thần tiên chỉ điểm?”

“Đó là trải qua nhiều năm chung đụng, hơn nữa mấy trăm năm hồi ức.”

“Người là Thái Lệ nương nương? !” Tạ Hoa Hồng cùng Xuân Phong cô ở Ngự Hoa Viên rồi rãnh thì ngoài ý muốn đụng phải gương mặt quen.

“Gọi ta Thái Lệ là được, ta chỉ cũng chỉ là một tiểu tần, gọi ta nương nương quá chính thức rồi.” Thái Lệ lập tức hách nhiên bày tỏ.

Tạ Hoa Hồng cười lắc tay.”Chỉ cần là phi tử Thái Thượng Hoàng cũng phải tôn xưng một tiếng nương nương, người cần gì khách khí, chỉ là người nếu kiên trì, ta liền y theo ý tứ người đi!” Dù sao đối phương tuổi nhỏ hơn nàng rất nhiều, làm thành văn bối cũng không cần quá chính thức rồi, hướng chi, nàng đối với người này rất có hảo cảm, bởi vì ở trước mặt Hoàng Thái Hậu, người này là người duy nhất chịu đối với nàng bênh vực lẽ phải!

Thái Lệ có phụ thân là quan huyện, nàng năm ngoái mới trải qua tuyển tú vào cung, ngày thường một gương mặt trái xoan, miệng hình thoi, là một nữ tử xinh đẹp.”Ta mặc dù thụ phong, nhưng là đến nay Thái Thượng Hoàng cũng không có lâm hạnh qua ta, cho nên, ta còn không tính là.” Nàng là người dễ dàng xấu hổ, càng nói mặt càng hồng, thật ngại quá.

Tạ Hoa Hồng ngậy thơ trong trắng, nghe chuyện này cũng không khỏi cười đến lúng túng.” Có thể là Thái Thượng Hoàng nhật lý vạn ky*, mau lên.”

*Nhật lý vạn ky: (): chỉ việc Đế vương ngày xưa sử lý muôn vàn chính sự, chăm chỉ đến cực điểm. Hay hàm ý người làm chủ một quốc gia có bao nhiêu công việc quan trọng cần phải giải quyết.

“Nên thôi. Chỉ là, không chỉ ta như vậy, các tỷ tỷ khác đều như vậy.” Thái Lệ nói xong nhỏ giọng. Nàng kinh ngạc.”Hậu cung nhiều người như vậy, hôm đó ta ở Phượng điện nhìn thấy ít nhất thì có 30 vị, chẳng lẽ họ cũng.”

“Thái Thượng Hoàng không thích nữ sắc.” Thái Lệ lắp bắp giải thích.

“Không thích nữ sắc lại có hai, ba mươi vị phi tử? !” Này không hợp Logic.

Thái Lệ cười đến xấu hổ lại bất đắc dĩ.”Thái Thượng Hoàng làm việc tổng không phải chúng ta hiểu được .”

“Nhưng nhiều người như vậy làm quả phụ, đây cũng quá không có thiên lương rồi !” Nàng không nhịn được nói.

“Tiểu thư, xin ngài chú ý lựa lời, không nên nói như vậy, Thái Thượng Hoàng đấy!” Vốn là Xuân Phong cô cô không động tĩnh phía sau đột nhiên vì lẽ nhắc nhở nàng.

Nàng bất bình.”Hắn vốn là có lỗi, nếu như không thích những người này, cũng không nên trối họ, để cho các nàng tịch mịch tuổi già cô đơn ở hậu cung, đây là không đúng!” Biết rõ có lỗi, nàng là sẽ không im miệng .

“Tiểu thư, chuyện chủ tử không phải chúng ta có thể xen vào, xin ngài coi chừng ngôn từ.” Xuân Phong cô cô tiếp tục cảnh cáo nàng.

“Đều là lỗi của ta, ta không nên nói chuyện này.” Thấy Xuân Phong cô cô biến sắc mặt, Thái Lệ ngay lập tức đem tội kéo về trên người mình.

“Thế nào lại là lỗi của ngươi, chuyện này ——”

“Tiểu thư, Thái Lệ nương nương sợ rằng mệt mỏi, nên phải về tắm điện của mình, đi nghỉ ngơi.” Nàng còn muốn nói điều gì, Xuân Phong cô cô lại liền chen miệng đuổi người.

Thái Lệ đối với Xuân Phong cô cô rất là kiêng kỵ, lập tức liền nói: “Đúng vậy a, đi dạo một buổi chiều, chân cũng mỏi, là nên đi về, vậy ta đi trước.” Nàng vội vã rời đi.

Tạ Hoa Hồng thấy bóng lưng nàng cuống quýt, không khỏi giận, quay đầu trừng hướng Xuân Phong cô cô.”Ngươi có thể nào đối với Thái Lệ vô lễ như vậy?” Nàng tức giận chất vấn.

Xuân Phong cô cô thở dài.”Tiểu thư, ngài không nên cùng người khác nghị luận chuyện Thái Thượng Hoàng, hắn không cao hứng.”

“Ta chỉ là vì những người này bất bình dùm thôi!”

Không đồng ý nhìn nàng.”Thái Thượng Hoàng là một người chung tình.”

“Một hậu cung đầy ắp cả người, ngươi nói hắn chung tình?”

“Không sai, Thái Thượng Hoàng hậu cung giai lệ tuy nhiều, nhưng hắn cực sạch sẽ, không tùy ý lâm hạnh người, nhét vào nhiều người như vậy đơn giản là vì trấn an triều thần.”

“Trấn an triều thần? Ý của ngươi là, nhiều như vậy phi tử đều là hắn vì củng cố thế lực mới nạp hay sao?”

Xuân Phong cô cô nhíu lông mày.”Chủ tử Quân Uy cực thịnh, cũng không cần dựa vào nữ nhân củng cố thế lực, nhưng không dám nói, người nhà những phi tử này đối với hắn trợ giúp không ít.”

Nàng cắn môi dưới.”Nhưng hắn như vậy không phải chà đạp người ta sao? Người ta đưa tới nữ nhân hắn thu, nhưng lại không thiện đãi người ta, đây coi là cái gì!” Nàng vẫn không thể cùng nhận thức.

Xuân Phong cô cô hơi có thâm ý nhìn nàng.”Chẳng lẽ tiểu thư hi vọng chủ tử là một người bác ái, ân huệ mọi người cùng hưởng sao?”

Nàng sững sốt, hẳn là đáp không được, hơn nữa, suy tư lời này, trái tim còn gai gai , buồn buồn, cảm giác không quá thoải mái.

Xuân Phong cô cô khó được sắc mặt hòa hoãn cùng nàng mỉm cười.”Tiểu thư, chủ tử cũng là bởi vì đều không thích, tất cả mới đều không chạm, duy nhất muốn chạm vốn lại còn không được chạm, nô tỳ cho là, người bị chà đạp là hần.” Nàng có điều ngụ ý mà nói.

Tạ Hoa Hồng sao không nghe ra ý của nàng, khuôn mặt nhiễm đỏ.”Người đừng nói vậy!”

“Nô tỳ không có nói vậy, chỉ hy vọng ngài có thể thể nghiệm và quan sát lòng của thái Thái Thượng Hoàng, hẳn là người cô lãnh, nhưng kể từ ngài sau khi xuất hiện, cả người hần như được rót vào Sinh Mệnh Lực, ngài nhưng là sinh mạng của hần a!”

“Sinh mạng? !”

“Người chẳng lẽ nhìn không ra hần có nhiều trân ái ngài chứ?”

Trong lòng nàng căng thẳng.”Ta là cô cô của hần, hơn nữa còn có hôn ước.”

“Chớ nói nữa lời như thế rồi, chỉ cần là Thái Thượng Hoàng nhìn trúng , ngài là ai cũng không có khác biệt.” Xuân Phong cô cô nghiêm túc nói.

“Ta.” Nàng muốn nói cái gì, nhưng lại không phản bác được, bởi vì Xuân Phong cô cô nói không sai, nam nhân kia là người đứng đầu thiên hạ, muốn cái gì ai có thể phản đối?

“Ngài nghĩ lại xem, Thái Thượng Hoàng muốn ngài dọn đi Long Điện, đây là bao nhiêu ân sủng, ngài lại cự tuyệt, kết quả khiến chủ tử cùng ngài chen chúc tại một tòa tiểu điện, ngài còn không nguyện ý cùng hần cùng giường, dám ở trong tấm cơ chen vào hai giường, hẳn như vậy chịu thiệt cũng là vì người nào? Lấy tính tình của hần, nếu không phải tình cảm chân thành, như thế nào chịu uất ức mình?”

Người là hần phái tới làm thuyết khách hay sao?” Nàng không khỏi hoài nghi hỏi.

Xuân Phong cô cô cũng là lập tức lắc tay.”Thái Thượng Hoàng khinh thường người khác lắm lắm , là nô tỳ không nhìn nổi mới có thể đối với ngài nói chút lời nói, mục đích chỉ là muốn ngài chớ cô phụ Thái Thượng Hoàng chân tâm.”

Khá lắm khó được bỏ ra chân tâm.

Nam nhân kia có nhiều lãnh tình nàng là biết được, đối với nàng có khác với người khác, nàng cũng là nhìn ở đáy mắt .

“Nô tỳ hỏi ngài một lần nữa, thật không thích chủ tử sao?” Xuân Phong cô cô tình ý sâu xa hỏi.

Không thích sao?”Ừ. Không thích.” Đầu nàng rũ xuống thật thấp .

“Lời thật lòng?” Xuân Phong cô cô nhìn chăm chăm nàng hỏi nữa.

“Phải Lời thật lòng.” Mặt nàng cứ nhiên nổi hồng.

Xuân Phong cô cô mỉm cười.”Lời thật lòng có lúc cũng sẽ gạt người.”

“Vừa là lời thật lòng, nói thế nào là gạt người.” Nàng thanh âm hư đến cũng mau bị gió thổi đi.

“Lời thật lòng cũng là do trong miệng nói ra được, có thể khẩu thị tâm phi.”

“”

“Thái Thượng Hoàng là Ngạo Thế tuyệt luân nam tử, rất ít cô gái không thích , nếu muốn nói ‘ lời thật lòng ’, cũng phải nói xong tình hợp lý mới được.” Xuân Phong cô cô nhìn nàng.

“”

“Nếu thật không thích, liền mình đối với Thái Thượng Hoàng nói rõ ràng đi, đừng chỉ là khắp nơi nói mình là trưởng bối của hần hoặc có hôn ước phải sạch, kia nghe chỉ giống là lấy cớ trốn tránh .”

Nàng hồng nhan cứng đờ.”Ta. Ta sẽ tự mình đối với hần nói rõ .”

“Nếu quả thật có tự tin nói xong hiểu, vậy thì đi nói đi.”

Nàng lần nữa không nói gì.

“Hoàng Thái Hậu, đã thăm dò được, nô tỳ hỏi thăm ra, thì ra là nữ nhân kia mặc Hồng thường là bởi vì bị nguyên rửa.” Một cung nữ vội vàng vàng chạy vào trong điện Thái phi Dương Nghi thái trong điện, hưng phấn bẩm báo .

Trong điện Dương Nghi đang chật ních nữ nhân hậu cung, Cao Ngọc Hiền cũng ở trong đó, nàng đã dời ra Phụng điện, khó chịu cùng Dương Nghi chen chung một điện, tôn nghiêm Hoàng Thái Hậu mất hết.

“Nàng bị nguyên rửa cái gì?” Rốt cuộc có đầu mối rồi, Cao Ngọc Hiền lập tức hỏi.

Sau khi bị khuất nhục, nàng không cam lòng, lập tức phái tâm phúc đi điều tra nhược điểm của Tạ Hoa Hồng , vô luận như thế nào cũng phải báo cái thù này!

“Nghe nói nữ nhân này mấy đời trước tạo nghiệt, đến nỗi kiếp này có huyết quang tai ương, nếu không mặc Hồng thường ngăn cản, rất có thể thấy máu bỏ mạng.” Cung nữ kia giải thích.

“Lại có bực này chuyện? ! Chuyện này nhưng là thiên chân vạn xác?”

“Tuyệt đối không giả rồi, nếu không Thái Thượng Hoàng cũng sẽ không hạ lệnh cả nước cấm mặc Hồng thường, chỉ có nữ nhân kia có thể mặc, liền bởi vì Thái Thượng Hoàng buồn bực nàng gặp nạn vô giải, không thể không cả đời lấy Hồng Thường kỳ nhân, cho nên dứt khoát khiến Hồng Thường trở thành dấu hiệu độc nhất vô nhị của nàng.”

“Hừ, nữ nhân này rốt cuộc có mị lực gì khiến Thái Thượng Hoàng cưng chiều nàng như thế, ta không phục!” Dương Nghi không nhịn được đập bả chén.

“Người không phục thì như thế nào, ngy cả Hoàng Thái Hậu cũng thua thiệt bị đuổi ra khỏi Phụng điện, chúng ta có thể đem nàng làm sao bây giờ?” Có người nói.

“Câm mồm, nữ nhân kia sẽ rất nhanh hoa tàn ít bướm, Thái Thượng Hoàng đối nàng sủng ái sẽ không lâu dài!” Dương Nghi cả giận nói.

“Vậy sao?” Mà ta hỏi thăm được, tân cung đang xây dựng được gọi là ‘Thủy cung ’, mà Thái Thượng Hoàng cho nữ nhân kia lấy nhũ danh liên kêu Thủy nhi, tương lai kia cả tòa cung điện đều muốn thuộc về nàng, người nói chúng ta phải đợi đến lúc nàng hoa tàn ít bướm khiến Thái Thượng Hoàng chán ghét sao?”

Mọi người nghe tất cả đều nghiêng rằng. Nói không sai, nam nhân kia cũng không nhìn lâu hậu cung phần trang điểm một cái, thái độ đối với các nàng càng thêm có cũng được mà không có cũng không sao, nhưng đối với nữ nhân kia cũng là mọi cách cưng chiều, này nói rõ một chuyện, họ nguyên bản là hậu cung vắng vẻ đã nhảy vọt trở thành chính cống lãnh cung!

Chúng nữ mắt thấy liền vốn là chút ít hoàng ân sẽ phải không còn sót lại chút gì, có thể nào lhoong cùng chung mối thù tụ chung một chỗ, bàn bạc như thế nào đối phó cùng chung kẻ địch.

“Cũng không phải là không có cách nào, chúng ta hỏi thăm được nhược điểm của nàng không phải sao? Vậy thì chờ nàng chịu ‘ Thiên Khiển ’ là được.” Cao Ngọc Hiền tỉnh táo, âm trầm mà nói.

“Hoàng Thái Hậu nói rất đúng, ông trời nếu muốn thu nàng, cũng là chính nàng nghiệp chướng quá sâu, không thể trách người khác!” Dương Nghi ánh mắt đi theo ác độc .

Lần này chúng nữ nghe rõ. Một nữ nhân bị nguyên rửa, dĩ nhiên là không cách nào trường thọ .

Ánh trăng thuần khiết, ánh sao mê người.

Nam nhân một thân trường sam màu bạc, vắng lặng bất động ngồi trên gác cao lầu đài lê, nhắm mắt hưởng thụ cảm giác gió thu quét vào mặt.

Kiếp trước hần trường ở Trường Bạch trùng điệp, nơi đó bốn mùa đều lạnh, dường thành thói quen hần yêu thích thổi gió lạnh, tiếc là mới cuối thu, cách đại hàn còn có mấy ngày, nhưng là tâm tình của hần thật tốt, tạm thời cảm thụ thổi một chút gió thu lạnh lẽo.

Trên thực tế, hần thích gió thu, còn có một nguyên nhân khác. Gió lạnh giống như có ma lực kì lạ, vừa thổi, trong nháy mắt có thể làm cho hần quên nữ nhân kia cả gan chết đi, bỏ lại hần cô độc trên đời, tuy chỉ có trong nháy mắt, nhưng là có thể thoáng hóa giải oán hận trong lòng hần.

Chỉ là tâm tình của hần hôm nay, dĩ nhiên không phải muốn vong ưu giải hận, mà là tới tưởng nhớ, tưởng nhớ những ngày kia rút cục đã trôi qua, hần không cần quên lãng nữa, bởi vì, Tiểu Thủy nhi của hần, thể tử của hần, người duy nhất hần yêu, đã trở lại.

Hơn nữa, hần đã đem nàng vững vàng khảm ở bên người, cuộc đời này, nàng cũng không có cơ hội rời hần mà đi nữa rồi, sẽ không đi rồi.

Hần vẻ mặt vui thích, vô cùng vui thích. Mấy trăm năm trôi qua, cuối cùng cũng có hôm nay.

Một hồi linh đang từ xa đến gần vang dội, nụ cười hần sâu hơn. Thanh âm này, hần yêu cực kỳ.

“Thái Thượng Hoàng.” Nữ nhân nhanh nhẹn đứng lại ở trước mặt hần.

Hần mỉm cười mở mắt, đập vào mi mắt là mắt hạnh Nga Mi mặt tròn.”Người làm sao biết trẫm ở nơi này? Tạ Hoa Hồng dịu dàng mỉm cười.”Lý công công nói cho thần nữ.”

“Nô tài kia thật là trung thành, tiết lộ hành tung chủ tử, nên trị tội gì cho phải đây?” Hần cười lạnh.

Cho là hần nói thật, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng khấn trương.”Đừng phạt hần, là thần nữ ép hỏi hần mới nói!” Nàng vội vàng vì Lý Tam Trọng giải thích, chỉ sợ hại hần bởi vì nàng chịu phạt rồi.

Hần nhìn nàng.”Người cho là mình ép, hần liền dám nói sao?”

“Ách. Lý công công là người rất tốt, thần nữ nói có chuyện gấp, hần tự nhiên đã nói.”

Nam Cung Sách mỉm cười.” Người có việc gấp tìm trẫm còn nhiều, nô tài kia khôn khéo, cũng hiểu được của người nào mới phải việc gấp.”

Này nàng hiểu, lời hần nói mới rồi là hù dọa nàng, không phải thật muốn phạt Lý công công.

“Ngài biết thần nữ sẽ đến?” Nàng nghiêng đầu hỏi.

Hần liếc nàng một cái.”Trẫm không phải thần toán, như thế nào lại biết ngươi sẽ đến !” Bộ dáng rất kiêu căng.

Nàng lại hiểu, hần đã sớm đã phân phó Lý công công, không cần cần nàng, theo nàng bất cứ lúc nào cũng có thể nhìn thấy hần.

Nam nhân này đối với nàng. Thật tốt!

Nhưng đây cũng để cho nàng liên tưởng tới mục đích mình tới gặp hần, tâm tư không khỏi vừa một hồi hỗn loạn.

“Người có lời gì muốn nói với trẫm?” Hần nhìn thấy đáy mắt nàng lóe lên, chủ động hỏi thăm. Nữ nhân này trái tim có chuyện, cặp mắt liền không giấu được.

“Còn nói không phải thần toán, ngài giống như rất hiểu rõ ta?” Nàng ngạc nhiên hần giống như hiểu được từng động tác nàng, mỗi ánh mắt đại biểu ý nghĩa.

Hần hiểu nàng rõ như vậy, ngay cả đại ca nuôi dưỡng nàng trưởng thành cũng so ra kém!

“Cõi đời này không ai hiểu rõ ngươi hơn trẫm.” Hần tự tin mà nói.

“Ngài là như thế nào làm được? Chẳng lẽ thật là thần tiên chỉ điểm?” Nàng đại hoặc nan giải, tò mò hỏi.

Hần dùng đuôi mắt liếc nàng.”Trải qua nhiều năm chung đụng, hơn nữa mấy trăm năm hồi ức, ngươi ở trong mắt trẫm, đã sớm là trong suốt.”

Tạ Hoa Hồng giật mình.”Ngài ta quen biết mới bao lâu, ở đâu ra nhiều năm chung đụng, lại ở đâu ra mấy trăm năm hồi ức?”

Hắn đang nói chuyện hoang đường gì?

Nam Cung Sách tràn ra một nụ cười nan giải.

“Trẫm thật mong đợi một ngày kia, ngươi có thể nghe hiểu được trẫm lời nói, chính là không biết có hay không ngày đó.” Ánh mắt hắn chuyển thành tỉnh mạch, ngưng mắt nhìn nàng.

Trong lòng nàng đột nhiên căng thẳng, đôi mắt này giống như đã chịu hết mấy trăm năm hành hạ thâm trầm ánh mắt, hắn là cảm thấy đau lòng mũi chua, không đành lòng thấy.

Trước vẻ u sầu như ma, cảm giác sắp hít thở không thông của nàng, hắn rút cuộc dời đi ánh mắt, quay đầu hướng ánh trăng.

“Nói đi, muốn nói cho trẫm cái gì?” Hắn lại khôi phục thần thái cao ngạo.

Nàng vuốt ngực, nơi nào còn mất tự đánh trống reo hò , nửa phụ sau mới ổn định chút, nàng học hắn nhìn về phía ánh trăng.

“Cái này.” Nàng gãi đầu, trù trừ mở miệng, nhưng mới nâng âm, đã nói không nổi nữa.

Hắn liếc nàng cười lạnh.”Cũng chỉ là muốn trẫm đừng đến đây dựa, cái này thì có cái gì khó khăn mở miệng hay sao?”

“Ngài. Ngài làm thật thần, không không không, ngài là công trùng trong bụng thần nữ rồi !” Tạ Hoa Hồng ngạc nhiên tròn to hai mắt. Nàng đều còn chưa nói đâu, hắn đã biết nàng muốn nói gì? !

“Tâm tư ngươi biểu hiện ở trên mặt, có thể không muốn người vừa xem hiểu ngay sao?” Hắn cười mỉa.

Mặt nàng đều đỏ.

“Nếu phải nói trẫm cũng thay ngươi nói, ngươi có thể đi về, nơi này gió lớn, đừng để bị lạnh.” Hắn khoát tay nói.

Tạ Hoa Hồng ngẩn ra.”Nhưng là, ngài còn chưa có cho thần nữ đáp án, đây là có đáp ứng hay không?” Chưa cho khẳng định, liền đuổi nàng đi, đây không phải là nói ra rõ ràng?

Hơn nữa, trên mặt hắn không có gì gợn sóng, đáng sợ chính là, ngay cả tức giận cũng không có, hắn rút cuộc nghĩ như thế nào, không để cho nàng sợ hãi cũng không được.

“Trẫm cho là biểu hiện đã rất rõ ràng, ngươi lại còn muốn câu trả lời, tiểu Thủy nhi, ngươi lần đầu, không, là càng ngốc rồi !”

Nàng không nhịn được cắn răng nghiêng lợi. Hắn thế nhưng mắng chửi người!”Đúng, thần nữ chính là đầu, cho nên, đừng đến làm khó nữ nhân ngốc! Tối nay xin mời ngài cút —— hồi của mình Long Điện đi đi!”

Nụ cười hắn trở nên lạnh lùng rồi.”Ngươi thật hy vọng trẫm cút?”

“Này. Này còn phải hỏi.” Rõ ràng là chuyện lẽ trắng khí hùng, ở trước mặt hắn, nàng lại chột dạ muốn chết, đây là như thế nào?

“Muốn trẫm lại hôn ngươi một lần nữa, mới có thể nhắc nhở ngươi sao?” Hắn như thế nói.

“Hôn? !” Nàng lập tức cho hắn là thú dữ, cả kinh quay ngược lại mấy bước.

Nhớ lại hắn lần trước đột nhiên cường hôn, chọc cho nàng”Sốt cao” nhiều ngày không lui, nếu là trở lại một lần, nàng bảo đảm mình nhất định sẽ bị đốt tới bất tỉnh.”Ngài không thể nữa làm như vậy, thần nữ không phải phi tử của ngài, càng không phải là đồ chơi của ngài, ngài đây là ăn hiếp người!”

Nam Cung Sách cười. “Ngươi có mà không phải phi tử của trẫm, bởi vì ngươi là thê tử của trẫm, hơn nữa còn là thê tử duy nhất, về phần đồ chơi” Hắn cười đến không tốt.”Điểm này trẫm cũng không phủ nhận, dù sao, ngươi đúng là tiểu trùng tử trẫm đùa bỡn ở trong lòng bàn tay !”

Rầm! Cái này có thể nhìn, lại còn gì không thể nhìn! Nàng thật muốn tức xỉu, người này quả thật khinh người quá đáng!

Chỉ là, đợi chút, hắn vừa bắt đầu nói gì tới? Nàng là thê tử của hắn, còn là duy nhất? Lời này là có ý gì?

“Thần nữ thế nào lại là thê tử của ngài, ngài là hồ đồ sao?” Nàng ngạc nhiên hỏi.

Hắn chỉ cười không nói, hơn lộ vẻ bí hiểm.

“Hắc, xin ngài nói rõ ràng!”

“Rất nhiều chuyện, thời điểm nên rõ ràng, dĩ nhiên là sẽ rõ ràng.” Hắn không lo lắng mà nói.

Ghe tởm, nói gì vậy? Đùa bỡn nàng sao? !

“Thần nữ nhưng không chờ được về sau, hiện tại liền đối với ngài nói rõ lập trường của ta, thần nữ ——” nàng hít sâu một hơi. Ở trước mặt Xuân Phong cô mới khoe khoang khoáng đạt, nhất định để cho nam nhân biết khó mà lui, nàng tuyệt đối không thể vì vậy lùi bước, làm cho người ta chế giễu.” Thần nữ có người yêu khác, cho nên rất xin lỗi, đời này không thể trở thành thê tử của ngài!”

Nàng hỏa tốc nói ra những lời này, rốt cuộc nhìn thấy hắn tư lự biến sắc, thần sắc kia làm sợ tới mức nàng thiếu chút nữa cắn đầu lưỡi của mình, vội vàng thối lui về phía xa một bước, chỉ sợ hắn vừa ra tay, liền đem mình bóp vỡ.

“Người yêu người nào? !” Hắn giận không kèm được cật hỏi.

“Ta. Ta.” Biết được hắn chắc chắn nổi giận, nhưng ngập trời giận dữ nhẹ vậy, đã có thể ngoài dự liệu của nàng, tại chỗ không khỏi bị dọa ật trắng bệch, một câu nói cũng không trả lời được.

Hắn tức giận đứng lên, nặng nề phát tay áo.”Ấy là Chu Chí Khánh sao? Người khổ đợi hắn nhiều năm, cái này chẳng lẽ không phải hữu tình, là trăm hồ đồ, không thể tức thì nghĩ thấu, rất tốt, thật sự là quá tốt, người lại dám cho trăm đội nón xanh, người sao dám!” Hắn nộ hỏa công tâm.

Nhìn hắn mặt giận dữ, có thể vì vậy giết người, nàng không khỏi hối hận, mình không nên hồ nói lý do này.”Ta. Ta chưa cho ngài mang cái gì nón xanh, thật, không có!” Nàng vội lắc đầu phủ nhận, tránh khỏi tình hình tai nạn mở rộng.

“Trong lòng người có người, đây không phải là vũ nhục trăm là cái gì? !” Hắn tức giận không giảm.

“Gạt người, gạt người, ta nói láo!”

Ánh mắt hắn chợt mị.”Người giỏi a, vì giữ được mạng nhỏ họ Chu kia, cư nhiên học được đối với trăm nói mò.” Hắn nhận định nàng bây giờ nói mới là nói láo, vì chính là sợ hắn dưới cơn nóng giận, làm thịt Chu Chí Khánh. Nghĩ đến đây, lửa giận hơn bộc phát.

“A, ngài hiểu lầm rồi, người trong lòng của ta không phải hắn ——”

“Thì ra là còn do người khác, nói, là ai!” Hắn quả thật không thể nhìn được nữa.

Thật là có lý thuyết không rõ a!”Không phải vậy, ý của ta không phải như thế, thần nữ không có người yêu, không có ——”

Nàng không cần nói nhiều, bởi vì trong cơn giận dữ nam nhân đã khiêng nàng lên, bước chân mang sát khí hướng Long Điện đi.

Nàng kinh hoàng luống cuống. Đây là muốn ở Long Điện lấy nàng tử hình tại chỗ sao?

Người ta nói họa là từ ở miệng mà ra lời này tuyệt không giả, nàng thật muốn khó giữ được cái mạng nhỏ này rồi !

6. Chương 6: Củi Mực Hoàng Đế

“Người đá mèo yêu của trăm phải không? Nhìn nó thật là thê thảm.”

“Tam đệ, ta không biết nó là ngài”

“Nó xấu xí, trẫm biết, không có trách người, chỉ là. xấu xí nữa, cũng là vật nuôi của trẫm a ——”

Nghe vậy, Nam Cung Thịnh run rẩy.

Xuân Phong cô cô liệu sự như thần, nàng quả nhiên là nói không rõ, hơn nữa, không chỉ có nói không rõ, còn bị “Ăn” đến không còn một mảnh, liền cận bã đều không còn.

Nàng phía dưới thân hần, thân không mảnh vải, bóng loáng ,thân thể thẹn thùng co lên, nhưng hần không cho, đơn giản chỉ cần không để cho nàng che giấu mình, đem thân thể mới vừa bị hần ăn no nhìn lại cẩn thận.

Nàng cũng không biết là thế nào xảy ra? Sau khi hần đem nàng về Long Điện, giống như đồ bình dấm chua, không nói lời gì liền đem nàng ném lên giường, không chỉ có cởi bỏ xiêm y của nàng, còn đối với nàng mạnh mẽ đoạt lấy.

Để cho nàng không cách nào hiểu là, mình rõ ràng ương ngạnh chống cự, nhưng hần giống như rất tinh tường thân thể của nàng, nhẹ nhàng vừa chạm vào, trêu chọc vừa hôn, liền làm nàng từ kinh hoảng chuyển thành yên ổn.

Nàng không hiểu tại sao có thể như vậy? Hần tựa hồ hiểu được như thế nào để cho nàng vui thích, như thế nào hóa giải sự chống cự của nàng, rõ ràng hơn như thế nào kích thích sự nhiệt tình của nàng, để cho nàng không thể nào ngăn cản, hoàn toàn cho hần giải phóng!

Ách! Nàng thật muốn chết, thì ra là, mình là một nữ nhân hư hỏng, làm sao sẽ như thế ?

Nàng trước khi cười thất trịch, còn là cùng cháu mình, đây nên như thế nào cho phải?

“Trẫm vốn là không muốn ở lúc thân phận không rõ muốn người, dù sao đây là của người mà người mới sinh, phải vì người chuẩn bị tốt tất cả lại nói, nhưng là. Không thể nhịn được nữa a!” Hần đang lấy một bộ thoả mãn, vẻ mặt sung sướng đến làm người ta giận sôi nói.

Cặp mắt hần nóng bỏng, sáng tỏ tiểu nữ nhân thân ái lo lắng cái gì, khẽ cười một tiếng, bàn tay quen thuộc vuốt mảnh vai nàng.

Rốt cuộc a. Hần rốt cuộc chân chính, lần nữa, có nữ nhân này!

Mà cảm giác lần nữa ôm lấy nàng tốt đến làm hần toàn thân thoải mái, đảo qua mấy trăm năm qua u buồn, hoàn toàn xua tan cô tịch bị thương thâm thiết kiếp trước.

Liền nàng, liền chỉ có nàng, tiểu Thủy nhi của hần, có thể mang cho hần phần thỏa mãn này, để cho tâm linh mình khô khốc đã lâu không còn khô kiệt.

“Đừng lo lắng, trẫm sẽ phụ trách .” Hần nhẹ giọng nói, yêu thương ở trên người nàng để lại một vết đỏ, cảm kích nàng này đời có một thân thể khỏe mạnh, không hề bị bệnh tim khổ sở, sau này, hần có thể không cố kỵ nữa cùng với nàng hoan ái, nếm tận nhân gian cực lạc.

“Ta không muốn ngài phụ trách cái gì ——” nàng mới nói lời nói, sắc mặt hần lại đen, hiển nhiên lời của nàng hần không thích nghe.

“Hôm nay cũng không phải người, chẳng lẽ sau khi trải qua trẫm cưng chiều, người còn muốn tiếp nhận người khác?” Mới vừa nồng tình mật ý chợt biến mất, hần dấm hỏa cùng nhau, nhưng là trở mặt cùng lật sách một dạng mau.

Tạ Hoa Hồng cắn môi, trong bụng bất an.”Ta không cần làm phi tử của ngài!”

Những nữ nhân hậu cung kia coi nàng là cái đinh trong mắt, theo ý nàng, hậu cung so đầm rồng hang hổ còn đáng sợ hơn.

“Trẫm có nói muốn người làm phi tử sao?” Hần mắt tinh lấp lánh. Thật không nghĩ tới đã đến quang cảnh này rồi, nữ nhân này còn dám phản kháng!

“Nhưng là ngài nói phụ trách vậy là ý tứ gì?” Nàng khó chịu hỏi.

“Trẫm nói phụ trách chính là phụ trách, người chỉ để ý chờ là được, hỏi nhiều như vậy làm cái gì!”

Thực sự là đại nam nhân, nàng tức giận chết rồi.” Ai muốn chờ ngài phụ trách, không cần, thần nữ phải về Mã Dương Huyện đi, ngài thích hướng người nào chịu trách nhiệm liền phụ trách đi!” Nàng cũng đánh cuộc tức.

Nam Cung Sách cảm tức nhìn nàng.”Nữ nhân, người tốt nhất chớ chọc trẫm tức giận, nếu không ——”

“Nếu không ngài lại muốn như thế nào? Người ta cũng thất thân, ngài còn muốn như thế nào nữa? !” Nói xong, khóc.

Hắn sưng sốt, chịu không nổi nhất là nước mắt của nàng, ngay sau đó thu lại ương ngạnh.”Đừng khóc.” Giọng nói cũng mềm nhũn không ít.

Đáng tiếc Tạ Hoa Hồng đau buồn, không phải hắn nói hai chữ là có thể hóa giải, tại chỗ khóc nhỏ cũng biến thành khóc lớn, nước mắt chảy ra, thu cũng thu lại không được.

Đầu hắn đau. Nữ nhân này hoan ái làm tiếp theo giọt nước mắt cũng không còn rơi, hội này lại khóc đến hoa lê đầm lệ .*

“Người muốn như thế nào?” Cau mày, hắn nhẵn nại hỏi.

“Người ta phải về Mã Dương Huyện!” Nàng khóc nói.

“Không thể nào!”

“Oa —— người ta nhớ đại ca, không muốn trở thành một thành viên trong hậu cung của ngài!” Nàng gào thét dào khóc lớn.

“Những thứ này trẫm cũng có thể giải quyết, không cần trở về Mã Dương Huyện rồi !”

“Oa oa ——” tiếng khóc này như tiếng sấm.

Nam nhân huyết Thái Dương mơ hồ co rúm, ngoài điện đứng một đám thái giám, cung nữ không khỏi sợ choáng váng, hơn nữa Lý Tam Trọng càng thêm ngạc nhiên, nghĩ tới bên trong không phải đang”Nở hoa kết quả” , thế nào ân ái đi qua là trường hợp này?

May mà không lâu sau, thanh âm dừng lại, Thái Thượng Hoàng tựa hồ lại đối phó với người ta, bên trong truyền ra tiếng vang giống như lúc trước, khe rên thấp giọng, làm cho người trần trợn mộng tưởng.

Trong thiên điện ly cung, một nam tử không ai bì nổi, nghênh ngang đi vào, hắn tướng mạo tuấn mỹ, chỉ tiếc, cặp mắt sưng vù, lộ vẻ quanh năm quá độ uống rượu mua vui mà thành.

Ánh mắt hắn quét , thấy bốn bề vắng lặng, mà một đám nô tài toàn bộ chờ tại bên ngoài, hắn càng thêm an tâm, đặt móng ngựa mạn ngời lên chủ vị.

“Ghe tởm, lên mặt cái gì, lại phải đợi hắn nghỉ trưa xong mới bằng lòng tiếp kiến, thứ gì!” Hắn một mặt phun mắng, một mặt quan sát tình xảo bài biện trong điện.”Tiểu tử này thật biết hưởng thụ, cái gì cũng dùng tốt nhất, ngày qua so với lão tử còn thoải mái hơn, hừ!” Hắn thần thái cực kỳ oán giận khinh thường.

Bực mình đứng lên, cố ý đá đá long ý.”Liền cái ghế kia nhìn cũng kiên cố hơn ở kinh thành!” Hắn tức giận, nhắc chân dùng sức đá xuống, kết quả long ý kia làm thật chắc chắn, một chút chấn động cũng không có, xem xét lại hắn, chân bị đau đến khiến hắn nhăn lại mày.”Đáng chết!” Hắn mắng chửi.

Lúc này, một con mèo hoa không biết từ đâu chạy đến thế nhưng nhảy lên long ý, chống vó nằm ở đầu trên, hắn thấy nổi giận.”Ồ đâu ra súc sinh to gan như vậy, còn không xuống!” Hắn quát trách móc.

Hoa miêu không để ý tới, giống như là đã quen lớn mặt, càng giống như long ý này là của nó, người khác đừng mơ tưởng đuổi nó.

Hắn nổi đóa, vươn tay muốn bắt nó sửa chữa, nhưng vừa mới đưa tới, hoa miêu lại nổi giận đối hắn đưa ra móng vuốt, hung hăng hạ xuống, ở trên tay hắn lấy ra mấy dấu vết, hắn giận dữ.

“Khốn kiếp, người nhất định phải chết!” Hắn một cước đá qua, hoa miêu không còn kịp tránh, bị đập bay ra long ý, nằm trên mặt đất gào thét.

Lý Tam Trọng nghe tiếng vội vàng vào bên trong, vừa thấy, lập tức kinh hãi xông lên ôm lấy nó. Giống như là tìm được người tổ cáo, Tiểu Hoa làm cho hơn thê lương, hắn gấp gáp không dứt, chỉ sợ tiểu tử này tổ tông có tổn thương.

“Hoàng thượng, ngài đây là.”

“Lý Tam Trọng, súc sinh này là người nuôi hay sao? Người thật to gan, dám can đảm phóng túng nó quào trầy tay trẫm, người phải bị tội gì!” Nam Cung Thịnh vừa thấy được hắn lập tức giận dữ mắng mỏ.

“Nô tài ——”

“Không cần giải thích rồi, đợi trẫm liền nói cho Tam đệ, cái người này nô tài nuôi sủng vật đã thương người, nhất định phải bắt hắn trị người tử tội!”

“Không phải vậy, chủ tử của Tiểu Hoa là ——”

“Tiểu Hoa? Liền tên cũng thực thô tục, thật là người nào nuôi súc sinh này!”

Lý Tam Trọng mặt đen xuống. Đây chính là mắng đến người khác rồi !”Hoàng thượng, mèo này không phải nô tài nuôi , chủ nhân của nó là Thái Thượng Hoàng.” Hắn vẻ mặt đau khổ nói.

Nam Cung Thịnh kinh ngạc.”Người nói cái gì? Mèo này là Tam đệ nuôi hay sao? !” Hắn kinh hãi.

Lý Tam Trọng bất đắc dĩ gật đầu.

Hắn không tin, lập tức nữa nhìn một chút mèo kia, sắc mặt lập tức tràn đầy khinh bỉ.”Lý Tam Trọng, lá gan người thật càng lúc càng lớn, lại dám đối với trẫm nói láo? Chớ nói con này súc sinh ngày thường xấu vô cùng,, đã nói tam đệ tuyệt tình phụ nghĩa kia cầu trẫm, đối với động vật cũng không nữa phần ái tâm, hắn đâu có thể nào nuôi sủng vật, người đừng cho là mình là người của Tam đệ, trẫm không dám động tới người.”

“Nô tài không có nói láo ——”

“Câm mồm , còn dám ngụy biện!”

“Hắn không có ngụy biện, con này ngày thường xấu vô cùng, đúng là con vật mà người tuyệt tình phụ nghĩa nuôi .” Người nào đó từ trong nội đường thiên điện đi ra, mặt lạnh mà nói.

Vốn là thái độ liêu lĩnh Nam Cung Thịnh lập tức toàn thân rét lạnh, cương thành một cây kem cây!”Ba, Tam đệ?”

Nam Cung Sách cười như không cười đi về phía hắn, mắt Tiểu Hoa liếc bị ôm ở trong ngực cận thân thái giám thương xót.

Tiểu Hoa nhìn thấy hắn, cũng biết núi dựa tới, mặc dù không dám nhảy đến trên người hắn cần rõ, nhưng là co lại đến bên chân hắn, đáng thương meo meo.

Nam Cung Thịnh thấy tình cảnh này, đâu còn có hoài nghi. Lần này mình nhưng đã gây họa. Nghĩ tới, vẻ mặt không khỏi đau khổ .

Nhưng là, tiểu tử này không phải đang nghĩ trưa sao? Làm sao lại từ trong nội đường thiên điện đi ra?

Xong rồi, vậy hắn mới vừa rồi đá ghế tức giận mắng lời nói không phải cũng bị nghe qua rồi hả ?

Người này hay mang thù, yêu ghi hận, hôm nay —— Nam Cung Thịnh kinh sợ ra mồ hôi lạnh toàn thân rồi.

“Người đá mèo yêu của trẫm sao? Nhìn nó thật là thê thảm.” Nam Cung Sách ngoài miệng nói như thế, nhưng mà trên mặt lại đối với “mèo yêu” của mình không có nửa phần đồng tình chi tướng.

“Tam đệ, ta không biết nó là ngài.”

“Nó xấu xí, trẫm biết, không có trách người!”

Cái âm thanh này, không có trách, mới là lạ! Nam Cung Thịnh phát run.

“Chỉ là.”

Âm thanh này thẳng dạy hần không rét mà run rồi.

“Chỉ là xấu xí hơn nữa, cũng là súc sinh của trẫm, để cho người khác đập như vậy, mặt mũi của trẫm. . . .
. . . Chậc chậc!”

Nam Cung Thịnh cứng lại.

“Chẳng lẽ nhị ca đặc biệt tới đây, chính là nuốn đá mèo của trẫm một cước sao?”

Chân của hần muốn mềm nhũn.”Tam đệ, ngài cũng đừng bởi vì một con mèo hiểu lầm nhị ca cái gì nha!”
Muốn chết a, Tam đệ này của hần vào lúc năm tuổi, liền yêu thích hoạt động săn thú khát máu, giết hồ săn
hùng chân mày không nhú một cái, người nào tin tưởng hần lại sẽ nuôi một con sủng vật?

Lại nói, năm đó hần vì trừ đi thái tử đại ca, tám tuổi đã thiết kế kế giết người, sau đó, lại lợi dụng chúng
thần lực lượng nhảy qua nhị ca này, mình yên ổn trên ngôi vị thái tử, cho đến mười một tuổi, phụ hoàng
qua đời, hần lên ngôi.

Hần thậm chí còn hoài nghi , phụ hoàng chết đi, có hay không cũng cùng Tam đệ có liên quan?

Thử hỏi: người như vậy, có thể chăn nuôi một con vừa xấu xí lại không có dùng là tạp chủng mèo khi sủng
vật sao?

“Sẽ không, chúng ta là huynh đệ, người biết trẫm quá sâu, trẫm sẽ hiểu lầm người cái gì?” Nam Cung Sách
cười đến sâm sâm lạnh.

Nam Cung Thịnh rùng mình.”Nhị ca biết sai rồi, cái này èo yêu của ngài bồi tội, ngài nhưng ngàn vạn đừng
cáo a!”

Hần không nói, chỉ là lẳng lặng cười lạnh.

Vội vàng ngồi xổm bên chân hần, chỉ thấy đường đường nhất quốc chi quân, không hề tôn nghiêm đối với
một con mèo ăn nói khép nép nói: “Trẫm sai lầm rồi, người cũng đừng trách móc, nhưng trẫm cũng bị người
quào trầy rồi, chúng ta coi là huề nhau ——” nghe được ho nhẹ một tiếng, cứng đờ, tất nhiên hiểu được
người khác nghe không vô huề nhau, liền ản giận cắn răng nói: “Đem người trẫm quào trầy hảo, là trẫm
đối với người vô lễ trước, xin tha thứ trẫm !”

Tiểu Hoa giống như là hiểu được ý thế hiếp người, lại bỏ rơi quá mức đi không để ý.

Nam Cung Thịnh âm thầm cắn răng. Nếu như có thể, thật muốn bóp chết con mèo xấu xí này!

Lý Tam Trọng thấy thế, thiếu chút nữa bật cười. Ai nói hoàng thượng mình không có mắt, sớm đã cảnh
cáo hần, Không nghe, có này khó chịu kết quả cũng không lạ.

Chỉ thấy chủ tử mình lướt qua hoàng thượng, tự nhiên đến long ý vén áo ngồi xuống, ánh mắt liếc xéo ở
trên người tôn nghiêm quét sân đương triều Thiên Tử.

“Liền mèo đều không có ý không bao dung, nhị ca, cái người này chuyển tới sợ rằng làm nhiều điều sai trái
a!” Hần lạnh lạnh nói.

Nam Cung Thịnh cắn giận mặt đỏ lên, cũng không dám nói gì, chỉ có thể len lén hung hăng nhìn chăm
chăm Tiểu Hoa.

Tiểu Hoa”Meo meo” một tiếng, hướng trong nội đường chạy, không lâu, một nữ nhân mặc Hồng Thường
ôm nó lại ra ngoài.

Nó nằm ở trong ngực cô gái, ôn thuận làm nũng, hần trong nháy mắt hiểu, cô gái này mới là chủ của súc
sinh này, tức giận hướng nàng cũng trừng một cái.

Tạ Hoa Hồng đang tức giận, mơ hồ nghe được tiền điện ồn ào, nhưng tối hôm qua bị nam nhân tư quần cả
đêm, cực kỳ mệt mỏi, đang nằm ngủ trong nội đường, không tưởng để ý tới, Tiểu Hoa lại chạy tới náo, lúc

này mới đi ra nhìn một chút, vừa ra tới liền bị xem thường, nàng giật mình, một bên Lý Tam Trọng vội nói cho nàng biết, người trước mặt là ai.

Nàng kinh ngạc, hướng về phía Nam Cung Thịnh liền vội vàng muốn quỳ xuống hành lễ.”Thần nữ Tạ Hoa Hồng ra mắt hoàng thượng, hoàng thượng vạn tuế vạn ——”

Nàng chân còn chưa có quỳ xuống, người khác đã dày đặc lạnh mở miệng, “Khỏi phải hành lễ, đến đây đi!” Hắn không để cho nữ nhân mình dễ dàng quỳ trước người khác.

Nam Cung Thịnh mặt mày chọn , trong bụng có phở, biết nữ nhân này là người nào, trên mặt lập tức cười.

“Đúng vậy a, Đúng vậy a, đều là người trong nhà, cần gì đại lễ, khỏi phải rồi, khỏi phải rồi !” Hắn thậm chí đưa tay muốn đỡ nàng, nhưng khéo mắt ngắm thấy con mắt bén nhọn của tam đệ, tay co rút lại, không dám đụng.

Người này có tính thích sạch sẽ, quần áo của mình, chung ái gì đó, tuyệt không làm cho người ta đụng, xem ra cô gái này cũng ở trong phạm vi hắn coi trọng, là không đụng được.

“Thần nữ mới gặp gỡ hoàng thượng, có thể nào không quỳ, còn là ——”

“Còn là đừng quỳ, nhị ca không chịu nổi!” Nam Cung Thịnh kinh hoảng lần nữa ngăn cản.

Lòng hắn biết rõ ràng, nếu để cho nữ nhân này quỳ, kia kết quả so với hắn đá mèo một cước nghiêm trọng hơn.

Quả thật không sai, hắn nhận được tin tức, Tam đệ ngày gần đây lấy được một nữ nhân, được tất cả sủng ái, người khác chớ có ngạo mạn chút nào, mà nữ tử này từ cả ngày mặc Hồng Thường, tuổi thậm chí so với Tam đệ lớn hơn ba tuổi, thì ra là chính là vị trước mặt này!

Tạ Hoa Hồng thấy hắn lại không khỏi đầu đầy mồ hôi, lúc này mới lúng túng không có kiên trì nữa, ngược lại nhìn hướng nam cung Sách, thấy hắn mặt mày lại tràn đầy cười mỉa. Đây là đang chê cười ai đó?

“Thái Thượng Hoàng, hoàng thượng là khi nào giá lâm , thế nào cũng không nghe ngài nhắc qua?” Nàng đi lên trước, thuận tay liền đem Tiểu Hoa đi về phía trong ngực Nam Cung Sách.

Hắn nhất thời cứng đờ, cả khuôn mặt đen lại.

Nam Cung Thịnh thấy thế kinh hãi. Tiểu tử này cực sạch sẽ, không chịu được một con vật dơ bẩn ở trên người, ẽ chớ hắn nổi dóa, nhìn là muốn ngã chết mèo hay là đối với chủ nhân của mèo trút giận.

Nhưng lại thấy hắn rõ ràng đã xanh mét mặt, đơn giản chỉ cần dễ dàng tha thứ, mèo kia cũng sợ chuyện, bị nhét vào trên người hắn sau lại ngoan ngoãn không dám lộn xộn, này một mèo một người cũng cương , giấy lát, rốt cuộc thấy hắn vươn tay, nhìn tay kia rất có thể bóp một cái liền bóp đứt cổ mèo, nhưng một hồi lâu trôi qua, cái tay kia thủy chung chỉ là đặt vẫn không nhúc nhích.

Không khỏi kỳ quái, hắn thế nào nhịn được?

Đang không hiểu ngắc đầu lên, lúc này mới phát hiện ra Nam Cung Sách đang lườm hắn, ánh mắt kia tràn đầy căm hận, Nam Cung Thịnh cả kinh. Thì ra tiểu tử này cố kỵ chủ nhân của mèo, không dám thống hạ sát thủ, lại đem bất mãn toàn bộ giận chó đánh mèo đến trên người hắn.

Hắn vội vàng đứng thẳng thân nói: “Ta là tạm thời quyết định tới, mục đích là muốn biết Tam đệ ở Trường Sa ở có quen, nếu có chỗ không thích, nhị ca tự mình đi thu xếp!” Hắn mặt lấy lòng, hi vọng tức giận người nào đó phát trên người của hắn có thể giảm, cũng không nhịn được giật mình nghĩ, mèo này mệnh không tệ, theo đúng chủ nhân, mà chủ nhân của nó càng mạnh, có thể khiến tam đệ không chút kiêng kỵ chịu được, này nếu không phải mình tận mắt nhìn thấy, cũng khó mà tin tưởng.

“Nhị ca phải làm một ngày kiếm tỷ bạc mới phải, như vậy mất chạy tới làm nô tài chuyện, trăm không thể đảm nhận nổi!”

Nam Cung Sách lời này nhưng là nói châm chọc.

Giận mà không dám nói gì, chỉ đành phải cười theo nói: “Tam đệ cũng đừng tổn hại nhị ca rồi, nhị ca lần này là tới nhờ giúp đỡ.” Hắn quệt mồ hôi .

Nam Cung Sách liếc nhìn Lý Tam Trọng, hần lập tức hội ý, cơ trí tiến lên đối diện với Tạ Hoa Hồng nói: “Tiểu thư, Tiểu Hoa mới vừa bị đá một cước, cũng không biết có bị thương không, ngài không bằng hay là trước mang nó đi thái y xem chỗ kia một chút thỏa đáng chút.”

“Cái gì? ! Tiểu Hoa bị đá một cước?” Nàng kinh ngạc.

Mặt của Nam Cung Thịnh lập tức vừa đen xuống. Lý Tam Trọng nô tài kia không mở bình thì ai mà biết trong bình có gì, hần nhìn đây là cố ý, chính là muốn báo thù hần mới vừa rồi giận dữ mắng mỏ .

Cầu Nô Tài! Hần căn rằng nghiêng lợi. Lý Tam Trọng làm bộ không nhìn thấy, đưa tay ôm mèo trên người chủ tử, khiến chủ tử về mặt chậm chút, không có như vậy cứng ngắc, quay đầu lại mới đứng Tạ Hoa Hồng cười hì hì nói: “Là hoàng thượng không cần thận đá phải , ngài ngàn vạn đừng để ý, dù sao hoàng thượng cũng tự mình Hưởng Tiểu Hoa bồi tội rồi !”

Nam Cung Thịnh quả muốn chỉ chết nô tài cậy thế chủ tử rồi, nhưng ngại vì Nam Cung Sách trước mặt, không liền động thủ, chỉ có thể hận hận nuốt vào miệng.

Tạ Hoa Hồng vừa nghe là hoàng thượng đá, cũng không tiện nói gì, chỉ là đau lòng cáo lui, vội vàng mang theo Tiểu Hoa chạy chữa đi.

“Lý Tam Trọng, người đi theo bên người trẫm đã bao lâu?” Trong lò sưởi, Nam Cung Sách uống trà do cận thân thái giám dâng lên, thích ý hỏi.

Hần đang dọn dẹp trà cụ, tay run lên, bình trà thiếu chút nữa rơi xuống đất đập nát bấy.”Nô. Nô tài đi theo bên cạnh chủ tử ba, ba năm.” Xong rồi, mình đại nạn đã tới chưa?

Nam Cung Sách ngón trở nhẹ vạch lên ly duyên.”Thời gian trôi qua thực vui vẻ a.”

Lý Tam Trọng toàn thân lông măng dựng lên.

“Người coi như là trong tất cả nô tài g, cơ trí thông minh, trẫm thật thưởng thức người, đáng tiếc.”

“Thái Thượng Hoàng.” Chân của hần muốn mềm nhũn.

Cánh tay chống đỡ Ấc, Nam Cung Sách khoe miệng mớ hồ cười.

Nụ cười này của chủ tử hần rất quen thuộc, trước kia mấy nô tài biến mất, chủ tử cũng từng thưởng qua loại khuôn mặt tươi cười này.

Làm thật âm hàn đến dạy người rợn cả tóc gáy a!

“Người nơi đã lâu, miệng luôn là càng ngày càng lỏng, làm việc cũng càng ngày càng không để bụng, người biết quy củ của trẫm, ba năm đổi một người, chưa từng ngoại lệ.”

Đông! Chân mềm nhũn không đỡ được thân thể nữa, Lý Tam Trọng kinh hãi ngã xuống đất, trên mặt càng thêm một mảnh thâm đạm.

Hần lãnh khốc liếc nhìn thái giám thân cận.”Cái người này nô tài liền an tâm đi tìm chết ——”

“Lý công công.” Một đạo bóng dáng màu đỏ bắt mắt kích động vào bên trong.

Điều này làm cho con mắt của người nguyên bản ngồi chơi chột lóe, cảnh giới lên, ánh mắt tàn khốc cũng có biến chuyển, trở nên hiện đầy dồi dào nụ cười.”Sao người lại tới đây?” Hần cười hỏi tiểu trùng tử của mình.

Tiểu trùng tử không để ý hần, quay đầu tìm người, thấy Lý Tam Trọng ngồi trên đất, khuôn mặt tươi cười lập tức không thấy, kinh ngạc mà hỏi: “Lý công công, ta tìm người đây, nhưng này là thế nào, vì sao ngồi dưới đất?” Nhìn hần mặt xám như tro tàn, không phải là bị bệnh chứ?

“Nô tài, nô tài.” Sẽ phải mất mạng! Hần một câu cũng nói không nên lời.

“Người cái này là ——”

“Thủy nhi, người tìm hần làm cái gì?” Nam Cung Sách về mặt ôn hòa đi về phía nàng, đưa tay câu cằm hông của nàng, dẫn nàng về bên người, ngồi yên ở bên người mình.

“Ta tìm Lý công công học làm bánh, ngày trước đã làm cho ta, ta sai người đưa đi Mã Dương Huyện hiếu kính chị dâu, họ nếm thử hồi âm khen ăn ngon cực kỳ, ta liền muốn mời Lý công công dạy ta nhiều hơn nữa làm chút đưa qua.” Nàng nói rõ ý đến.

Hắn cười, trong mắt lóe quỳnh quang.”Muốn ăn bánh còn không dễ dàng, ngày khác, thăm cho người đặc biệt làm đầy sọt để cho người đưa đi Mã Dương Huyện.”

Tạ Hoa Hồng lắc tay.”Kia bất đồng, Lý công công làm bánh đặc biệt có phong vị, và những người khác làm chính là không giống nhau, cho nên ta muốn học, học xong, tự mình làm cho ngài nếm.” Nàng nói xong, có chút ngượng ngùng .

Nghe lời này, nụ cười của hắn không khỏi chân thiết rất nhiều.

“Lý công công, người dạy dạy ta đi, đem độc gia tuyệt kỹ làm bánh truyền thụ cho ta.” Nàng liếc mắt mạo hiểm hướng về phía hắn cầu xin.

Lý Tam Trọng giống như được sức sống, chân không có như vậy không còn dùng được rồi, do co quắp đổi ngôi, kéo thẳng trên người lập tức nói: “Dạ dạ dạ, nô tài dạy ngài làm bánh, chỉ là bánh này trình tự làm rất phức tạp, phải hao phí một chút công phu .” Đây khê kéo, là hắn có thể sống thọ rồi, mặc dù cũng không cách nào kéo dài bao lâu, nhưng có thể kéo dài một ngày là một ngày a!

Hắn mới lòng chưa xót nghĩ tới, một chậu nước lạnh tưới xuống, liền nghe chủ tử mang theo vô hạn”Tiếc hận” miệng vẫn nói:

“Đáng tiếc kỳ cây kết quả đã qua, năm nay là không có nguyên liệu có thể làm bánh rồi.” Trong nụ cười có đao, đâm vào hắn lần nữa, không khỏi âm thầm kêu gào cả ngày đều muốn tuyệt hận, đùi mềm co quắp trở về trên đất đi.

Thái Thượng Hoàng liền vui khi gặp người khóc tang, ánh mắt không có nhân tính kia, thật dạy người sợ a!

Đang lúc Lý Tam Trọng nước mắt sắp rơi xuống, Tạ Hoa Hồng lại nói: “Vậy thì chờ sang năm đi, sang năm lại mời Lý công công giúp một tay, chúng ta hợp lực làm thượng toàn bộ cái sọt, khắp nơi gửi, người nói được không?”

Lý Tam Trọng nghe vậy, nước mắt nuốt trở về rồi. Cho là muốn xuống Địa ngục , đảo mắt mệnh lại bảo vệ, hơn nữa vì họa được phúc, không có nguyên liệu làm bánh ngược lại để cho hắn tuổi thọ lại kéo dài một năm, một năm này, hắn có thể vô tư rồi.

Thật sự là quá tốt, hắn không khỏi thật to cảm kích nữ nhân trước mắt này. Tạ tiểu thư là ân nhân cứu mạng, ân đồng tái tạo!

“Thái Thượng Hoàng, ngài thế nào, thế nào mặt thúi như vậy? Đây là không chờ mong ta sang năm làm bánh sao? Ta bảo đảm ăn ngon, thật!” Cho là hắn giận tái mặt là không tin mình làm bánh ngon , nàng liền tục không ngừng luân phiên bảo đảm.

Nam Cung Sách trên mặt như cũ không có vui mừng Nổi lên ba năm, đợi đúng là ngày hôm nay, phần này khoái cảm vẫn sống sờ sờ bị nàng cứng rắn bóp chết rồi, đây là thế nào, chẳng lẽ hắn đời này lại c ở nơi này nữ nhân kiềm chế hạ buồn bực vượt qua sao?

Không, tuyệt đối không thể dẫm lên vết xe đổ, tuyệt đối không thể nữa để mặc cho nàng chừng quyết định của hắn.”Trẫm vốn là không thích ăn bánh ——” hắn lời còn chưa nói hết, nữ nhân đã lộ ra nồng đậm vẻ thất vọng, bộ ngực hắn một buồn bực.”Ai cũng không thể miễn cưỡng trẫm ——” hắn cắn răng lại nói, thấy nữ nhân khuôn mặt nhỏ nhắn sụp đổ, hắn vẻ mặt cứng đờ, một lát sau, “Chỉ là, tiểu trùng tử làm, trẫm nguyện ý thử một chút.” Không thể gặp nàng mất hứng, hắn lại không tự chủ được nói trái lương tâm.

Lý Tam Trọng vốn tưởng rằng chủ tử liền Tạ tiểu thư trưởng cũng không chịu, mình chết chắc, đang hoảng nhiên hết sức, nghe được lời kế tiếp của hắn, một lòng lập tức để xuống, cuối cùng tìm được đường sống trong chỗ chết, hắn miệng thở to, lúc này thật khóc thành tiếng rồi, chỉ là, là vui vô cùng mà khóc.

Mà vậy đối với tiểu trùng tử cười lớn nam nhân, là chí khí không thù, không có cam lòng. Nô tài kia có ma chú, hắn làm sao không có, làm thật một vật khắc một vật, có chí khó khăn đôi!

Hận!

7. Chương 7: Âm Mưu Nặng Nề

“Làm thế nào đây?”

“Rất đơn giản, đem vải bó vào trong chảo nhuộm.”

“Ta thích màu tím, liền thử một chút thuốc nhuộm màu tím đi!”

“Vậy người phải nhớ quấy, để màu nhuộm đều đều một chút. Tay nếu duỗi dài ra.”

Nam Cung Thịnh hôm đó sau khi vội vã đi tới Trường Sa, ngày kế liền bị người khác đá về, nửa tháng sau, ly cung lại tới một người.

Trước khi Hoàng thượng trở về hướng Thái Thượng Hoàng nói ra yêu cầu, người này chính là người hoàng thượng phải tới nghe Thái Thượng Hoàng trả lời.

Mà thật vừa đúng lúc, cũng không biết là cố ý an bài hay không, người này chính là —— Chu Chí Khánh!

Trên giường rồng, Nam Cung Sách nhắm mắt lắng nghe người quỳ gối phía trước, Hộ Bộ Thị Lang, văng nước miếng, thao thao bất tuyệt ca tụng phong công vĩ nghiệp của hắn, nịnh nọt hắn.

Hắn tính nhẫn nại cực tốt, hoàn toàn không có ý tứ muốn người này cầm miệng.

Một bên Lý Tam Trọng thấy buồn cười. Tiểu tử này nhất định cho là mình may mắn rồi, gặp phải Thái Thượng Hoàng tâm tình tốt, chịu nghe hắn thú tội, vì vậy dồn hết sức để nịnh hót, không biết, Thái Thượng Hoàng đây là nghỉ ngơi dưỡng sức, nghỉ tới phải như thế nào chính hắn từ sống thành chết mới phải, đối phó tình địch, tin tưởng chủ tử tuy là người học nghề, nhưng là thủ đoạn tuyệt đối không cứng rắn.

“Thái Thượng Hoàng, kể từ sau khi ngài rời kinh, chúng thần bỗng dưng mất chỗ dựa. Trước khi kiểm nội loạn ở Kiểm huyện cũng đều nhờ ngài ra mặt dẹp loạn, quần thần không khỏi tha thiết mong ngóng trong tâm sớm ngày hồi kinh, hoàng thượng cũng là ý tưởng như thế, lúc này mới cho thần tới đây một chuyến, kính xin ngài hồi kinh phụ chính.” Chu Chí Khánh nói nhiều phút sau, nước miếng phun hết mới bằng lòng dừng lại.

Nam Cung Sách nhẹ nhàng gật đầu, giống như là rất nghiêm túc đang nghe theo lời hắn.

Lòng hắn hạ mừng rỡ. Xem ra nhiệm vụ là có hi vọng đạt thành rồi.

“Thái Thượng Hoàng, ngài Thịnh đức huy hoàng, rất được vạn dân ngưỡng mang, hay là về lại Thượng Kinh đi!” Hắn lại nói.

Nhượng mảy kéo cười.”Thịnh đức hoàng yên, vạn dân ngưỡng mang? Không phải đâu, lời bình phẩm nghe được cũng không phải là như vậy.” Nam Cung Sách thần nhiên nói.

Chu Chí Khánh cứng đờ.”Ngài nghe được lời bình gì?”

Chậm rãi nghiêng mắt nhìn một cái.”Giống vậy, quyết định triều cương, ngự sử thần chúc, nô dịch vạn dân!” Hắn lông mày liềm khiếp người.

Sợ hết hồn.”Người nào dám can đảm nói bữa những thứ lời nói đại nghịch bất đạo này? !” Hắn lập tức nói.

Nam Cung Sách càng cười càng lạnh.”Ai nói? Không phải là những quân thần người nói hết sức trông mong trăm trở về sao?”

“À? Những người này lại dám khẩu thị tâm phi, phỉ báng Thái Thượng Hoàng, tất cả đều nên chém đầu!” Chu Chí Khánh lập tức biểu hiện đầy lòng căm phẫn, đối với hắn trung tâm bất nhị.

“Ừ, cũng không phải là toàn bộ mọi người như thế, nhưng chuyện này trăm lần giao cho người đi thăm dò, đem danh sách những người thuyết tam đạo tứ gia cho trăm đi , chẳng qua, những người này không cần chặt đầu, ngược lại cắt đầu lưỡi thì tốt hơn.” Hắn nham hiểm cười.

Chu Chí Khánh nghe xong hỉ thượng mi sao. Thái Thượng Hoàng đây là xem mình như là tâm phúc!

Ngày trước ở kinh thành thì nam nhân này chưa bao giờ từng đối quan tâm nhiều tới hần, hôm nay hần là như vậy trọng dụng, hần nhất định hảo hảo nắm chặt mới được!

Chẳng trách hoàng thượng phái hần tới trước thì đối với mình liên tục than thở, vốn tưởng rằng hoàng thượng là đang lo lắng hần không có cách nào thuyết phục Thái Thượng Hoàng trở về kinh, hôm nay nghĩ đến, rõ ràng là sợ hần bị Thái Thượng Hoàng lung lạc rồi, không thôi đau mất ái tướng, mới có biểu hiện này!

Kia hoàng thượng lo lắng đứng, người đi chỗ cao, nếu được Thái Thượng Hoàng thưởng thức, cái vị kia trong kinh thành, tự nhiên có thể một cước đá văng ra, bởi vì chỉ cần một câu nói của Thái Thượng Hoàng, vô dụng hoàng đế kia lập tức thành phế đế!

“Giao cho thần đi, thần nhất định vì ngài quét sạch âm nghiệt trong triều, những người này đầu lưỡi đều thần vì ngài cắt đi, cho ngài pha rượu Uống....uồ...ng!” Chu Chí Khánh âm độc mà nói.

Nam Cung Sách giống như cực kỳ hài lòng biểu hiện của hần, liên tiếp gật đầu.”Rất tốt, rất tốt.”

“Vậy xin hỏi Thái Thượng Hoàng. Này kinh thành ngài là có trở về hay không?” Hần thử hỏi.

“Rồi hãy nói, nhưng người đã đến như vậy rồi, liền ở mấy ngày, nói một chút tình huống trong kinh thành cho trẫm, lúc trẫm không có ở đây, xảy ra cái gì chuyện thú vị rồi hả ?”

Hần vui vẻ, ước gì như thế.”Thần cẩn tuân thánh ý, cái này lưu lại lắng lẽ đợi Thái Thượng Hoàng ngài cẩn thận suy tính.”

Có thể cùng Thái Thượng Hoàng chung dụng, đây chính là cơ hội ngàn năm một thuở.

Hôm nay hậu cung nhưng náo nhiệt, chúng nữ không biết kia lấy được mấy vạc thuốc nhuộm, ở trong ngự hoa viên học như thế nào nhuộm vải, chơi cực kỳ cao hứng.

Chúng nữ nhân đem một khúc vải trắng, đưa vào trong chảo nhuộm, nhuộm đen nhuộm vàng, còn có nhuộm thành màu xanh lá cây, nhưng chỉ là không ai nhuộm đỏ, bởi vì hồng là cấm sắc, hậu cung dĩ nhiên không thể vi phạm lệnh cấm.

Tạ Hoa Hồng thật xa liền nghe tiếng cười cợt thật lớn, tò mò dẫn Xuân Phong cô cô đi tới, thấy các nàng một mảnh sung sướng, vốn định tiến lên chào hỏi, nhưng vừa nghĩ, họ cũng không vui khi nhìn đến nàng mới đứng, nên dừng đi quấy rầy, đang xoay người muốn yên lặng rời đi, có người mắt tinh nhìn thấy nàng, lập tức hô: “Đó không phải là Tạ tiểu thư sao? Mau mời tới đây, mọi người đang học nhuộm vải, người cũng tới vui đùa một chút!”

Hần là muốn mời nàng? Nàng cảm thấy thật lạ lùng. Những người này không ghét nàng sao?

“Thế nào còn không qua đây, mau tới a!” Người nói chuyện lại là Dương Nghi.

Nàng giật mình hơn. Đường đường Thái phi cũng chủ động đối với nàng lấy lòng rồi, nàng nếu không qua liền quá không nể mặt rồi.

Đang cất bước đi đến, lập tức bị Xuân Phong cô cô ngăn cản.”Tiểu thư, nô tỳ thấy là dừng đi qua thì tốt hơn, Thái Thượng Hoàng không thích ngài cùng các nàng trộn lẫn.”

Xuân Phong cô cô nói nam nhân kia sẽ tức giận là thật, nàng không có độc chiếm ý nghĩ của hần, nhưng kia nam nhân cũng không vì vậy cảm thấy vui mừng, còn đối với nàng đại phát tính khí qua, thậm chí cơ mắng nàng là không phải là bị đại ca nuôi thành ngu xuẩn!

Cuối cùng, còn mặc danh kỳ diệu chất vấn nàng, tham muốn giữ lấy trước kia đi đâu rồi? Nàng bị mắng không rõ chân tướng, suy nghĩ hồi lâu.

Nhưng nàng trước kia vẫn là cái quan niệm này, đại ca của nàng cưới Tam Phòng thê thiếp, chị dâu đang lúc chung dụng dung hiệp, người trong nhà nhiều cũng náo nhiệt.

Thậm chí, nàng nghe được ở kinh thành Chu Chí Khánh, vì khỏe mạnh thân thể mà cười vài phòng tiểu thiếp "Xung hỉ", nàng cũng không có vì vậy mà không cao hứng qua, từ đó có thể biết, nàng căn bản là tán thành chế độ đa thê, nơi nào như theo lời nam nhân kia, nàng trước kia có cái gì tham muốn giữ lấy?

Ai ngờ, sau khi nàng đối với hắn nói như vậy, hắn tức giận hơn, mắng to nàng lại đem hắn cùng Chu Chí Khánh nói nhập làm một, lần nữa đổ thùng dầu, này tính khí thứ nhất, chính là trời xối đất che, nàng khuyên can mãi, cũng không làm dịu được tức giận của hắn, cho đến sau khi nam nhân kia hoàn toàn đùa bỡn thân thể của mình cả đêm, hôm sau, tâm tình của hắn mới tốt hơn.

Vì vậy, Xuân Phong cô cô kiện nói, khiến cho nàng chần chờ. Hắn quả thật không thích nàng cùng hậu cung tiếp xúc nhiều, hơn đối với nàng nguyện ý đem hắn chia sẻ ra ngoài dị thường để ý, nếu là biết chuyện ngày hôm nay, sợ hắn lại mượn cơ hội tìm nàng tra.

"Tạ tiểu thư, mau tới đi, này khả hảo ngoạn rồi, có ý tứ được ngay, vài trắng này bỏ vào trong chậu nhuộm ngâm một chút, mờ lên là có thể lần ra đủ mọi màu sắc rồi, người xem, đây là ta nhuộm, xinh đẹp không?"

Nàng vốn định buông tha đi, nhưng lại có người cầm một cây vải bông nhiễm màu lam nhạt đối với nàng biểu diễn nói.

"Thật là xinh đẹp!" Thấy rất thần kì, nàng không khỏi tò mò đi lên phía trước.

"Tiểu thư." Xuân Phong cô cô ới kéo nàng lắc đầu, không hy vọng nàng đi trước.

Nàng cắn cắn môi."Nếu Thái Thượng Hoàng không cho ta rời đi, vậy ta mượn cơ hội này cùng với nàng hảo hảo chung đụng, tiêu di hiềm khích, này không tốt sao?"

Tuy nói nàng cũng hi vọng người nàng gả có thể đơn thuần chỉ yêu một mình nàng, chỉ là, như là đã đi theo nam nhân kia, hắn cũng là đế vương, phần nhỏ lòng riêng này thì phải để xuống, còn nữa, những nữ nhân này lại nói cũng thương cảm, các nàng là vật hy sinh dưới việc quyền thế kết hợp, cùng theo nam nhân kia, nhưng thủy chung không chiếm được mắt xanh của hắn, cũng khó trách họ đối với nàng có địch ý, hôm nay họ cũng chịu đối với nàng bỏ ra ý tốt rồi, nàng không nên bỏ qua cơ hội ở chung hòa thuận mới đúng.

Không để ý tới Xuân Phong cô cô khuyên can, Tạ Hoa Hồng tiến lên.

"Vậy ta cũng có thể thử một chút sao?" Nàng hướng mọi người hỏi.

"Đương nhiên được, đây là vải, người cũng vui đùa một chút đi!" Dương Nghi tự mình đem một tấm vải giao cho nàng.

Nàng thật lòng cười."làm thế nào đây?" Sau khi nhận lấy vải hỏi.

"Rất đơn giản, đem vải bỏ vào trong chậu nhuộm, lấy thêm đến một bên nước nóng nấu một cái là được." Dương Nghi nhiệt tâm dạy, nhìn tới đối với nàng đã hoàn toàn không ngăn cách.

"Tốt, ta thích màu tím, liền thử một chút thuốc nhuộm màu tím đi!" Nàng cầm vải đi về phía chảo nhuộm to lớn đủ để nhét cả người vào kia.

"Tạ tiểu thư!" Ở Trước lúc nàng đến gần chảo nhuộm, bỗng nhiên có người kêu nàng.

Tạ Hoa Hồng quay đầu lại nhìn là Thái Lệ, hướng nàng thần nhiên cười."Thế nào sao?"

Thái Lệ thần sắc quái dị, giống như là muốn nàng nói những gì, nhưng sau khi ánh mắt tiếp xúc được những người khác, lập tức như chim sợ náy, cúi đầu ngập ngừng nói: "Không có gì, ta chỉ là muốn nói cho người biết, vài lần thứ nhất không cần ngâm quá lâu, màu sắc đậm quá khó coi."

Nàng mỉm cười."Cám ơn người nhắc nhở." Nàng đi tới trước chảo nhuộm dừng lại, bởi vì chảo quá lớn, thân thể nàng phải nghiêng vào bên trong, vả lại đuôi dài cánh tay mới có thể đem vải bỏ vào trong chậu nhuộm.

"Người phải quấy quấy, để màu nhuộm đều đều." Dương Nghi ở bên chỉ đạo.

Một đám nữ nhân cũng từ từ đến gần nàng, đảo mắt xung quanh vây nàng, Xuân Phong cô cô bị những người này cách phía bên ngoài rồi.

"Người hãy thử xem, tay duỗi dài nữa." Dương Nghi tiếp tục chỉ đạo.

Ngay lúc này, vài đôi tay đưa về phía phía sau lưng của nàng, chuẩn bị muốn đem nàng đẩy mạnh trong chậu nhuộm ——

“Chu đại nhân, đến khi cung mới được hoàn thành, Ngự Hoa Viên đúng là lớn gấp ba, cuộc sống của Thái Thượng Hoàng ở Trường Sa sẽ cực kỳ thoải mái thích ý”

Cách đó không xa đột nhiên truyền đến thanh âm Trường Sa quận trưởng Trương Anh Phát, chúng nữ trong bụng kinh hãi. Có người tới!

Các nàng nhanh chóng động thủ. Không thể không khiến cái đình trong mắt toàn thân thay đổi sắc!

Mấy đôi tay cùng nhau đẩy Tạ Hoa Hồng, nàng ai yêu một tiếng, ở một khắc kinh hồn, một đạo bóng dáng màu đen xuất hiện, ở trước lúc nàng sắp ngã vào chảo nhuộm mang nàng lên, cũng dẫn nàng cách chảo nhuộm xa xa.

Thiếu chút nữa ngã vào trong vạc lớn, nàng nhất định kinh hồn, ngẩng đầu lên nghĩ nhìn một chút là ai cứu nàng, nhưng kia người đã sớm không thấy, cũng chỉ thấy Xuân Phong cô cô mặt tro tàn chạy về phía nàng, hiển nhiên cũng bị làm sợ tới mức không nhẹ.

“Đây không phải là Tạ tiểu thư sao? Ngài đây là thế nào?” Trương Anh Phát nghe tiếng chạy tới, thấy nàng sắc mặt tái nhợt ngồi dưới đất, lập tức ân cần hỏi.

“Ta.” Nàng nhớ tới mới vừa phía sau mình nhiều hơn một đôi tay. Những người này muốn đẩy nàng vào chảo nhuộm, họ tại sao muốn làm như vậy? !

“Tiểu thư, họ có làm gì ngài không?” Xuân Phong cô cô cảm tức nhìn chúng nữ phía trước, cắn răng hỏi. Mới vừa rồi nàng bị ngăn cản phía bên ngoài, nhìn không thấy động tác của những người này, chỉ là từ bóng dáng ra tay, cũng có thể đoán ra họ đã làm chuyện tốt gì, hiển nhiên mình đáng chết mất chức.

Mấy người phụ nhân lúc này giống như sợ bị chỉ ra và tựa như xác nhận, giải tán lập tức, liền Dương Nghi đều chạy trốn không thấy tung tích.

Tạ Hoa Hồng khổ sở trong lòng, những người này lại lấy nàng ra đùa dai, nàng còn ngây ngốc cho là các nàng là thật tâm lấy lòng.

Buồn bực ngồi một lúc, khi tâm tình bình phục một chút, nàng bắt đầu dĩ hướng Xuân Phong cô cô nói: “Không có chuyện gì, đây là ngoài ý muốn, là ta mới vừa không có đứng vững, cho nên thiếu chút nữa ngã vào trong chậu nhuộm.” Nàng quyết định dàn xếp ổn thỏa, không muốn gây chuyện.”Đúng rồi, người mới vừa rồi có thể có nhìn thấy là ai đã cứu ta?” Nàng nhớ tới chuyện này, muốn hướng người kia tạ ơn.

Xuân Phong cô cô ánh mắt lóe lên.”Nô tỳ không nhìn thấy.”

Một bên Trương Anh Phát lại âm thầm kinh hãi. Đó là ảnh tử, mặc dù chỉ là thoáng nhìn, nhưng hẳn xác định đó là ảnh tử không có lầm. Biết ảnh tử tồn tại cũng không có nhiều người, bởi vì kia ở vương triều là một cơ mật, hẳn biết được, cũng là bởi vì quan hệ với ân sư, ân sư đã từng nói với hắn, vương triều này không có bí mật Nam Cung Sách không biết, hẳn có mấy trăm tên huấn luyện hoàn mỹ, xuất quỷ nhập thần mật vệ, đó chính là ảnh tử.

Ảnh tử chuyên bảo vệ an nguy của hắn, cùng với thu tập tình báo, năm đó Nam Cung Sách có thể đánh bại chúng Hoàng tử ngồi lên ngôi vị thái tử, không thể không có công của ảnh tử, bọn họ thu tập được rất nhiều chứng cứ phạm tội của đại thần, những đại thần kia bị quản chế, là cánh tay đắc lực nhất của hắn.

Ảnh tử trực tiếp nhận lệnh của hắn, thường ngày thần long thấy đầu không thấy đuôi, cơ hồ không ai có thể nhìn thấy dung mạo của bọn hắn, mà Nam Cung Sách lại phái ảnh tử tới bảo vệ nữ nhân này. Đối với Tạ Hoa Hồng, mình càng thêm không dám khinh thường rồi.

“Hoa Hồng, ngươi không phải là ở Mã Dương Huyện, tại sao lại ở nơi đây? !” Bên người Trương Anh Phát phát ra âm thanh giạt mình

Tạ Hoa Hồng nghe tiếng nhìn lại. Lại là Chu Chí Khánh! Cả kinh, mặt lập tức quẩn hồng .

Trên hành lang, người nào đó bị ngăn cản, Xuân Phong cô cô sau khi liếc nhìn người dám lớn mật cản người người là người nào, cũng không hỏi nhiều cái gì liền thối lui đến một đầu hành lang khác, để cho bọn họ nói chuyện.

“Chu Tam công tử.” Vừa thấy được hắc, Tạ Hoa Hồng lần nữa mặt cúi thấp, căn bản không dám đối mặt hắc.

Hai người tuy là vị hôn phu vị hôn thê, nhưng sau lúc năm hôn sự khê kéo, đã mười một năm không thấy, trong lúc có chừng thư đi tới đi lui, lần này gặp lại hắc, mặc dù đã là hai mươi chín tuổi, nhưng bộ dáng vẫn là tiêu sái.

Chu Chí Khánh thấy nàng vẻ mặt ngượng ngùng, tất nhiên đặc ý. Nữ nhân này đối với hắc tám phần có tình.

“Không nghĩ tới sẽ ở đây gặp ngươi, thật là một vui mừng a!” Hắc nói.

Nàng cúi đầu.”Ừ.”

“Ta nghe nghe thấy Thái Thượng Hoàng được một cô gái, tương đối sủng ái, nào biết người này chính là Hoa Hồng ngươi.” Hắc cố ý nói.

Nàng lại càng không an.”Ta.”

“Chúc mừng ngươi được ân sủng.” Hắc lại nói.

Nàng không dứt dung thân không biết nói cái gì cho phải.

“Ai, ta vốn là dự tính năm sau đi cưới vợ , nhưng tình mỹ nhân đoay tay, ta hắc là chậm một bước!” Hắc cảm khái vô hạn, tiếc hận mà nói.

Tạ Hoa Hồng nghe vậy áy náy mặt đỏ lên.”Thật xin lỗi.”

“Thật xin lỗi cái gì? Là ta làm trễ nãi ngươi, hôm nay ngươi khiến Thái Thượng Hoàng nhìn trúng, là phúc khí của ngươi, ta đã tổn thất, cũng không thể nói gì hơn.” Hắc lời nói hào phóng.

“Chu Tam công tử.” Người này khí độ ghê gớm thật, chỉ là dù nói thế nào, nàng phụ người ta, chính là nàng đuối lý.

“Thân thể ngươi khỏe mạnh hơn nhiều?” Lúng túng không tìm được lời trở về, nàng ngược lại hỏi thăm thân thể của hắc, bởi vì này quay lại nhìn hắc, khí sắc cực hảo, không giống trước trong thơ nói, cả ngày bệnh thoi thóp.

“Còn có thể, nhưng ta đây thân thể tốt lắm, giai nhân lại.” Hắc thật sâu nhìn về nàng.”Nói cho ta biết, đi theo Thái Thượng Hoàng, ngươi có tốt không?” Hắc cố ý thâm tình hỏi.

“Ta.” Nàng không biết trả lời như thế nào. Nếu nói thật nàng rất tốt, có thể hay không quá kích thích người?

“Ngươi nhưng nhất định phải tốt, nếu không, ta như thế nào không phụ lòng ngươi!” Hắc hơi kích động.

Nàng hơi ngạc nhiên.

“Bỏ lỡ ngươi, là tổn thất của ta, nhưng ngươi nếu không may mắn, ta như thế nào cam nguyện, cho nên, ngươi nhất định phải so với ta tốt hơn.”

Nàng cảm động cực kỳ. Cũng không uống nàng đã từng khổ đợi hắc nhiều năm.

“Ngươi cũng nhất định phải rất bảo trọng, đừng nữa dễ dàng ngã bệnh.” Nàng không nhận được cũng dặn dò.

“Thật cao hứng ngươi còn có thể quan tâm ta, ta cho là sau khi ngươi thành nữ nhân của Thái Thượng Hoàng, có thể cũng không nguyện ý sẽ cùng ta có dính dấp rồi, không biết được. Thái Thượng Hoàng có hay không đã biết được chuyện hai ta quá khứ đã từng đính hôn?” Hắc vòng nửa ngày, rốt cuộc hỏi ra trọng điểm.

Nam Cung Sách nam nhân này Duy Ngã Độc Tôn, tâm hẹp tự đại, nếu biết nữ nhân của mình đã từng cùng hắn từng có hôn ước, nhất định mất hứng, đây đối với tiền đồ ngày sau của hắn nhưng là rất có trở ngại, hắn hôm nay cần người chính là muốn lên tiếng hỏi chuyện này.

“Hắn.”

“Biết không?” Hắn sợ hỏi.

“Biết.”

Trái tim của hắn muốn ngừng, mình thật muốn hủy ở trên thân nữ nhân này sao? !”Vậy thái thượng hoàng có nói cái gì không? Có thể có mất hứng?” Hắn vội hỏi.

“Hắn. Không nói gì.” Nàng nói xạo, không có đem nam nhân ghen tỵ nói ra, tránh khỏi khó chịu.

Hắn nghe xong trái tim mới lại bắt đầu bình thường nhảy lên.”Vậy thì tốt.”

“Người đừng lo lắng, chuyện của chúng ta đều qua rồi, hắn rất độ lượng, mới không thèm để ý. Hắn còn nói, chúng ta vô duyên làm phu thê, vẫn là có thể làm bằng hữu.” Nàng nói mạnh mẽ.

“Bằng hữu? Hắn thật nói như vậy?” Thật khiến cho người ta khó có thể tin a, Nam Cung Sách cũng là người độ lượng theses này sao? Đây cũng không giống như tác phong của hắn!

“Đúng vậy a.” Nàng chợt dạ gật đầu.

“Nếu thật là như vậy liền thật tốt quá. Nhưng là có một việc ta không biết rõ, người không phải là đi vào ly cung, thế nào thân phận còn chưa có, vẫn xưng tiểu thư?”

“Cái này sao. Dù sao thân phận không vội.”

“Là người không vội hay là thái thượng hoàng không vội?” Thật ra thì nhanh chóng là hắn, hắn vội vã làm rõ ràng tình trạng của nàng, hảo mưu định tư động. Nếu Thái Thượng Hoàng thật không để ý hai người bọn họ đã từng có quan hệ, hắn cũng có thể hảo hảo lợi dụng nữ nhân này, để cho tiền đồ của mình nâng ột bước.

Thấy vẻ mặt dị thường vội vàng của hắn, nàng ngừng tạm, nghĩ thầm hắn đối với nàng thật đúng là quan tâm.”Cũng không vội, Thái Thượng Hoàng nói qua sẽ phụ trách, nhưng ta trả lời không cần, hắn sẽ không kiên trì nữa.”

“Người làm sao có thể nói không cần, cái người này dần ——” hắn đột nhiên thu nhỏ miệng lại, hít một hơi, lần nữa giương cười dối lời nói nói: “Hậu cung tranh chính là một chỗ ngồi, làm sao người không tích cực điểm vì mình tranh thủ đây? Lại nói, người không phải tranh, Thái Thượng Hoàng chẳng lẽ cứ như vậy không nói tiếng nào rồi sao?” Hắn bắt đầu hoài nghi, Tạ Hoa Hồng có phải hay không chỉ là đồ chơi nhất thời của Thái Thượng Hoàng, không lâu chán ghét sẽ vứt bỏ? Nếu như là vậy, coi nhe hắn phải tự thân vận động rồi, nàng nhưng là một chút giá trị lợi dụng cũng không có.

“Chỉ cần ta cùng với Thái Thượng Hoàng chung đụng được, tranh hay không tranh vị trí cũng không nói, Thái Thượng Hoàng phải là tôn trọng ý nghĩ của ta, cho nên không có nhắc lại.” Nàng nói, nội tâm có mấy lời nhưng hắn tựa hồ quan tâm quá độ rồi.

“Như vậy a.” Chu Chí Khánh sắc mặt rõ ràng thay đổi, trở nên lãnh đạm rất nhiều, nhìn thái độ của nàng cũng không thể nào tôn trọng.

“Chu Tam công tử, người làm thật không trách ta hủy hôn chứ?” Nàng có điều thua thiệt hỏi.

“Sẽ không, dù sao ta người vô duyên, tất cả trời đã định trước.” Hắn giọng nói càng ngày càng không nhận được, thầm nghĩ: mình chính mắt thấy được nàng gặp phải hậu cung phi tử liên thủ khi dễ, nếu thật là được cưng chiều, ai dám như vậy đối với nàng? !

Lại nói, theo tính tình Thái Thượng Hoàng thích sạch sẽ đến kinh khủng, nữ nhân này đã từng cùng người định hôn, nam nhân kia làm sao có thể không làm thành tàn hoa bại liễu ghét bỏ, bằng vào điểm này đã nói không qua, này có thể càng thêm chứng minh, nam nhân kia cũng không phải là thật lòng để ý Tạ Hoa Hồng.

“Công tử có thể nghĩ như vậy liền thật tốt quá.” Đối với thái độ chợt biến chuyển của hắn, nàng có chút kinh ngạc rồi.

“Ừ, mặc dù người nói Thái Thượng Hoàng sẽ không để ý, nhưng ta làm người ta hay là muốn tự trọng, để tránh về sau Thái Thượng Hoàng hiểu lầm, chúng ta còn là ít gặp mặt thì tốt hơn.”

“Người ——”

“Tốt lắm, ta còn có chuyện, cũng không hàn huyên nhiều.” Hắn đã nhận định Tạ Hoa Hồng không có tiền đồ. Thái Thượng Hoàng đối với nữ nhân khi nào chuyên chú qua, hậu cung lúc này mới ra khỏi một đồng oán phụ, mà những nữ nhân kia tối thiểu còn có cá danh phận, mà trước mắt vị này, vừa không có thanh xuân, sắc đẹp cũng giống như nhau, tại sao khiến nam nhân kia cứng chiều. Hắn mới vừa rồi là nhất thời hồ đồ mới có thể nổi lên ý lợi dụng, căn bản là đang lãng phí thời gian!

Chu Chí Khánh xoay người rời đi, hiện tại không quan tâm tới Tạ Hoa Hồng.

Nàng đứng ở trên hành lang, kinh ngạc không dứt. Người này, thế nào thái độ trước sau kém nhiều như vậy? !

“Ảnh tử cũng xuất động, vì sao Thái Thượng Hoàng còn không có động tác?” Dương Nghi tại trong điện của mình qua lại càng không ngừng dạo bước, tâm thần có chút không tập trung đến nỗi ngay cả ngồi cũng ngồi không yên.

“Có lẽ, chúng ta đánh giá sai lòng của nam nhân kia đối với Tạ Hoa Hồng, hắn lười phải trông nom chúng ta hậu cung nữ nhân phân tranh rồi.” Một bên Cao Ngọc Hiền khí định thần nhàn mà nói.

Dương Nghi bất mãn nhìn Hoàng Thái Hậu.”Tỷ tỷ, người không phải là muốn nói mình lúc này không có tự mình ra mặt, ngộ nhờ Thái Thượng Hoàng trách tội, người có thể không đếm xỉa đến chứ?” Nàng mắt lạnh hỏi.

Cao Ngọc Hiền trên mặt lúc này mới mất tự nhiên một chút.”Muội muội nói này là lời nói gì? Bồn cung là ngại vì thân phận, không tốt cùng các người cùng nhau công khai chơi đùa, mới không có tự mình tham dự chuyện này, nhưng chuyện này thất bại, Bồn cung cũng nuốt hận, mới vừa rồi nói như vậy, cũng chỉ là hi vọng muội muội chớ lời đầu tiên loạn trận tuyến.” Nàng giải thích.

Nhưng Dương Nghi hiển nhiên nghe không vô.”Tỷ tỷ, người không phải có thể không biết chuyện ảnh tử chứ? Ban đầu hai người chúng ta bị đưa vào cung, là bởi vì nam nhân kia am hiểu sâu thông trị cùng roi, thiếu một thứ cũng không được đạo lý, hắn một mặt lợi dụng ảnh tử kiềm chế cả cha của ta và người, mặt khác nạp chúng ta làm hậu phi, ân uy tịnh thi.

“Ảnh tử vẫn là mặt vệ Thái Thượng Hoàng tin cậy nhất, hôm nay nam nhân kia đều đã đem ảnh tử gắn vào bên cạnh nữ nhân kia, người nói, hắn không coi trọng nàng, này lừa gạt người nào? Chúng ta ban đầu dám động thủ là không biết có ảnh tử đi theo nàng, tin tưởng chuyện này có thể làm được không chê vào đâu được, nhưng là, ảnh tử xuất hiện, chúng ta thế nào có khả năng thoát được hả ?

“Mà tỷ tỷ người biết rõ như thế, lại nói nói mát, này sẽ không quá làm người khác thất vọng đau khổ sao? Hôm nay vừa nghĩ, nói gì lấy Hoàng Thái Hậu tôn sư, bất tiện cùng mọi người chơi đùa, căn bản chỉ là lấy cớ, người chỉ muốn chúng ta vì người đi bán mệnh, một khi gặp chuyện không may người còn có thể quay trách!”

Cao Ngọc Hiền lúng túng.”Người thật hiểu lầm Bồn cung rồi, Bồn cung như thế nào là thứ người như thế?”

Dương Nghi hừ lạnh, “Có phải hay không thứ người như thế, chính người rõ ràng nhất! Người cũng bị đuổi ra Phượng điện, là ta chưa chấp người, tỷ tỷ cũng đừng ân tương cừ báo a!”

Nàng cá tính vốn là thịnh khí lăng nhân, lời này không chút suy nghĩ đã nói ra miệng, lập tức khiến Cao Ngọc Hiền khó chịu cực kỳ, cũng mất hết mặt mũi rồi.

“Lớn mặt Dương Nghi, cái gì chưa chấp Bồn cung ! Bồn cung cho tới bây giờ, còn là đứng đầu hậu cung, muốn một điện có cái gì khó khăn, Bồn cung tùy thời có thể muốn người dời ở bên trong này tìm chỗ khác, người đừng không biết nặng nhẹ lại nói chút phạm thượng!”

Hai nàng trở mặt nội chiến rồi.

Giăng co nửa ngày, Dương Nghi dù sao địa vị kém người một bậc, cuối cùng mềm xuống mà nói: “Là muội muội không tự biết mình, kính xin tỷ tha lỗi.”

Cao Ngọc Hiền lạnh lẽo nhìn nàng một cái, cũng kiềm chế xuống tức giận. Hiện nay hai người cùng trên một thuyền, tạm thời không lật mặt, nàng miễn cưỡng cười.”Cũng là tỷ tỷ mới vừa không nói rõ ràng, mới để uội muội không tha thứ. Bồn cung cũng rất lo lắng Thái Thượng Hoàng mà tính toán, vả lại thành như như lời người nói, hấn không động quả thật không tầm thường, nhưng chúng ta cũng chỉ có thể yên lặng theo dõi biến hóa, nói không chừng ảnh tử nhận định là ngoài ý muốn, hồi bầm thì không nhiều lời, là chúng ta mình hù dọa mình.”

“Chỉ hy vọng như thế!” Dương Nghi lo gấp đến độ tóc cũng muốn trắng hơn rồi, hơn nữa phần hận cực kỳ. Còn kém một chút như vậy, họ liền thành công rồi !

Họ sớm kế hoạch tốt tất cả, chờ sau khi Tạ Hoa Hồng bị nhuộm màu, lập tức”Tốt bụng” mang nàng đi rửa sạch, hơn nữa làm bộ không biết chuyện giúp nàng thay phục sức màu sắc khác, mục đích đúng là muốn nàng xảy ra huyết quang tai ương, đáng tiếc, hơn đáng hận, cư nhiên thất bại trong gang tấc!

“Yên tâm, không có việc gì, bởi vì Bồn cung sẽ còn thủ đoạn khác đối phó nữ nhân kia , lần sau, nhất định vạn vô nhất thất*.” Cao Ngọc Hiền ác độc mà nói.

* Tuyệt đối không thể sai sót nhầm lẫn

Giờ ngự thiện, món ngon đầy bàn.

Ngự trù đứng ở cửa chính căng thẳng nhìn chằm chằm Thái Thượng Hoàng uống xong canh gà nhân sâm hầm ít nhất bảy mươi hai giờ, nhìn vẻ mặt hấn không thay đổi, bọn họ lúc này mới tất cả đều thở phào nhẹ nhõm.

Thái Thượng Hoàng kén chọn, mỗi dạng thức ăn đến trước mặt hấn, không thấy được hấn ưu ái, nhất là canh, năm gần đây hấn đặc biệt chú ý, mùi vị không đúng, một đám ngự trù liền chờ lãnh phạt, mà phạt trách nặng nhẹ là coi tâm tình hấn lúc đó mà định ra.

“Thái Thượng Hoàng.” Tạ Hoa Hồng giờ chiếc đũa, vẻ mặt có chút muốn nói lại thôi.

Nam nhân hé mắt ngắm nàng.”Chuyện gì?”

“Cái này.”

“Rốt cuộc chuyện gì không nói ra miệng?” Hấn uống thêm hai chén canh nữa, chỉ là lúc này mi tâm hơi chau , bên cạnh ngự trù một lòng lập tức nâng lên tới cổ họng, nhưng một lát sau, thấy hấn không nói cái gì, liền lại yên tâm.

Mỗi ngày thời khắc dung bữa, mọi người tổng giống như sống chết quan hệ, thân là ngự trù của nam nhân này, bọn họ chia đều tuổi thọ cũng gần đến đáng thương, nếu không phải bị giết, chính là chịu đủ kinh sợ, tự nhiên đoản mệnh.

“Có phải hay không ta nói cái gì, ngài cũng bảo đảm không tức giận?”

Nàng lại dám cùng hấn nói điều kiện?!

Một đám lửa nhỏ chột lóe. ” Người nói người, mong trăm không phát giận!”Hấn giọng điệu ác liệt. Làm thật càng giáo dục càng thất bại, nữ nhân này “Bản tính khó dời, ác tính khó sửa đổi” cũng biết thế nào áp hấn. Hừ!

Nàng đều còn chưa nói chánh sự, hấn cũng đã nổi giận! Tạ Hoa Hồng không khỏi bả vai co rụt lại, bỏ lại chiếc đũa, tính toán đứng dậy trở về tẩm điện, đi, không nói.

“Trở lại!” Hấn nói. Nữ nhân này cư nhiên đối với hấn phát cáu rồi!

“Ta ăn no, không ăn.” Nàng đứng ở bên cạnh bàn bất động.

Thấy nàng chỉ là ăn vài miếng cơm đã muốn đi, hấn làm sao chịu.

“Trở lại, ăn cơm rồi, muốn nói gì cứ nói đi!” Nếu không bỏ được tiểu trùng tử đối bụng, trùng tử chủ nhân thì phải nhẫn nhịn chút.

Nàng lúc này mới chậm ngồi trở lại, lần nữa bới cơm.

Thấy nàng ăn hết cơm trắng không động món ăn, hần mắt liếc cận thân thái giám phục vụ một bên.

Lý Tam Trọng lập tức gấp mấy món ăn bỏ vào trong chén nàng.”Những thứ này đều là món ăn ngài bình thường thích ăn, tiểu thư cũng đừng quên dùng.”

Nàng không muốn làm khó đầy tớ, lúc này mới đưa đồ ăn vào trong miệng.

“Nói một chút coi, có tâm sự gì?” Nam Cung Sách khoe miệng khe nâng lên, muốn cười không cười hỏi. Thật ra thì trong lòng tám chín phần mười biết nàng muốn nói cái gì.

Nữ nhân này làm thế nào còn không thông suốt? Đây đời không có tâm xoắn chứng hành hạ, nhưng lại so với trước kia còn muốn không ra, không, hình như là nghĩ đến quá mở ra, đây mới là làm hần khó chịu nơi!

Lại thật sự như vậy không sao cả sao? Còn là, đối với hần căn bản không có tình cảm gì? !

Nghĩ đến khả năng này, lửa giận lại cháy lan , nếu không phải là hần cố ý dè nén, Tạ Hoa Hồng bữa cơm này thật không cần ăn.

Nhưng ý định chuyển một cái, kiếp trước, hần rõ ràng tiểu Thủy nhi đối với hần kiên trì không hai, nhưng ở đời này, hần cùng với nàng chia lìa quá lâu, nàng lại đã quên trải qua , điều này làm cho từ trước đến giờ đối với bất cứ chuyện gì cũng đã tính trước của hần tương đối. Nhiệt huyết sôi trào, này bày tỏ lại có mới khiêu chiến, nữ nhân này là niềm vui thú hần tìm được, hần có thể bởi vì nàng, phát triển ra rất nhiều trò chơi.

Tâm tình của hần lại khôi phục.

Tạ Hoa Hồng cái miệng nhỏ đang ăn cơm, len lén nhếch lên lông mày kỳ hần, thấy hần thần sắc đã bình thường, lúc này mới chuyển thân thể hướng tới gần hần, chờ đợi hần bớt giận .

Nhìn động tác lấy lòng của nàng, bên môi càng dâng lên cười lạnh.

“Phượng điện thủy chung trống không, này không tốt lắm đâu?” Nàng trước thử thăm dò hỏi.

“Ừ.” Hần chờ đợi nàng nói ra trọng điểm.

Thấy hần coi như bình tĩnh, nàng nói tiếp: “Hoàng Thái Hậu dầu gì cũng là nhất quốc chi mẫu, cùng Thái Phi cùng chen một điện, rất mất thân phận, không bằng. Khiến Hoàng Thái Hậu hồi Phượng điện, dù sao chỗ trống không vắng lạnh.”

“Ai nói trống không vắng lạnh, không phải còn có Tiểu Hoa ở đó sao?” Hần âm hiểm cười.

Nói đến cái này càng khinh người, nam nhân này thật đúng là khiến Tiểu Hoa dờ đi qua, đem giường lớn Phượng điện làm thành ổ mèo chơi đùa, đây không phải là đem Hoàng Thái Hậu nhục nhã phải càng thêm hoàn toàn sao?

“Đừng nhắc tới Tiểu Hoa, nghiêm chỉnh mà nói, ta cũng vậy không thể nào vào ở đi, lại nói.”

“Nói cái gì nữa?” Hần cười lạnh hỏi.

“Lại nói ngài đều ở ta đây cùng ta, chúng ta trôi qua tựa như cuộc sống phu thê, cần gì lại đi làm khó Hoàng Thái Hậu.”

Nàng hướng hần lộ ra bộ dáng thẹn thùng xấu hổ.

Fu thê. Vốn là kiên cường đường cong trong nháy mắt mềm. Nữ nhân này càng ngày càng hiểu được, chọn điều hần thích nghe mà nói rồi.

“Trẫm có thể suy tính.” Hần Long Tâm cực kỳ vui mừng, cái gì cũng dễ thương lượng.

“Thật nguyện ý suy tính?” Nàng vui mừng.

Hắn Tiểu Lý Tàng Dao nhìn nàng.”Cái này muốn xem nữ nhân kia biểu hiện rồi, nàng nếu chịu an phận, để cho nàng trở về đi cũng không phải là việc khó.”

Thật là ân điển rồi.”Sẽ, sẽ, Hoàng Thái Hậu nhất định sẽ biểu hiện hảo hảo , ngài sẽ không thất vọng!”

Hắn mân cười nhìn nàng.”Người làm sao biết nàng sẽ biểu hiện được khiến trẫm hài lòng?”

“Ta nghĩ sẽ Hơn nữa ngài nếu có thể thường đi: Thường đi.”

“Thường đi đâu à?” Tới, nàng rút cuộc muốn nói lời nói làm cho hắn trợn mắt toàn mi.

Một đôi tay nhỏ bé lặng lẽ ôm cánh tay của hắn, xinh đẹp, mong đợi lại vô tư nhìn hắn.”Thường đến hậu cung đi một chút đi. Ta hiểu được ngài không thích ta nói cái này, nhưng là, họ thật sự rất đáng thương.”

Hắn nheo lại mắt. Đáng thương vậy sao? Hắn không nhận ra là đáng thương, bởi vì, chứng mất, cho nên không thể gặp a!

“Là ai bày người nói hả ?”

“Không ai nhờ ta, là ta mình không nhìn nổi.”

“Người xem không nổi à?” Nụ cười của hắn càng ngày càng âm trầm.

Tạ Hoa Hồng lùi về ôm tay của hắn. Người này ma tính phát tác!

“Thái Thượng Hoàng, ngài. Ngài tức giận sao?” Nàng run thanh hỏi.

“Tức giận? Nói như thế nào đây? Người xem không được người ta đáng thương, chỉ thấy trẫm dữ còn các nàng ôn tồn, tốt, thật là rất tốt a! Tiểu Thủy nhi, trẫm là tức quá mức, thăng hoa.”

“Bay lên. Thăng hoa?” Đó là như thế nào?

“Đúng vậy a, trẫm có thể hiểu biết sự đau khổ của người rồi, được rồi, chuyện này giao cho trẫm xử lý, người yên tâm đi, về sau, họ sẽ không đáng thương nữa.”

Nàng tiếng lòng căng thẳng. Đây là đồng ý tiếp nhận nàng khuyên nhủ rồi sao?

“Ngài. Phải làm sao?” Nàng lên tiếng hỏi, lúc này tim chợt không hiểu nhéo chóng lên. Đây không phải là nàng chờ đợi sao? Thế nào đang nghe hắn sáng khoái đáp ứng, cảm giác không thoải mái lập tức lan tràn ra rồi hả ?

Nam Cung Sách cười đến tà mị. Nữ nhân này không nhớ rõ chuyện cũ rồi, nếu xảy ra chuyện như vậy, hắn sẽ làm như thế nào, nàng từ trước đến giờ rõ ràng nhất, hôm nay, quên sạch cũng tốt, quên sạch cũng tốt a!

“Trẫm sẽ thường đến hậu cung.” Hắn nhẹ nói.

Nàng cường bách mình triển lộ vui mừng cười lộ lúm đồng tiền.”Vây. Vây thì tốt.”

Hắn kéo qua thân thể của nàng, dựa khê gần trong lòng ngực mình.”Tiểu Thủy nhi a, người cần phải nhớ, bất kể trẫm làm cái gì, đều là bởi vì. Yêu người a!” Hắn càng cười càng nham hiểm kinh người.

Nàng đắm chìm tại nào đấy loại khó chịu cảm xúc, không có chú ý tới sắc mặt kinh khủng của hắn, nhưng là, nghe lời của hắn, nàng tâm tính thiện lương. Đây là đáp ứng sẽ hảo hảo cưng chiều hậu cung rồi.

Hơn nữa theo như lời hắn, bất kể hắn làm cái gì, tâm đều ở đây trên người nàng, như vậy nàng nên thỏa mãn không phải sao?

Nhưng là, kỳ quái, lòng có điểm ê ẩm, nàng không phải nịnh cùng nam nhân nhiều vợ sao? Vây bây giờ phản ứng của nàng là chuyện gì xảy ra? Quá không nên, nữ nhân có thể nào ghen tị

“Chuyện hậu cung, người cũng đừng phiền não, lần này, trẫm có chuyện khác muốn hỏi người.” Hắn nụ cười không giảm, một bên Lý Tam Trọng sợ run cả người. Tình nguyện chủ tử không cười, không cười tương đối không có sao.

“Ngô?” Nàng ngẩng đầu lên nhìn hắn.

“Nghe nói người gặp qua Chu Chí Khánh rồi hả ?” Trong mắt hắn lóe tia sáng kỳ dị.

Nhắc tới người này, trên mặt nàng xuất hiện vẻ mặt kỳ quái. Hôm đó Xuân Phong cô cô cũng ở đó, nhất định là nàng nói cho hắn biết.

“Thấy.” Nàng đang hoàng thừa nhận.

“Trò chuyện khoái trá sao?”

Nghe giọng điệu của hắn quá nhẹ nhàng, nàng không khỏi cảnh giác .”Còn có thể.” Tiểu tử này sẽ không sức ghen lại loạn phát tác chứ?

“Như vậy à? Các người tán gẫu những thứ gì đây?”

Báo động càng ngày càng rõ ràng rồi.”Không có gì, không có gì!” Nàng vội vàng hấp tấp khoát tay.

Hắn cười gật đầu.”Dĩ nhiên không có gì, trầm tin tưởng các người không có gì, chỉ là, trầm lại nghe nói, sau khi gặp qua hắn, người tâm tình giống như không tốt lắm?”

“Nào có!” Nàng phủ nhận. Nàng tâm tình không phải là không tốt, mà là do Chu Chí Khánh lặp lại thái độ hù dọa, không biết rõ hắn tại sao phải như thế?

Hắn cười đến nhất phách rực rỡ bộ dáng.”Không có là tốt rồi, không có là tốt rồi, nếu không, trầm cần phải cho là, người đối với hắn dư tình mặt liễu, gặp mặt lại, thêm vô hạn sầu não hơn hận.”

Tạ Hoa Hồng bỗng chốc đứng lên, cái ghế sau lưng bịch một tiếng bị nàng đẩy ngã xuống đất.

Hắn nhíu mày trước nàng.”Thế nào?”

“Ngài nói những gì đó? Nào có chuyện!” Người này lời nói cùng châm một dạng, sẽ đâm người, nàng sợ mình nếu như không tỏ thái độ, sẽ chết thảm hại hơn.

Nhưng nàng vội vàng phủi sạch, rơi vào đáy mắt hắn, đã có thể làm thành chốt dạ.

Hẹp dài khát má mắt híp lại thành tuyến.”Trầm chỉ nói là nói, người phản ứng cũng quá lớn đi? Xem ra, trầm hãy tìm tới họ Chu kia lên tiếng hỏi ——”

“Tìm hắn, ngài muốn làm cái gì? !” Nàng càng nóng nảy hơn, chỉ sợ hắn sức ghen càng lung tung dễ thương người.

Nam Cung Sách lông mày nhíu chặt. Mặc dù vui mừng có vui tử có thể tìm ra, có thể thấy được bộ dáng nàng bảo vệ nam nhân khác, làm cho hắn nổi giận.”Trầm tìm hắn, chẳng lẽ không được?”

“Không thể!” Nàng lập tức nói.

Hắn lộ ra lãnh khốc cười. Lý Tam Trọng thấy được, lạnh lẽo càng tăng lên. Đáng thương Chu Chí Khánh kia vốn là còn có một chút sức sống , hội này, không tốt rồi.

Nam nhân trừng trừng mắt, nhắc ngang lông mày, mỉm cười.”Trầm hiểu.”

Nàng cảnh giác nhìn hắn.”Ngài hiểu cái gì? Tốt nhất đừng loạn tìm phiền toái!”

Tìm lung tung phiền toái? Nữ nhân này thật đúng là dám nói! Hừ!”Trầm thế nào khả năng tìm lung tung phiền toái, bất kể làm cái gì, đều muốn giảng đạo lý không phải sao?”

“Đúng đúng đúng, phải nói đạo lý, ngài có thể nghĩ như vậy liền thật tốt quá.” Nàng khê thở dài một hơi.

“Ừ. . . .” Hắn rũ mắt, đưa tay vuốt vuốt hoàn bội linh đang trên eo nàng , làm cho phát ra thanh âm thanh thúy.

“Ta ăn no, muốn rời đi trước.” Nam nhân này lãnh tiếp giường lên, nàng đợi không được, nghĩ nhanh. Nói xong, kéo về hoàn bội linh đang, chạy.

“Lý Tam Trọng.” Người đi, hắn cũng đứng dậy gọi người.

“Nô tài ở đây.” Hiểu được chủ tử đang khó chịu , một khắc cũng không dám trì hoãn, vội vàng tiến lên.

“Canh này có vấn đề!”

A! Giận chó đánh mèo rồi ! Lý Tam Trọng đồng tình quay đầu lại nhìn về phía mấy ngự trù kia đang hút không khí.

“Bát súp này, vì sao lại có mùi tanh, này gà trống là ở đâu ra? Tanh hôi đến không chịu được!” Hấn phất tay áo.

Ngự trù rồi rít quỳ xuống đất rồi.

“Lý Tam Trọng!”

“Nô. Nô tài ở đây.”

“Đối chiếu một nhóm xử lý!” Tâm tình của hấn ác liệt phẩy tay áo bỏ đi.

Đối chiếu một nhóm. Một nhóm bị cắt đầu lưỡi a!

Lý Tam Trọng bị thương thảm thiết nhìn về đám người bắt đầu kêu khóc trên đất kia. Chỉ có thể coi là bọn họ xui xẻo, cố tình gặp phải chủ tử chịu tình địch kích thích, tâm tình cực xấu a!

8. Chương 8: Huyết Nhiễm Hậu Cung

“Không phải muốn ta đến lãnh cung sao, người dẫn ta tới địa lao làm cái gì? !”

“Nô tài là tuân theo ý tứ Thái Thượng Hoàng, dẫn ngài tới đây hành hình .”

“Nói bậy, Thái Thượng Hoàng rõ ràng nói đó là đùa giỡn!”

“Nương nương vào cung cũng nhiều ngày rồi, thế nào còn không phân rõ câu nào mới thật sự là cười giỡn đây?”

“Người nào? Hôm nay là người nào? !” Hậu cung một mảnh sầu vân thăm vụ, Dương Nghi trong lòng run rẩy, miệng cũng tím bầm.

Lý Tam Trọng trong tay đang cầm một ống thăm làm bằng gỗ, bên trong là từng nhánh bằng tên, ống thăm bên cạnh có một trục quay, trục quay lay động, sẽ rơi xuống bằng tên, nếu là rút trúng người nào, người nọ tối nay liền”May mắn” thị tẩm.

Lần này, ống thăm rơi xuống một bằng tên rồi, Lý Tam Trọng nhặt nó lên, sau khi nhìn vào một cái, nín cười, có bộ mặt phớt tỉnh nhìn hướng tất cả chúng nữ đang hoảng sợ.

Những nữ nhân này gần đây nhìn thấy hấn tựa như gặp quỷ, giống như hấn là mã diện bên cạnh Diêm La Vương bên, đặc biệt tới dẫn họ đi chịu chết, mà trên thực tế, cũng không khác nhau lắm rồi.

Hấn mở ra bằng tên.”Hôm nay Thái Thượng Hoàng chỉ định Triệu Thục Nghi nương nương thị tẩm ——”

Hấn giọng chưa dứt, đã nghe được phịch một tiếng, có người té xỉu trên đất rồi, dôi mắt nhìn lại, không phải là vị kia bị bổ nhiệm thị tẩm Triệu Thục Nghi sao? !

“Trời ạ, may nhờ Lạc Vân muội muội. Không phải là ta. Không phải là ta.” Lại có người run rẩy nỉ non, may mắn không dứt.

Lý Tam Trọng lắc tay nghĩ, những nữ nhân này ở ngày thứ nhất thấy hấn tới tuyên cáo thánh ý thì là hân hoan mừng như điên, ngày đó trúng thăm , vui, những nữ nhân khác còn lại là đổ kị muốn thay thế. Nhưng là ngày kế, khi thấy kết quả tỷ muội được sủng hạnh, những nữ nhân này mọi người như chim sợ nả, không người nào trông mong bị rút ra ký vương chính là mình rồi.

Lần này, Triệu Thục Nghi té xỉu bị tỉnh lại, xác định thánh chỉ bổ nhiệm đúng là nàng, lập tức nước mắt giàn giụa, khóc đến chết đi sống lại.

Những người khác xót xa cũng không dám an ủi, bởi vì qua hôm nay, còn có ngày mai, ngày mai là ai, không người nào biết được, thế nhưng kết quả là giống nhau kinh khủng!

Lý Tam Trọng kiên nhẫn chờ Triệu Thục Nghi khóc đến chết đi sống lại xong, cuối cùng bởi vì không cách nào kháng chỉ, đau khổ trong lòng mang phần bàn giao toàn bộ di ngôn, lúc này mới cho người khiêng chân mềm của nàng lên kiệu, chuẩn bị đi thị tẩm .

Triệu Thục Nghi vừa đi, hậu cung bốn bề bị thương, bởi vì sáng mai là có thể nhìn thấy bị chơi ngược đi qua tàn phá thân thể rồi.

Thái Thượng Hoàng muốn có nữ nhân không phải làm cho các nàng ở trên giường phong tình, mà là vui khi thấy thảm trạng các nàng tứ chi chia năm xẻ bảy, nam nhân kia so với Diêm La Vương còn kinh khủng, quả thực là ác ma chuyển thế!

Hậu cung nhất thời thành nhà xác, trở về không phải tàn tật thân thể chính là thi thể, số người còn lại không khỏi vì thế run rẩy không nghỉ, chỉ sợ người đến phiên mình.

“Này nhất định là Tạ Hoa Hồng nữ nhân kia giở trò quỷ, nàng muốn trả thù chúng ta lần trước muốn đẩy nàng vào vạc, cho nên cố ý gọi nam nhân kia làm như thế, nhất định là nàng!” Dương Nghi cắn răng nghiêng lợi nói.

“Nếu là như vậy, nàng càng đáng chết hơn rồi, Bổng cung sẽ không bỏ qua nàng!” Cao Ngọc Hiền cũng xanh cả mặt. Nàng đã bị ân điển trở lại Phượng điện, vốn đang thật cao hứng cho là nam nhân kia đối với nàng vẫn có một chút tình cảm , vậy mà sau đó tòa Phượng điện lại thành nhân gian Luyện ngục, mỗi ngày sáng sớm, thi thể bị tàn phá được chuyển tới đúng là nơi này, làm nàng sợ tới mức tinh thần thiếu chút nữa là nổi điên, còn phải lo lắng sau bị đuổi về tới có phải hay không là mình? !

“Vậy phải làm thế nào? Tiếp tục như vậy, hậu cung chúng ta mất thấy đường chết rồi.” Dương Nghi vội la lên.

Cao Ngọc Hiền mặc dù cố giữ vững tinh tảo, nhưng thân thể là run rẩy.”Yên tâm, Bổng cung có kế sách ứng biến.”

“Kế sách ứng biến gì?”

“Nghe nói xây dựng tân cung có chút vấn đề, thiếu đá hoa cương, ngày mai nam nhân kia rời Ly cung tới vùng ngoại thành Trường Sa giám sát khai thác đá đi, đi lần này ít nhất ba ngày, là cơ hội tốt của chúng ta.”

“Người nói là, phải thừa dịp cái thời cơ này xuống tay đối với Tạ Hoa Hồng?”

“Không sai, còn có cơ hội nào tốt hơn?”

“Nhưng ngộ nhỡ hấn để cho nàng đi theo?”

“Nam nhân kia đã lên tiếng, địa điểm khai thác đá hiểm trở, không muốn cho nàng mạo hiểm, không cho nàng đi cùng.”

Mà chuyến này nguy hiểm, nói vậy ảnh tử cũng sẽ đi theo bảo vệ, sẽ không còn có người phá hư kế hoạch của các nàng .

Mọi người vừa nghe, mừng rỡ.

Thật là quá đáng, hấn cam kết nàng sẽ thường đến hậu cung, nhưng mục đích hấn là đi giết hại hậu cung!

Nàng cả kinh tột đỉnh, chạy đi ngăn cản hấn, hấn cứ nhiên mặt thỏa mãn mà nói là theo ý tứ nàng làm.

Gặp quỷ, nàng có gọi hấn đem hậu cung nữ nhân chặt chân cắt lưỡi sao?

Nam nhân này rốt cuộc là cái gì chuyển thế , là Thực Nhân Ma hay hổ đói?

Nàng tức giận , ngay cả hôm nay hấn muốn xuất cung, nàng cũng cự tuyệt đi tiễn, hoàn toàn không để ý tới!

“Tiểu thư, nô tỳ không phải sớm đã cảnh cáo ngài, đối với chủ tử không thể ép buộc, hấn luyện tiếc người thương tâm, nhưng tổn thương người khác thì có thể, là ngài cho hấn cơ hội, sao lại có thể trách hấn hững thú mở rộng ra đây?” Xuân Phong cô cô bắt đầu nói.

“Nói như vậy, là ta hại mọi người?” Nàng không khỏi ngạc nhiên.

Xuân Phong cô cô nặng nề than thở.

Thái Thượng Hoàng từ khi sinh ra đều do nàng chăm sóc, đứa nhỏ này bản tính khác hẳn với người thường, tuyệt đỉnh thông minh không nói, cổ quái một đồng, hơn nữa từ khi biết nói biết đi đến giờ, tính tình tàn nhẫn kia liên hiệp lộ không bỏ sót, đối với chuyện giày vò đặc biệt có hứng thú, lúc này mới có ba tính năm bóp chết thay đổi thái giám thân cận, mà nàng mặc dù có thể tránh được một kiếp trường lưu bên cạnh hấn, đơn giản là hấn cảm động và nhớ nhung mình là uống dòng sữa của nàng lớn lên .

Hấn đối với người nào cũng không có tình, ngay cả với phụ hoàng của mình, mẫu hậu cũng thái độ lãnh đạm được, nhưng đôi mắt cô độc trước nữ tử này đều dễ dàng tha thứ, nàng như thế nào nghịch hấn được, tuyệt sẽ không động nàng chút nào, nhưng người chung quanh thì chết rồi, phải.. “nhẫn” chịu hấn giận chó đánh mèo.

Mà hấn vốn là không có cơ hội đối với hậu cung mở trát, hôm nay được cơ hội, như thế nào lại bỏ qua cho.

Lại nói, đây vẫn chỉ là bắt đầu đây.

“Không được, chờ hấn trở về, ta muốn nghiêm trọng cảnh cáo hấn, nếu tổn thương bất cứ người nào nữa, ta liền cùng người nọ cùng chết!” Tạ Hoa Hồng cảm giận nói. Cũng không tin như vậy còn ngăn cản không được hấn, trừ phi hấn cũng muốn nàng chết!

“Tiểu thư, nô tỳ khuyên ngài ——” Xuân Phong cô cô vội định lại nói đôi câu, bên ngoài liền truyền đến thanh âm Thái Lệ.

“Ta tìm Tạ tiểu thư, xin hỏi nàng có ở đây không?” Nàng khách khí hỏi.

Cung nữ ngoài cửa coi chừng lãnh đạm mà nói: “Tiểu thư ở trong điện, xin hỏi nương nương có chuyện gì?”

Tạ Hoa Hồng rõ ràng trong cung vô danh không có thân phận, Thái Lệ dầu gì còn là vị tân phi, muốn gặp Tạ Hoa Hồng còn phải dùng phương thức cầu kiến, phô trương không thể nhỏ hơn so với Hoàng Thái Hậu.

Nhưng Thái Lệ không có mất hứng, còn là duy trì lễ phép nói: “Ta tự mình làm một chút điểm tâm, muốn mời tiểu thư nếm thử một chút, có thể hay không giúp ta thông báo một tiếng, cho ta vào đây?”

“Tiểu thư không ăn đồ không rõ lai lịch gì đó, kính xin nương nương đem mấy thứ này mang về.”

Trong điện Tạ Hoa Hồng nghe cung nữ lại dám đối với Thái Lệ Như nói vậy, ngạc nhiên.”Này cung nữ là dựa vào người nào mà dám đối với một vị tân phi vô lễ? !” Nàng không khỏi tức giận hỏi Xuân Phong cô cô.

“Đừng trách nàng, đây là Thái Thượng Hoàng giao phó.”

“Tên kia giao phó? Chỉ là hấn để cho người bên cạnh ta cũng vô lễ như vậy sao?”

“Thái Thượng Hoàng chỉ là phải bảo vệ ngài, không muốn ngài bị một tia uất ức.” Xuân Phong cô cô giải thích.

“Thái Lệ mang đồ tới cho ta nếm, cái này thì có cái gì uất ức? !” Nàng tức giận vô cùng.

“Là không có, nhưng thân phận ngài cũng không phải nói thấy là có thể thấy!” Xuân Phong cô cô thái độ cứng chũ từ nàng một dạng ngạo mạn.

Nàng giận trừng mắt.”Ta có thân phận gì? Ta cái gì cũng không còn đâu rồi, giống như trong mắt không có người, khó trách rước lấy nhiều người tức giận, không có ai nguyện ý cùng ta lui tới!” Nàng sẽ bị cô lập, trừ độc chiếm quân cung chiều, sợ rằng cùng nam nhân kia thái độ quá kiêu ngạo cũng có quan.

Xuân Phong cô cô xem thường lắc tay.

Nàng thấy càng buồn bực, định tự mình mở miệng lưu lại Thái Lệ nói xin lỗi, nhưng còn chưa có ra tiếng, liền nghe Thái Lệ đối với cung nữ nói:

“Đã như vậy, ta liền đi về trước.” Người phải đi, nhưng giọng nói vẫn là vững vàng không giận.

Nàng càng không có ý tứ, trực tiếp lao ra ngoài điện, đuổi theo Thái Lệ.

Thái Lệ thấy nàng nổi giận dưng dưng, không khỏi sợ hết hồn.”Làm sao người ——”

“Đi, mang theo điểm tâm của người, chúng ta đến vườn ăn đi!” Nàng lôi kéo người liền đi, nhưng đi chưa được vài bước đường lại quay đầu lại, nhìn chằm chằm theo Xuân Phong cô cô phía trước.”Người đừng theo tới, ta muốn cùng Thái Lệ ‘ đơn độc ’ hàn huyên một chút, không có chuyện của người, chớ quấy rầy!” Nàng tức giận nam nhân kia, liền đối cũng sinh giận với Xuân Phong cô cô, ai dạy Xuân Phong cô cô vì chủ tử nàng nói chuyện, nói lại tất cả đều là lời nói cường từ đoạt lý!

Sáng sớm hôm sau lúc tỉnh lại, nàng giật mình phát hiện mình đầu đầy tóc trắng, trên người Hồng Thường cũng không thấy rồi, đối một thân tuyết trắng, cẩn thận kiểm tra, mà ngay cả móng tay cũng trắng!

Trời ạ, nàng một đêm thành ma nữ tóc trắng rồi.

Nàng hoa dung thất sắc.”Xuân Phong cô cô!” Nàng kinh hoảng kêu to.

Xuân Phong cô cô không có tới, nhưng cung nữ phụ trách ở lại giữ bên ngoài chạy tiến vào, nhìn lên, mọi người cả kinh thất sắc.

“Tiểu thư, ngài thế nào biến thành bộ dáng này? !”

Nàng ngạc nhiên.”Ta, ta cũng không biết.” Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, thế nào cả đêm tỉnh lại, nàng liền thay đổi bộ dáng?

“Những thứ này hình như là thuốc nhuộm, tội nô tỳ mang nước đi vào giúp ngài rửa sạch, nên rất nhanh có thể khôi phục nguyên trạng đây!” Cung nữ kiểm tra sau vội nói.

Nước chuyển vào tới, nhưng tắm nửa ngày, màu sắc chỉ rút một chút, những thứ thuốc nhuộm này bám vào lực rất mạnh, nhất là tóc cùng móng tay, nhất thời không cách nào toàn bộ thanh tẩy sạch.

“Không quan trọng, những thứ này trong vòng mấy ngày sẽ hết, lại tẩy nữa, da của ta đều muốn xoạt rách, tóc cũng muốn rơi sạch rồi.” Nàng bắt đắc dĩ nói.

“Nhưng là, ngộ nhờ Thái Thượng Hoàng trở về gặp cái bộ dáng này của ngài, làm sao có thể được?” Cung nữ hoảng sợ nói.

Một người đang tốt, lại để cho nàng phục vụ thành bộ dáng kia, Thái Thượng Hoàng trở lại, nhất định không cách nào tha thứ họ .

Tạ Hoa Hồng hiểu được họ lo lắng.”Yên tâm đi, đã nói là ta bướng bỉnh làm , hấn sẽ không trách các người. A —— ai yêu!” Mới vừa đi ra thùng nước tắm, không chừa một móng thần, đập vào khoảng không sau lưng,cung nữ không kịp tiếp được nàng, liền ngã xuống, eo xệt qua bên cạnh thùng tắm, lập tức lộ ra một vết thương, máu tươi nhất thời chảy ra.

Mấy cung nữ nhìn thấy, mặt cũng xanh biếc, hơn nữa còn là loại không thể hình dung thảm xanh biếc.”Ngài. Ngài bị thương!”

Họ đều là Thái Thượng Hoàng chọn kỹ lựa khéo tới chăm sóc người của nàng, tự nhiên cũng hiểu được trên người nàng bị nguyên rửa, hấn từng dặn dò tuyệt không thể để cho nàng thấy một tia máu, nếu không họ những người này toàn bộ phải đưa đầu tới gặp, hôm nay ——

Tạ Hoa Hồng sờ sờ đau đớn bên hông. Đúng là vậy ư? Thật linh nghiệm, không Hồng Thường chỉ thấy máu.”Không quan trọng, vết thương nhỏ, vết thương nhỏ, các người không cần lo lắng.”

Nhưng là mấy cung nữ còn là dợ hãi bản thân bất lực, ba chân bốn cẳng vội đỡ dậy nàng.

“Ta đi tìm thái y!

“Chớ đi, chuyện ta bị thương đừng nói ra ngoài, người nào trong phòng có Kim Sang Được, lấy ra vẽ loạn một cái là được.”

Nàng vội vàng ngăn cản. Chuyện này khiêm tốn tốt hơn, ngộ nhỡ truyền đi, kinh động cái nam nhân kia ở ngoài cung sẽ không tốt.

“Nhưng là vết thương của ngài ——”

“Không quan trọng , chỉ cần ta không nói, các người không đề cập tới, sẽ không có người phát hiện.”

Mấy người cảm kích nước mắt đều muốn rút xuống. Tiểu thư đây là đang giúp các nàng che chở, để tránh Thái Thượng Hoàng trở về gặp phạt người, nhưng này chuyện lừa gạt được sao?

“Đúng rồi, sao lại không thấy Xuân Phong cô cô, bình thường nếu gặp chuyện không may, nàng là người đầu tiên người xuất hiện, nàng đi đâu rồi hả ?”

“Ta. Chúng ta cũng không biết.” Đôi môi của người đáp lời vẫn run , tám phần là do hông của nàng thương dọa cho .

“Mau tìm nàng, ta như vậy, Thái Thượng Hoàng trở lại nhất định cũng sẽ trách tội với nàng.” Xuân Phong cô cô là phụ trách chăm sóc người của nàng, đến khiến nàng chuẩn bị tâm tư, ứng phó chuyện này.

“Dạ.”

“A, đúng rồi, ta thật sự dần, thế nào không nghĩ tới lại đem tóc nhuộm đen trở lại là tốt, các người, mau, phải trước khi Thái thượng hoàng trở lại để cho ta khôi phục nguyên trạng ——”

Mới nói, đã có người hết sức khẩn cấp vọt vào trong tấm điện tới thông báo.

“Không xong, Thái Thượng Hoàng hồi cung trước thời gian rồi !”

Vốn là người dự tính trở về, lại hồi cung trước thời gian rồi, mọi người lập tức nín thở thấy hấn bước vào trong điện.

Trông mắt khôn khéo sắc bén nhìn chằm chằm người trên giường dùng chăn bông đem lấy chính mình.

Nữ nhân này liền tóc cũng bao bọc gió thổi không lọt, thấy hấn, cười đến dị thường rực rỡ.

“Ngài. Ngài trở lại à?” Thanh âm của nàng lộ ra mất tự nhiên phập phồng.

Nam nhân gật đầu.”Khai thác đá thuận lợi, liền trở lại trước thời gian.” Lý Tam Trọng đang giúp hấn tháo xuống đầu bông, hấn hỏi cung, trước hết tới đây.

Sau khi tháo xuống đầu bông, Lý Tam Trọng vội vàng trình lên trà thơm cho hấn.

Hấn uống một ngụm, để xuống, nhìn thăm dày trên giường tầng, giường của nàng cửa hàng bốn phía càng thêm một tầng lông mềm thật dày.

Lưu ý đến tầm mắt của hấn, nàng cũng mới kinh ngạc phát giác. Những vật này là khi nào trải lên , nàng cư nhiên cũng không có chú ý đến, mấy cái cung nữ tay chân thật đúng là gọn gàng a.

Hấn ngồi lên bên giường, nhìn nàng quái mô quái dạng, lại không có hỏi thăm một tiếng, liền nói: “Cũng lúc nào rồi, còn nằm trên giường, theo ta ăn trưa đi!”

Nàng nhân châu xoay động.”Ta. Ta đồ ăn sáng dùng muộn, hiện tại không đói bụng, hơn nữa có chút mệt mỏi, muốn đánh một, ăn sau.” Nàng cũng không thể xuống giường, nếu không sẽ lộ.

“Như vậy a.” Hấn tầm mắt lướt qua nàng, liếc về hướng bốn phía cung nữ, những người này lập tức dung nhan trắng phao.

Nam Cung Sách trông mắt hơi híp.”Trẫm nói tiểu Thủy nhi a, người phải làm không có ngã bệnh hoặc bị thương chứ?” Hấn ngữ điệu nhẹ nhàng chậm chạp hỏi.

Theo thanh âm hấn càng nhẹ, trình độ dọa người càng phát triển trái ngược.”Không có, ta rất tốt, không bệnh không đau, ngài chớ nói nhảm —— a!” Trong nháy mắt khăn che đầu của nàng bị kéo ra, một đầu không còn kịp nhuộm trở về, loại tóc trắng giống như lão thái thái lộ ra.

Nàng ứng phó không kịp muốn ngăn cản, duỗi tay ra, mười ngón tay kinh khủng móng tay màu trắng cũng thấy.

Ánh mắt hần chợt lóe, một vẻ kinh dị lướt qua, tiếp kéo ra cái chần trên người nàng, bên hông tạm thời lung tung bao lấy vết thương lập tức bại lộ trước mắt hần!

Lần này, hung ác lệ khí lập tức tràn ngập màn tấm điện .

Nàng sợ choáng váng, hoàn toàn không biết nên làm cái gì mới phải.

Nam nhân này sẽ không dưới cơn nóng giận, giết tất cả phục vụ người của nàng chứ?

“Ngài hãy nghe ta nói, là ta mình không cẩn thận ——”

“Xuân Phong cô cô!” Hần đã dữ dội gọi người.

Hần quả nhiên lập tức muốn tìm Xuân Phong cô cô tính sổ. Nàng vội la lên: “Này không liên quan việc của nàng, người nàng ——”

“Có nô tỳ.” Người biến mất được một lúc cư nhiên xuất hiện, hơn nữa còn có thể gương mặt thông dong.

Tạ Hoa Hồng vì nàng nóng lòng, vội nháy mắt muốn nàng nghĩ biện pháp đẩy trách nhiệm.

“Đây là chuyện gì xảy ra?” Hần nguy hiểm hỏi.

Xuân Phong cô cô nhìn thấy nàng tóc trắng thì vẻ mặt cũng không bao nhiêu biến hóa, nhưng lúc dư quang khóe mắt ngấm thấy vết thương bên hông nàng, sắc mặt bỗng chốc thay đổi.”Nô tỳ tự biết đáng chết, đã đem đầu sỏ gây nên bất bớ !”

Nàng cả kinh. Đầu sỏ gây nên?

“Còn không dẫn người vào !” Hần cả giận nói.

Xuân Phong cô cô không dám chần chờ, lập tức ứng tiếng đi, không bao lâu, Cao Ngọc Hiền, Dương Nghi cùng với một đám Tần phi khóc lóc đi vào.

“Thái Thượng Hoàng, oan uổng a, thật không phải là nô tì gây nên, Xuân Phong cô cô này no ngậm máu phun người, ngài ngàn vạn đừng tin a!” Cao Ngọc Hiền khóc ròng nói.

“Vậy người cũng nói một chút, nàng oan uổng các người cái gì?” Hần cười đến vô cùng xót xa, làm một đám nữ nhân sợ tới mức nhập thành đoàn.

Hoàng Thái Hậu thân thể một hồi co rúm lại, hạ quyết tâm, đem Thái Lệ đẩy ra.

“Là nàng làm, nàng ghi hận Tạ tiểu thư độc chiếm quân sủng, mới nghĩ đến đưa cho Tạ tiểu thư điểm tâm bị hạ thuốc, để cho nàng ngủ mê không tỉnh, mang về trong tấm điện của mình giúp nàng thay quần áo, sau khi nàng đã ngủ say, tự mình đem nàng trở lại, cung nữ kia hiểu được nữ nhân này làm cái gì, nhất thời không bắt bẻ liền bị nàng lừa dối quá.” Đem nàng lấy tất cả tội trạng đẩy lên người Thái Lệ.

“Người thật ra rất rõ ràng chi tiết, giống như chính mắt thấy!” Nam Cung Sách cười nói.

Cao Ngọc Hiền cứng lại. Đây chính là nàng đã sớm nghĩ kỹ mà nói, lại không nghĩ rằng nói xong quá cẩn thận ngược lại bị kẻ địch nghi ngờ.

“Không phải vậy, nô tì ở tới đây trước liền đề ra nghi vấn qua Thái Lệ, là nàng chính miệng đối với nô tì thừa nhận những chuyện này.” Nàng lập tức giải thích.

“Nói như vậy, này hoàn toàn là Thái Lệ bởi vì ghen ghét gây nên sao?” Khóe miệng hần phát ra nhất mạt hung ác cười.

Thái Lệ thấy cơ hồ bất tỉnh.

“Không sai, chính là nàng, nô tì không có quản giáo tốt Tần phi, quay đầu lại nô tì sẽ thân nghiêm trị nàng.”

“Không cần người động thủ, trăm sẽ làm nàng biết được mình phạm vào sai lầm lớn, người tới, mang xuống ——”

“Chờ một lát!” Tạ Hoa Hồng trên giường bỗng nhiên lớn tiếng ngăn cản.

Hắn không vui trừng nàng.”Lớn mật!”

“Này. . . . Có thể có hiểu lầm.” Nàng cắn môi, thanh âm buồn bực nói.

“Hiểu lầm?”

“Ta cũng không có ăn điểm tâm Thái Lệ đưa tới. . . .” Nàng nói.

Cao Ngọc Hiền vừa nghe, huyết sắc nhất thời không thấy.

“Người chưa ăn những thứ đó a. . . .” Nam Cung Sách liếc về phía Hoàng Thái Hậu sắc mặt trắng bệch .

Nàng kinh hãi.”Chuyện này không có tra rõ ràng, là nô tì sơ suất, chỉ là, nếu nàng chưa ăn điểm tâm, thì như thế nào người biến thành bộ dáng kia?” Nàng khó có thể tin nhìn hướng Tạ Hoa Hồng.

Tạ Hoa Hồng cũng là mặt mờ mịt.”Ta cũng vậy không hiểu, nhưng duy nhất có thể lấy xác nhận chính là Thái Lệ không bỏ thuốc ta!”

Hôm qua sau khi nàng lôi kéo Thái Lệ rời đi, Xuân Phong cô cô còn đi theo, nói gì cũng không để cho nàng ăn đồ Thái Lệ làm, cho nên chuyện này tuyệt đối cùng Thái Lệ không liên quan.

Thái Lệ đạt được sửa lại án xử sai, không khỏi vui vẻ khóc thành tiếng rồi.

Nam Cung Sách vẻ mặt chuyển thành ác độc nhìn về Cao Ngọc Hiền.”Thái Lệ không có làm , người lại nói được rất sống động, này nếu không phải vu cáo, chính là gài tang vật, vu cáo trăm có thể nhin, coi người như đối với người khác bất mãn, muốn trừ nàng, nhưng là, nếu là lời nói gài tang vật chứ sao. . . .” Nụ cười của hắn làm người ta không dám nhìn gần.”Liên bày tỏ chuyện này là người chủ sử đấy!”

Nàng lập tức sợ hãi không dứt quỳ xuống.”Thái Thượng Hoàng, nô tì không có gài tang vật!” Nàng sớm kể hoạch tốt chuyện này cho nữ nhân gốc Thái Lệ này gánh tội thay, nhưng là nàng vạn vạn không nghĩ tới chuyện sẽ có ngoài ý muốn phát triển, mắt thấy mình sẽ bị dính líu vào, tới lúc gấp rút , liếc thấy một bên Dương Nghi không chỉ có không giúp, vẻ mặt còn mang theo chút hả hê, nàng không khỏi buồn bực vô cùng.

“Vậy người như thế nào chứng minh chuyện này cùng người không liên quan?” Nam Cung Sách hỏi.

Nàng giận nhìn hướng Dương Nghi lại cười trộm .”Nô tì. . . . Nô tì đêm qua cùng Dương Nghi muối muối ước hẹn Ngự Hoa Viên ngắm trăng, một buổi tối cũng đợi tại trong vườn.” Nàng nói.

Dương Nghi nghe vậy, lập tức vô tình phải sạch nói: “Hoang Thái Hậu cùng không phải nhớ lộn, nô tì cũng không có cùng ngài ước hẹn à?” Nàng rõ thấy chết mà không cứu.

Cao Ngọc Hiền không giận ngược lại vẫn còn cười xảo trá.”Người nếu không có tới cùng Bồn cung gặp gỡ, kia đêm qua người cũng đi đâu?”

“Nô tì. . . . Đợi tại trong tấm điện của mình đấy.” Thái độ Dương Nghi chột lóe lên.

“Vậy sao? Đó là cùng người nào ở chung một chỗ đấy?” Cao Ngọc Hiền lộ ra xảo trá cười lộ lúm đồng tiền.

Nàng trong nháy mắt sắc mặt trắng bạch, biết được chính mình là trúng bẫy ủa Hoàng Thái Hậu. Nàng nếu là chịu giúp đối phương, dĩ nhiên là không có sao, nếu không chịu, sẽ bị nữ nhân hèn hạ cắn ngược lại một cái, đưa nàng vào chỗ chết!

Đáng hận nữ nhân! Dương Nghi ở trong lòng tức miệng mắng to.

Nhưng sau khi cân nhắc nặng nhẹ, nàng lập tức ở trước mặt Nam Cung Sách kinh hoảng quỳ xuống, “Nô tì đáng chết, chuyện này là nô tì gây nên, kính xin Thái Thượng Hoàng tha thứ trò đùa dai của nô tì, nô tì chỉ là bướng bỉnh!” Cùng tội trạng lén gặp nam nhân, dâm loạn hậu cung so sánh với cả Tạ Hoa Hồng cũng chỉ là chuyện nhỏ, nhiều lắm là trừng phạt nhẹ, nàng là muốn như vậy, cho nên quyết định thật nhanh, lựa chọn trước đem chuyện gánh hạ cầu xin tha thứ.

“Thật là người làm?”

Thái Thượng Hoàng xem ra thế nào có hơi thất vọng?

“Phải Là nô tì làm, nô tì thật xin lỗi Tả tiểu thư, nguyện ý bồi tội!” Nàng cắn răng nói.

“Bồi tội? Cái người này nữ nhân ngu xuẩn như thế nào bồi tội!” Hắn mắt bốc lửa giận, tựa hồ tức giận cái gì.” Tiểu trùng tử của trẫm từ trước đến giờ chỉ có trẫm có thể chơi, người cũng vọng tưởng trêu, phải thường đúng không, người đã như ngu xuẩn vậy, vậy thì bồi một cái mạng đi!”

Trong lòng nàng kinh hãi.”Đền mạng? !”

Hắn liếc nàng một cái, nụ cười nhanh chóng in lại lòng mày hòa thuận.”Không sai.”

“Nô tì cũng không có胆 thương tánh mạng người. Làm sao muốn nô tì chết?” Nàng cả kinh quỳ không được.

“Cũng không có sao? Người vừa bắt đầu không phải hi vọng vì vậy làm hại trẫm tiểu trùng tử đi đời nhà ma sao?”

“Ta.”

“Đừng nói cho trẫm, này thật chỉ là một trò đùa dai, người cũng không biết tiểu Thủy nhi của trẫm tại sao không không thể không mặc Hồng thường, chuyện này không phải bí mật, muốn tra rất dễ dàng!”

Thấy hắn mở mắt nhìn chăm chăm, Dương Nghi gần như bất tỉnh theo.”Liền. Cho dù như thế , nô tì cũng tội không đáng chết, nô tì. Là ái thiếp của ngài à? ! Chuyện đã tới như vậy, nàng hi vọng hắn cố niệm tình cũ, tha nàng một mạng.

Nam Cung Sách phe phẩy tay, gương mặt tuần tú tà mị chí cực.”Chắc chắn, thật ra thì người nếu thừa nhận mình dâm ô hậu cung, trẫm có lẽ còn có thể mở một mặt lưới, dù sao trẫm đối với người không có gì tình cảm, vừa đem người là kỹ nữ, cũng sẽ không quá quan tâm người lại cùng người nào, nhưng là, thương thế của người tiểu Thủy nhi, đã có thể chỉ có chữ chết có thể làm trẫm hài lòng.” Hắn nói.

Nàng không khỏi kinh hãi. Thì ra là hắn đã biết chuyện xấu của nàng, mà nàng lại quyền hành sai lầm, trộm người lại so ra kém tổn thương Tả Hoa Hồng đắc tội được nghiêm trọng!

“Người đã nhuộm tóc của nàng, kia trẫm liền cạo đầu của người, người sơn trắng móng tay nàng, kia trẫm liền lột sạch mười ngón tay của người, người đối Hồng Thường của nàng, trẫm liền đồng ý người không phải mặc xiêm áo hành hình, thân thể trần truồng chịu chết đi!”

Hắn nói xong, ngửa đầu cười to.

Nàng hoảng sợ. Hắn càng như thế hung ác!”Không, Thái Thượng Hoàng, nô tì đã nhận lầm, chẳng lẽ không có thể cho nô tì một cái cơ hội? Nô tì. Tội không đáng chết a!” Nàng kêu gào nằm rạp trên mặt đất, nghĩ đưa tay đi ôm bắp đùi của hắn, nhưng ở ánh mắt âm chí của hắn, nàng thay đổi ôm lấy chân giường hắn ngồi xuống, khóc rống cầu xin tha thứ.

Thấy nàng giãy giụa cầu sinh đức hạnh, cái kia khát máu thiên tính ẩn núp đã lâu lại vui sướng sôi trào, liền đáy mắt cũng dính vào nụ cười.

“Thái Thượng Hoàng, ngài chẳng lẽ thật muốn vì vậy mà giết người chứ? !” Tả Hoa Hồng bắt lấy ống tay áo hắn khấn trương hỏi.

Người này tàn nhẫn đến ngay cả kiểu chết cũng dạy người toàn thân phát rét rồi !

Đáy mắt hắn thoáng che giấu nụ cười. Làm thật không thoải mái, nữ nhân này lại tới dập tắt niềm vui thú của hắn, nhưng hắn đã hiểu”Gỗ mục không thể đẽo” , bất kể kiếp trước hay là kiếp này, hắn đều không thể thay đổi nàng, vừa là như thế, thôi, vậy thì theo quy củ cũ đi!”Trẫm như thế nào làm như vậy, trẫm là —— đùa giỡn.” Hắn chậm rãi mà nói.

“Đùa giỡn?” Tả Hoa Hồng trừng mắt liếc hắn một cái.”Thân là nhất quốc chi quân, loại này cười giỡn cũng có thể mở sao? Dọa chết người!” Nhìn Dương Nghi bị hù đến mặt mày, nàng tức giận o o bất mãn nói.

Sợ bóng sợ gió một cuộc, Dương Nghi nhắm mắt khôi phục huyết sắc.

“Dẫn đi đi, để cho nàng đến trong lãnh cung tỉnh lại đi.” Hắn hắt mặt, hướng cận thân thái giám nháy mắt.

Lý Tam Trọng nhận được chỉ ý, đem người vẫn an tâm lĩnh đi ra ngoài.

Dương Nghi theo hắn đi tới địa lao, không khỏi thất kinh.”Thái Thượng Hoàng không phải muốn ta đến lãnh cung, người dẫn ta tới địa lao làm cái gì?” Nàng lập tức hỏi.

“Nô tài là tuân theo ý tứ Thái Thượng Hoàng, dẫn ngài tới đây hành hình.” Lý Tam Trọng lại nói.

“Hành hình? !” Sắc mặt nàng trong nháy mắt đại biến.

“Cái người nô tài này nói những gì đó? Thái Thượng Hoàng rõ ràng nói đó là đùa giỡn!”

Nhìn ánh mắt của nàng lộ vẻ đồng tình.

“Nương nương vào cung cũng nhiều ngày, thế nào cho đến bây giờ không phân rõ Thái Thượng Hoàng câu nào mới thật sự là cười giỡn đây?”

Nàng ngạc nhiên ngất xỉu trên đất.

Lý Tam Trọng thở dài.”Có ai không, trước vì nàng cạo tóc rút móng tay, sau đó cởi quần áo hành hình ——”

9. Chương 9: Phò Mã Xui Xẻo

“Vết nhơ?”

“Đúng vậy a, người chính là vết nhơ của tiểu thư, vết nhơ chưa trừ diệt, chủ tử làm sao an tâm?”

“Nhưng là, Thái Thượng Hoàng rõ ràng nói tin tưởng giữa chúng ta trong sạch.”

“Chắc chắn, người chính là không hiểu sao? Tin tưởng cùng trừ ô là hai việc khác nhau a!”

Trong tấm điện, Tạ Hoa Hồng kinh ngạc phát hiện, một đám nữ nhân hậu cung vừa mới bị Nam Cung Sách ác tiếng đuổi đi, thái y giống như là sớm chờ bên ngoài tựa như lập tức tiến vào, không chỉ có như thế, ngay cả công cụ giúp nàng nhuộm tóc sơn móng mọi người đã chuẩn bị tốt, muốn trước tiên vì nàng khôi phục nguyên trạng.

Thế nào. Đây tất cả giống như đã sớm sắp xếp xong xuôi?

Trong lòng nàng nghi ngờ, sau khi chờ biến hồi nguyên dạng, lập tức muốn tìm người hỏi rõ ràng, nhưng nam nhân kia đã rời đi, ngay cả Xuân Phong cô cô vốn là ở trong tấm điện phục vụ nàng, mấy cung nữ cũng đều biến mất, đổi lại một nhóm mới.

Mà lúc này, người nàng không tìm được, toàn bộ tụ tập tại trong ngự thư phòng rồi.

Xuân Phong cô cô dẫn một đám cung nữ run lấy bầy quỳ xuống đất xin tội.

“Tội nô tỳ đáng chết, khiến tiểu thư bị thương!” Nàng thẹn với dạn dò của chủ tử.

“Là nên chết, trăm ngàn giao phó vạn giao phó, không để cho nàng có một chút tổn thương, kết quả các người còn mang đến ‘vui mừng’ cho trăm!” Giọng nói hắn nghiêm nghị.

Xuân Phong cô cô cùng cung nữ khác kinh tâm táng đảm cúi đầu thấp hơn, không dám nhìn tới vẻ giận dữ của hắn chút nào.

Họ đã ở tấm điện, trong trải lên thật dày nệm êm, phòng đúng là ngoài ý muốn xảy ra, cho là vạn vô nhất thất, nhưng phút chốc kia lúc nhìn thấy tiểu thư trượt chân thấy máu, họ cũng biết mạng của mình không dài.

“Tội nô tỳ nguyện ý lãnh cái chết.” Xuân Phong cô cô khẽ than đại biểu mọi người nói.

“Đó còn cần phải nói sao? Trừ người ra lúc ấy không có trong tấm điện vô tội, người còn lại toàn bộ dẫn đi!”

Hắn dứt lời, lập tức có người lĩnh chỉ đến người.

Xuân Phong cô cô nhìn cung nữ khóc sụt sùi tuyệt vọng đi, chuyến đi này chính là đường xuống hoàn tuyền, nàng rất muốn mở miệng cứu người, nhưng lời nói đến bên môi lại đi xuống. Cho dù trước mắt vị này là dựa vào sữa nàng nuôi lớn, nàng cũng là nửa điểm không dám xung đột, huống chi nàng đã là được ngoài vòng pháp luật khai ân bỏ qua cho, nhiều lời chỉ sợ ngược lại chọc giận chủ tử tai họa nhiều hơn.

“Thái Thượng Hoàng, lúc này ngài diễn trò, tiểu thư còn vì vậy bị thương, lại không thể để cho ngài thuận lợi lấy xuống trâm phượng Hoàng Thái Hậu, mà chỉ là đem Thái Phi giết thôi, đây đều là nô tỳ hành sự bất lực, cũng xin Thái Thượng Hoàng trị tội!” Nàng chủ động cáo lỗi.

Thật ra thì chuyện hôm nay đều là chủ tử một tay bày ra, kể từ khi biết được kế hoạch hậu cung đem tiểu thư đẩy vào chảo nhuộm, hẳn liền có tính toán.

Mấy cái nữ nhân này sao khi dám can đảm tính kế tổn thương tiểu thư, còn tưởng rằng có thể bình an vô sự, không biết chủ tử liệt căn nhưng là bị khơi mào, liền muốn từng bước một làm cho các nàng tự mình bước vào trong nghĩa địa mình đào .

Chủ tử chơi cực kỳ cao hứng, cố ý làm cho các nàng có cơ hội có thể lợi dụng, lại đem kế liên kế mượn cơ hội trừ người, mà mục tiêu cuối cùng của chủ tử là muốn bắt lại Hoàng Thái Hậu, vị trí kia trống cho tiểu thư ngồi lên.

Đáng tiếc, Hoàng Thái Hậu là người giáo hoạt, kéo Dương thái quý phi làm người chết thế, mình tránh được một kiếp này, cũng làm hỏng kế hoạch của chủ tử , khó trách chủ tử lộ ra vẻ thất vọng.

Hắn khoát khoát tay.”Thôi, đi một là một, dù sao nữ nhân hậu cung một cũng giữ lại không được, trẫm sớm muộn phải vì Thủy nhi nhất nhất dọn dẹp sạch sẽ, còn nàng một thanh tỉnh, về phần Cao Ngọc Hiền, nàng mạng lớn không chết cũng tốt, vừa đúng khiến trẫm chơi một chút nữa giải buồn.” Trong miệng hắn mặc dù nói như vậy, nhưng không khỏi cảnh giác nâng mình, lúc này cũng không thể chơi hơi quá!

Kiếp trước cũng bởi vì hắn ham chơi, khiến kẻ thù sống được quá lâu, mới đức hạ không cách nào bù đắp chuyện ăn năn, để cho nữ nhân của hắn bị tổn thương, lần này, hắn tuyệt đối không có khả năng dẫm lên vết xe đổ , hắn tính toán, lúc nào giải quyết Cao Ngọc Hiền tốt nhất?

Xuân Phong cô cô cẩn thận nghiên cứu vẻ mặt Thiên Biến Vạn Hóa của chủ tử, nội tâm có nghi ngờ rất sâu. Thái Thượng Hoàng sau khi gặp tiểu thư, việc làm, hành động lấy tiểu thư làm trung tâm, thậm chí cam nguyện vì tiểu thư phá hủy hậu cung, lần này thâm tình cùng chung tình, như thế nào là Thái Thượng Hoàng nam nhân bạc tình làm được hay sao?

Chủ tử giống như đối với tiểu thư có ràng buộc rất sâu, mà phần ràng buộc này rốt cuộc là vì sao mà tới?

Nàng thật không hiểu, cũng khó mà tưởng tượng.

“Người có thể đi xuống.” Hắn nói.

“Vâng” nàng đứng dậy lui ra, sau khi đi ra khỏi cửa, nhớ tới những cung nữ đáng thương bị dẫn đi Hoàng Tuyền , nàng khổ sở đang định tự mình vì bọn đi nhất xác.

Lúc này Lý Tam Trọng vội vã chạy qua bên cạnh nàng, nhìn thấy nàng mới vừa trong Ngự Thư Phòng ra ngoài, vội vàng hướng về phía nàng nháy mắt cười một tiếng.

Sau khi hắn chạy vào trong ngự thư phòng rồi, không bao lâu, truyền ra thanh âm chân nộ của người nào đó, “Cái gì, người nói nữ nhân kia không để ý eo bị thương xuống giường đi tìm đám cung nữ kia, ở trên hành lang dài tìm được người, liền đem người mang đi? !”

“Đúng vậy a, các nô tài không dám ngăn cản tiểu thư mang người đi, lúc này mới gấp đến độ trở lại, hướng ngài bẩm báo.” Lý Tam Trọng”Sầu khổ” mà nói.

“Nữ nhân kia!” Nam Cung Sách nổi đóa.”Nàng vết thương bên hông của nàng lại rách ra?”

“Cũng may, có mấy cung nữ kia cẩn thận chăm sóc , không có chuyện gì, chỉ là tiểu thư giống như biết được ngài tính đối với người bên cạnh nàng làm cái gì, hẳn này chết đều không cho những người đó rời khỏi mí mắt nàng.”

Bên trong trầm mặc một hồi.

“Biết.”

“Chủ kia tử có ý tứ là?”

“Khốn kiếp, còn cần hỏi nhiều sao? ! Cút!”

Lý Tam Trọng bị đá đi ra.

Vốn là mặt khổ, nhìn thấy Xuân Phong cô cô vẫn còn ở bên ngoài ngự thư phòng, bị hấn thu lại, hai người nhìn nhau cười một tiếng, cũng thở phào nhẹ nhõm.

“Hoa Hồng.” Người nào đó ngăn ở trước mặt nàng, chặn đường đi của nàng.

Xuân Phong cô cô vừa thấy là hấn, lại tự động lui sang một bên, mặc dù không nghe được đối thoại của bọn họ, nhưng đôi mắt nàng là nhưng là sắc bén nhìn chăm chăm hướng này, người này nếu muốn lỗ mãng là có thể không được.

“Xin hỏi Chu Tam công tử có chuyện gì?” Nàng không hiểu, lần trước gặp mặt thì hấn không phải nói để tránh bị người hiểu lầm, còn là dừng gặp mặt lại hảo, thế nào hấn lại chủ động xuất hiện?

“Cái này. Nghe nói Thái Thượng Hoàng chỉ vì người dưới cơn nóng giận giết Dương Thái Phi, có chuyện này?” Chu Chí Khánh mắt liếc Xuân Phong cô cô, mới hơi hoạt động thân thể đến gần nàng chút nói chuyện.

“Không có chuyện này, hấn không có giết Dương Thái Phi, chỉ là cho nàng đến lãnh cung tĩnh lại thôi, lời này của người là nghe ai nói, có thể nào như vậy hồ truyền đây?” Nàng giật mình bác bỏ.

Hấn kinh ngạc nhìn nàng. Hiển nhiên nàng còn không biết chuyện này !

Thi thể Dương Thái Phi đã bị người chôn ở ngoại thành Trường Sa rồi, nghe nói tử trạng cực kỳ thảm, mà chuyện cũng không có nói ra, hấn cũng là trong lúc vô tình nghe thái giám cùng cung nữ lén lút nói đến mới biết.

Lúc hấn hạ kinh hãi, nguyên lai mình xem thường Tạ Hoa Hồng, nữ nhân này ở trước mặt thái thượng hoàng nhưng là một đóa đại hồng hoa, vinh quang tột đỉnh, lúc này mới muốn chạy tới nói đền bù một cái thái độ khinh thường đối với nàng lúc trước, tùy tiện tìm đề tài vừa hỏi, lại phát hiện nàng lại không biết Dương Thái Phi đã chết, có thể thấy được Thái Thượng Hoàng đối với chuyện này bái mật không nói, không phải là bởi vì đối với chuyện nữ nhân đang lúc tranh giành tình nhân cảm thấy ám muội, mà là muốn giữ bí mật vì nàng đi!

Nữ nhân này dáng ngoài trung đẳng, nhưng là tâm địa rất thiện lương, nhớ trước kia hấn kéo dài không đi rước dâu thì nàng ngược lại thường viết thư, nội dung đều là chút chuyện đang lúc chung sống cùng người làm nhảm chán, nhất là đối với nhà người nào có người qua đời đặc biệt thương cảm, đối với tang gia càng thêm vô tận quan tâm, hấn nhìn những thứ này liền lười phải gởi thư về.

Nhưng Tạ Hoa Hồng giống như là sợ hấn sẽ quên nàng, còn chưa phải phiền phải viết thư cho hấn, cho đến năm trước nghe nói đại ca nàng bệnh tình nặng lên, mới không rảnh viết thư cho hấn. Nghĩ đến Thái Thượng Hoàng giết người, đại khái chính là sợ nữ nhân này rầy rà, mới không làm cho nàng biết, đã như vậy, chuyện này hấn cũng đừng nói, tránh cho đắc tội Thái Thượng Hoàng.

“Vậy cũng có thể là ta nghe nhầm rồi, không có chuyện như vậy đi!” Hấn cười nói.

“Vậy xin hỏi người còn có chuyện gì sao? Ta vội vã đi đón Tiểu Hoa, nó lại gây họa, ta phải trước khi thái thượng hoàng phát hiện đem nó mang đi.” Nàng vội vàng rời đi, không rảnh cùng hấn nói chuyện nhiều.

“Tiểu Hoa? Đó không phải là tên mèo hoang người viết tin nói cho ta biết ở trên đường nhặt được?” Hấn nhớ hai năm trước nàng gửi tới một phong thư cuối cùng, trên có nhắc tới cái tên này, hấn còn âm thầm giễu cợt qua, cũng chỉ có phải có Tạ Hoa Hồng bực này tục khí tên người, mới lấy được ra Tiểu Hoa bực này què mùa nhũ danh.

Mặt khác, hần cũng tự xưng là trí nhớ hơn người, mà ngay cả bực này chuyện nhỏ cũng nhớ, không khỏi dương dương đắc ý .

Nàng rất ngoài ý muốn hần nhớ chuyện này, có thể thấy được hần có đọc qua thư nàng gửi đi, nội tâm không khỏi vui mừng, ít nhất thư của nàng không có uống phí viết.”Đúng vậy a, chính là chỉ Tiểu Hoa, nó hiện tại nhưng da, chỉ cần Thái Thượng Hoàng không có ở đây, không ai trị được nó, liền đến nơi gây họa, ta quả thật nhưc đầu chết!”

Con mèo này kể từ sau khi đổi chủ tử, cũng hiểu được ý thế hiếp người rồi, mấy công công cả ngày ở phía sau nó đuổi theo chạy nhảy đung, quậy đến rồi một nùi.

Cũng may tiểu tử rất sợ nam nhân kia, chỉ cần hần vừa xuất hiện, nó lập tức ngoan ngoan ngoan ngoãn, cực kỳ thuận phục, làm cho người ta thấy thẳng lắc đầu.

Nhưng mới rồi nó gây đại họa rồi, lại đem đặt ở trên long án mấy phần tấu chương cần nát rồi, nàng bị xin đi khắc phục hậu quả, sẽ không vội vàng đem nó mang đi, lần này, nó nhất định sẽ bị nam nhân không có lòng từ bi kia lột da .

“Đúng lúc, ta cũng phải Ngự Thư Phòng đi chờ đợi Thái Thượng Hoàng, không bằng cùng đi đi!” Hần nhân cơ hội bày tỏ, mục đích đúng là muốn cùng nàng đến gần.

“Ách. Tốt, vậy thì cùng đi!”

“Hoa Hồng, bên này mời.” Hần cố ý làm cho thân mật, giống như, bọn họ là”Lão Bằng Hữu” rồi.

Hai người cùng nhau đi tới Ngự Thư Phòng, bên trong đang náo loạn, thái giám vội vàng bắt mèo, cung nữ vội vàng dọn dẹp địa phương bị Tiểu Hoa làm loạn .

Mọi người thấy thấy nàng xuất hiện, nước mắt đều muốn rớt xuống, mà có thể biết con mèo này có nhiều ghê tởm rồi.

Nàng hướng đến bình hoa Tiểu Hoa đang đứng vỗ tay.”Còn không qua đây!” Tiểu Hoa mặc dù chỉ sợ nam nhân kia, nhưng nàng dù sao nuôi nó hai năm, chỉ cần nàng sừng mặt lên, nó còn là sẽ ngoan ngoãn nghe lời.

Giống như là mọi cách không tình nguyện, Tiểu Hoa xộc xệch đi tới bên người nàng để cho nàng ôm lấy.

“Người thật sự quá bướng bỉnh rồi !” Nàng tức giận dạy dỗ.

Tiểu Hoa vội vàng làm nũng vùi ở trong ngực nàng, rất tặc cầu xin nàng tha thứ.

Nàng thấy mân thẳng miệng. Trước kia thế nào không phát hiện con mèo này tâm cơ thật nặng!

“Nó chính là Tiểu Hoa?” Chu Chí Khánh từ bên người nàng nhô ra hỏi.

“Đúng, chính là ngôi sao gây rối chỗ này!” Nàng cười nói.

“Thật đáng yêu!” Hần nói trái lương tâm, nội tâm nghĩ tới quả nhiên là chỉ tạp chủng mèo hoang, xấu xí thê thảm không nở nhìn.

“Cám ơn.” Nàng ngọt ngào nói. Tiểu Hoa bị ghét bỏ , chỉ cần có người chịu ca ngợi nàng đều sẽ thật cao hứng .

“Quả nhiên là được cưng chiều, khí chất đó chính là cùng người khác bất đồng.” Hần tiếp tục nịnh hót , ngay cả Tiểu Hoa cũng đưa mắt nhìn hần rồi.

“Người cũng rất thích động vật nhỏ chứ?” Nàng mỉm cười hỏi.

“Ách. Nói đúng là a, ta hơn nữa thích mèo !” Muốn lấy lòng, liền rớt cuộc nịnh hót. Trên thực tế, hần đối với mèo đáng ghét chết đi, mỗi khi trong nhà xuất hiện mèo hoang, hần sẽ cho người làm đánh chết!

“Ta từng nói Thái Thượng Hoàng tính tình lãnh, giống như mèo, hần cũng không thừa nhận, đối với Tiểu Hoa cũng không thể nào nhiệt tình, thì ngược lại người, tính tình ấm áp, sẽ thích Tiểu Hoa, đạo lý này thật cùng ta tưởng tượng không giống nhau.” Nàng mỉm cười nói.

Chu Chí Khánh cười đến rất giả dối.”Cũng không phải vậy.”

“Không xong, Thái Thượng Hoàng tức giận đằng đằng đã tới!” Lý Tam Trọng hùng hùng hổ hổ chạy tới mặt báo.

“Hắn đã tới sao? Vậy ta phải đi trước.” Nàng cả kinh, ôm Tiểu Hoa trốn.

“Đợi chút, tiểu thư, Thái Thượng Hoàng lúc này tựa hồ thật sự nổi giận, hắn nói, Tiểu Hoa dám cản hự tấu chương, muốn lột sạch nó rằng. Lần này coi như ngài đem Tiểu Hoa mang đi cũng phải, hắn sẽ tìm tới ngài muốn mèo đấy!” Lý Tam Trọng lo lắng báo cho.

“Vậy cũng làm thế nào mới tốt?” Nàng vừa nghe cũng luống cuống, Tiểu Hoa trong ngực nàng giống như là đã hiểu ra cái gì, còn mềm nhũn bắt đầu run lên.

“Này. Này.” Lý Tam Trọng liếc về phía một bên Chu Chí Khánh.”Nếu Chu đại nhân chịu giúp một tay liền thật tốt quá!”

“Giúp một tay?” Hắn kinh ngạc. Hỗ trợ cái gì? Tạ Hồng Hoa hiểu ý, vội đối với Chu Chí Khánh nói: “Đúng vậy a, người không phải cũng rất thích Tiểu Hoa, nó liền nhờ người chăm sóc mấy ngày, chờ Thái Thượng Hoàng hết giận rồi, Tiểu Hoa lại vô sự rồi, người có bằng lòng hay không giúp việc này?” Hắn là Ngoại Thần, nam nhân kia nhất định không nghĩ tới Tiểu Hoa sẽ giấu ở chỗ hắn.

“Này.” Hắn không nhận được ghét bỏ liếc nhìn Tiểu Hoa, rất là làm khó. Nhưng hắn là không chịu nổi người của mèo tinh, muốn chăm sóc nó còn không bằng giết hắn rồi. Chỉ là, đây chính là cơ hội khó được khiến Tạ Hồng Hoa thiếu nhân tình của hắn, bỏ lỡ đáng tiếc.”Được rồi, đem Tiểu Hoa giao cho ta, ta sẽ chăm sóc thật tốt nó.” Làm ra quyết định, hắn thu lại ánh mắt ghét bỏ, cười đến so với lúc này còn ghê tởm gấp trăm lần.

Không khí này vô cùng nặng nề, không cần thận đủ để cho người hít thở không thông.

Chu Chí Khánh cực kỳ kinh ngạc quỳ ngênh Thái Thượng Hoàng đột nhiên đại giá quang lâm .

“Người có biết mình phạm vào tội gì?” Nam Cung Sách lạnh lẽo hỏi.

“Thần. Thần phạm vào tội giấu giếm.” Vừa bắt đầu hắn cũng không thấy phải giấu một con mèo có tội gì, nhưng nhìn giờ phút này bộ dáng Thái Thượng Hoàng tuyệt hằm Băng Thiên , thế này mới ý thức được tình thế thật có chút nghiêm trọng.

“Lỗi, giấu một con mèo thôi, nếu người có thể để cho nó biến mất thì tốt hơn.” Nam Cung Sách nở nụ cười giả tạo mà nói.

Lòng hắn kinh hoảng không hiểu. Thái Thượng Hoàng không phải vì mèo mà đến sao? Chẳng lẽ hắn còn chọc giận tới Thái Thượng Hoàng những chuyện khác mà không biết?

“Kia thần không hiểu. Đến tội cùng là phạm vào tội gì?”

Nam Cung Sách âm hàn hướng hắn liếc.”Cái người này ngu ngốc đến nay còn không biết mình tạo nên cái họa gì sao?”

“Xin Thái Thượng Hoàng nói cho.” Trong lòng hắn càng ngày càng mao.

“Người nhưng là cùng nữ nhân trăm đã gặp mặt, hơn nữa, còn gặp qua hai lần? !”

“À?” Thái Thượng Hoàng không phải vì chuyện này đổ bình dấm chua chứ?”Ách. Thần là cùng Hoa Hồng gặp qua, chỉ là chúng ta chỉ là Lão Bằng Hữu gặp nhau ——”

“Hoa Hồng?” Nam Cung Sách giọng nói chìm chút.

Hắn lập tức bưng chặt miệng rộng. Ở trước mặt thái thượng hoàng, Hoa Hồng cũng là hắn có thể gọi sao? Hắn lập tức trước mặt mọi người vả miệng mình mấy cái, tỏ vẻ trừng phạt.”Thần nhất thời gấp gáp, nói sai rồi, là Tạ tiểu thư, thần cùng với nàng gặp mặt chỉ là tán gẫu, cũng không có cái khác!” Hắn vội vàng

nói rõ. Tạ Hoa Hồng nói gì mạnh miệng, nói Thái Thượng Hoàng không ngại quá khứ của bọn họ, nhìn bộ dáng Thái Thượng Hoàng kia, rõ ràng ghen, hẳn thật bị nữ nhân kia hại chết!

“Này trăm dĩ nhiên biết được, Thủy nhi của trăm thế nào khả năng xem trọng người, người cái này là nghĩ tự nâng giá trị con người sao?”

Tự nâng giá trị con người? Chỉ bằng nữ nhân có tuổi Tạ Hoa Hồng? Hẳn buồn bực tại trong lòng. Tạ Hoa Hồng cái loại mặt hàng đó cũng chỉ có người làm thành bảo vật thôi. Nhưng lời này hẳn cũng không can đảm nói.” Thái Thượng Hoàng minh giám, chỉ bằng thần kia xứng với Tạ tiểu thư, ngay cả có tự biết rõ, mới không dám với cao.” Hẳn cười khổ.

Nam Cung Sách hừ.

“Nếu Thái Thượng Hoàng hiểu thần cùng Tạ tiểu thư cũng không có cái gì, vậy hôm nay tức giận là vì sao mà tới?” Chu Chí Khánh không rõ ràng lắm hỏi. Chỉ là, nếu không phải hoài nghi hẳn cùng với Tạ Hoa Hồng có lời nói mập mờ, nên không có sự tình gì lớn rồi.

“Người còn dám hỏi!” Nam Cung Sách vỗ bàn tay, liền cái bàn cũng nhảy lên.

Hắn nhất thời sợ tới mức không biết làm sao.” Thái, Thái Thượng Hoàng?”

“Đồ khốn kiếp, người dám làm bẩn ngự sủng của trăm!”

“Làm bẩn Tiểu Hoa?” Hẳn làm bẩn một con mèo? !” Thần xin hỏi Thái Thượng Hoàng, đây là ý gì?” Thái Thượng Hoàng không phải nói con mèo này không quan trọng sao? Hơn nữa khẩu khí kia giống như là thật cao hứng hẳn khiến mèo biến mất, thế nào vòng nửa ngày, mèo lại trở về trên người?

Nam Cung Sách hẳn là vô cùng đau đớn nhìn hẳn.” Con mèo này trăm thường ngày mặc dù nhìn chướng mắt, nhưng dầu gì cũng là Thủy nhi tặng cho trăm, sẽ không thích, cũng chỉ có thể coi là ‘ nữ nhi ’ đối đãi, mà người lại đem trăm ‘ nữ nhi ’ cất giấu, ngày đêm cùng chung đụng, đây không phải là hoàn toàn phá hủy trong sạch của nó sao? Người phải bị tội gì? !”

Chu Chí Khánh cả kinh trừng mắt. Hẳn, hẳn phá hủy thanh bạch một con mèo? Có này cái đạo lý sao?

“Thần chỉ là chăm sóc nó, cũng không có ——”

“Câm mồm , người phá hủy danh tiết ‘ công chúa ’ , chẳng lẽ không nghĩ phụ trách sao? !”

“Phụ. Phụ trách?” Một con mèo biến thành công chúa rồi, mà hẳn phải phụ trách nó? Hẳn há hốc mồm cứng lưỡi rồi.

“Không sai, trăm sẽ không để cho người ô nhục ‘ chí thân ’, người liền phụ trách đi!” Nam Cung Sách nhìn hẳn.

Lý Tam Trọng nhìn che miệng buồn cười. Chu đại nhân lúc này chuyện cười là náo định!

“Trăm gả mèo, sẽ chiếu kiện thiên hạ, Tiểu Hoa thân là Ngự Nữ, tự đương là chánh thê của người, ngày gần đây trăm sẽ tự mình làm chủ hôn các người.”

“Cái gì? !” Chu Chí Khánh Thang Mực rồi.

“Thế nào? Không muốn?” Nam Cung Sách triệt đi, ánh mắt chuyển thành nghiêm nghị.

“Thần. Thần không dám!” Hẳn kinh ngạc co quắp quỳ trên mặt đất.

Cưới một con mèo làm vợ, còn là chánh thê, hẳn đây không phải là chờ chịu người đời nhạo báng, hẳn còn có mặt mũi gặp người sao?

Nhưng hẳn cự tuyệt, sợ là chỉ có hai loại kết quả, một là chết, hai là thảm thiết chết!

Nam Cung Sách hài lòng cười.” Về sau trăm cùng Thủy nhi sẽ là nhạc phụ, nhạc mẫu của người, hơn nữa thấy Thủy nhi, nhưng ngàn vạn đừng quên bồi phận, nên kêu nàng một tiếng mẹ.”

Kêu Tạ Hoa Hồng mẹ? ! Hẳn há mồm, thiếu chút nữa cắn đứt đầu lưỡi của mình.

Nhìn thấy đức hạnh cái kia kinh ngạc tro tàn, Nam Cung Sách giống như là mới vừa đi trên người một khoả u ác tính loại sáng khoái, hắc khoái trá xoay người rời đi.

Chu Chí Khánh khóc không ra nước mắt ngồi phịch ở trên đất. Lúc này Tiểu Hoa còn nhảy lên đỉnh đầu của hắn, đem hắc tóc làm thành cỏ dại loại bới lấy chơi, hắn cũng điên rồi!

Lý Tam Trọng cười đến gần bên cạnh hắn nói: “Thái Thượng Hoàng có chỉ, nếu công chúa không thể rời bỏ Phò mã, sẽ để cho nó trước khi đám cưới tạm thời do người tiếp tục chăm sóc, Phò mã cần phải cẩn thận coi chừng, chớ để Tiểu Hoa công chúa có một chút tổn thương, nếu không tổn thương công chúa, cái tội này nhưng là không nhẹ!” Hắn nhắc nhở.

Chu Chí Khánh đầu đầy bị Tiểu Hoa bới ra lộn xộn, bộ dáng kia quả thật nhếch nhác cực kỳ.”Lý công công có thể hay không thương xót, nói cho ta biết, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” Hắn không nhịn được bắt tay áo Lý Tam Trọng cầu xin hỏi.

Thái Thượng Hoàng ban đầu muốn hắn lưu lại thì không phải đối với hắn rất có hảo cảm, một bộ giọng điệu muốn trọng sử dụng hắn , thế nào lại muốn làm nhục như thế hắn?

Lý Tam Trọng cười lạnh.

“Nô tài thật không rõ, chỉ bằng đại nhân đầu là thế nào lẫn vào đến trước mắt chức vụ Hộ Bộ Thị Lang hay sao?” Hắn đóng đưa đầu, nhìn mặt Chu Chí Khánh ngạc nhiên.”Thái Thượng Hoàng là hạng người gì, hắn như thế nào cho phép nữ nhân yêu mến trên người có vết như đây?”

“Vết như?”

“Đúng vậy a, người chính là vết như của tiểu thư, vết như chưa trừ diệt, chủ tử như thế nào an tâm?”

“Nhưng là, Thái Thượng Hoàng rõ ràng nói tin tưởng chúng ta là trong sạch ——”

“Chắc chắn, người chính là không hiểu sao? Tin tưởng cùng trừ ô là hai việc khác nhau a!” Vừa là vết bẩn, bất kể không mở rộng chính là chướng mắt a!

Chu Chí Khánh kinh hãi.”Lý công công, mèo này là người muốn ta giấu, người phải giúp một tay cứu cứu ta!” Siết tay áo của hắn.

Hắn không khách khí đem tay áo vỗ trở lại.” Chuyện Thái Thượng Hoàng muốn làm người nào ngăn cản được? Lại nói, người cũng không thể tưởng, hoàng thượng ai không phải, cố tình phái người tới làm Khâm sai, đây là vì cái gì?” Hắn nhắc nhở hỏi.

Trắng xanh cả mặt.”Người nói là.”

Lý Tam Trọng từ bi gật gật đầu.”Thái Thượng Hoàng đáp ứng suy tính thỉnh cầu của hoàng thượng, chỉ là điều kiện chính là để cho người tới đây.” Hắn lần nữa liếc Chu Chí Khánh một cái, nặng nề thở dài. Ở trong mắt thái thượng hoàng, người này mới là một con mèo, một con mèo có thể để hắn chơi đùa.

Chu Chí Khánh giống như gặp phải gió mạnh thổi đến, lập tức lão đảo muốn ngã, tự biết cách cái chết không xa.

HẾT

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/de-vuong-khuyh-tam>